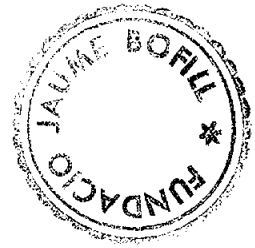

6.

ATUR JUVENIL I DELINQUÈNCIA

Aproximació sociològica a la Conca de l'Anoia

Raimon BONAL-Joan COSTA
de la

FUNDACIÓ JAUME BOFILL

Barcelona, novembre del 1981

I N T R O D U C C I Ó

La crisi sòcio-econòmica actual ha lograt fer entrar en la convicció de pràcticament tothom que la inactivitat de la gent i les dificultats de trobar una feina, sigui aquesta la primera o no, s'està traduint forçosament en un increment progressiu de la inestabilitat al carrer i que, per tant, la vida quotidiana està carregada d'inseguretat.

Es dona per suposat, com un adquirit que ^{ha} entrat plenament en l'estructura mental de la vida quotidiana, que hi ha una relació estreta entre l'atur i la desviació de la conducta o, per a dir-ho d'una altra manera, entre l'atur i l'opció de canals tipificats com ilegals per a procurar-se aquella retribució que que hauria de provenir de la prestació d'una activitat laboral. "Es clar -diu la gent-, si no poden treballar, d'una manera o altra s'han de guanyar la vida".

D'aquesta relació fatal, inclús se'n ha fet bandera política per part dels partits i hom ha pogut escoltar que, tant les dretes com les esquerres, quan han pretès aixecar una bandera dialèctica per a afrontar una situació, s'ha fet recurs a la degradació de la qualitat de vida en el que respecta a la inseguretat ciutadana, considerant el milió, el milió i mig o els dos milions d'aturats.

Hi ha qui, inclús, ha atribuït l'escreix de reclusos en les nostres institucions penals, a l'atur que va incrementant-se dia rera dia.

Finalment, cal veure com els nostres mitjans de comunicació, no sabem si es fan ressó o estan provocant el que les coses es vegin d'aquesta manera; però donen ja com un fet que hi ha un estret lligam entre atur i delinqüència, entre impossibilitat d'accedir a una feina i la desviació de conducta creixent en el nostre context social.

La panoràmica global és que aquesta relació acaba essent una afirmació evident i apodíctica i que és a partir d'aquí que cal plantejar-se una actuació social que tingui la seva mirada posada en un doble front: l'atur i la delinqüència; o, potser més exactament, la solució de l'atur o, almenys, la seva pal·liació com a

manera de prevenir o superar la sensació d'inseguretat ciutadana creixent.

...

...

Així les coses, heus aquí que un important ~~racó~~ ~~industrial~~ industrial de Catalunya com és la Conca de l'Anoia, en la veu dels representants legítims de l'administració local, es pregunten si veritablement les coses són d'aquesta manera. Contemplen amb preocupació les evolucions quantitatives i qualitatives de la delinqüència en el seu entorn i acaben preguntant-se si la causa d'aquesta problemàtica de desviació radica o no en l'atur galopant que ja fa dies està fent de les seves en aquesta comarca de Catalunya. La valentia d'aquests Ajuntaments, en la persona dels regidors de serveis socials, rau precisament en posar en entredit el mite, allò que es dóna com adquirit.

Per altra banda, consideren que no n'hi ha prou de referir l'estudi únicament al municipi d'Igualada, quan efectivament l'expansió industrial de la ciutat, per la força mateixa de l'expandiment industrial i la concentració conseqüent de població, ha portat a la urbanització dels municipis limítrofs, especialment Santa Margarida de Montbui i Vilanova del Camí, i a la utilització de sòl industrial del municipi veí d'Òdena. Amb aquest raonament acaba no tenint cap sentit un estudi que no tingui compte d'aquestes realitats, l'atur i la delinqüència, sense intentar tan sols una aproximació globalitzada al que, la força de la història ha volgut efectivament global.

La idea que, per si mateixa, suposava una fecunda hipòtesi de treball, acabava essent un esforç mancomunat dels quatre municipis que es proposen, lògicament, donar un intent de solució també mancomunada a la problemàtica realment plantejada per la relació posada en dubte entre l'atur i la delinqüència.

Però val a dir que la preocupació fonamental dels demandants del treball es centra principalment en la problemàtica hipotètica en tant en quant afecta els joves. Des d'aleshores, tota la incidència de l'escolarització entrava directament i plenament dintre la nostra anàlisi i, sobretot, podríem trobar uns interlocutors extraordinàriament vàlids entre les persones que es dediquen directament a la tasca educativa en la seva labor diària.

Es d'aquest conjunt de factors que lentament es va anar perfilant el nostre esquema de recerca que, sense voler abarcar l'impossible,

vol tocar aquesta doble problemàtica en la seva totalitat. Ni cal dir com les dificultats d'accés a certes informacions han estat força rellevants; però molt lentament i amb una constància inescapable hem pogut aplegar una important informació que ens sembla que no està pas desprov^{ida}~~ista~~ d'interès de cara a l'objectiu concret i específic dels demandants d'aquesta recerca.

...

...

En un primer moment, hem intentat aproximar-nos al marc social i humà de la Conca de l'Anoia i a la dinàmica industrial d'aquesta contrada.

El segon gran apartat intenta incidir en la realitat delinqüencial controlada i coneguda per les instàncies del control social dintre dels estrets límits de l'espai geogràfic de la Conca de l'Anoia.

El tercer acte pretén entrar en el coneixement de la situació de l'atur en els quatre municipis. El primer quadre és també la relació de l'atur censat i conegut; el segon pretén fer l'anàlisi d'aquesta situació d'atur des de la perspectiva dels mateixos joves i el tercer quadre vol captar-la des del punt de vista de l'empresa.

Les nostres conclusions intenten donar una idea de la certesa o incertesa de la possible relació entre atur juvenil i delinqüència.

...

...

Diem, finalment, que ens ha estat difícil aconseguir aquella neutralitat axiològica que és l'ideal en un tipus de recerca d'aquesta índole, puix que ni l'atur ni la desviació ens deixen indiferents sobre tot des del moment que afecten a persones concretes del nostre país.

Si el conjunt de les informacions analitzades són considerades aptes per a reconduir una política laboral, d'una banda, i una política de prevenció, reeducació i reinserció, per l'altra, ens donarem per ben satisfets en la nostra tasca realitzada.

Raimon BONAL-Joan COSTA

Barcelona, novembre del 1981

INDEX

1. El marc social i humà de la Conca de l'Anoia
 - 1.1. La demografia
 - 1.1.1. Els trets característics de cada un dels municipis
 - 1.1.1.1. Igualada
 - 1.1.1.1.1. Dades d'identificació: sexe, edat i origen de la població.
 - 1.1.1.1.2. Nivell cultural assolit
 - 1.1.1.1.3. Nivell socio-econòmic
 - 1.1.1.1.4. Composició familiar
 - 1.1.1.2. Santa Margarida de Montbui
 - 1.1.1.2.1. Dades d'identificació
 - 1.1.1.2.2. Nivell cultural
 - 1.1.1.2.3. Situació laboral i socio-econòmica
 - 1.1.1.2.4. Composició familiar
 - 1.1.1.3. Vilanova del Camí
 - 1.1.1.3.1. Dades d'identificació
 - 1.1.1.3.2. Nivell d'instrucció assolit
 - 1.1.1.3.3. Situació laboral i socio-econòmica
 - 1.1.1.3.4. Composició familiar
 - 1.1.1.4. Òdena
 - 1.1.1.4.1. Dades d'identificació
 - 1.1.1.4.2. Nivell d'instrucció
 - 1.1.1.4.3. Situació laboral i socio-econòmica
 - 1.1.1.4.4. Composició familiar
 - 1.1.2. A manera de generalització
 - 1.2. La dinàmica industrial
 - 1.2.1. Elements de la planificació urbanística i industrial
 - 1.2.2. El municipi d'Òdena
 - 1.2.3. El municipi de Vilanova del Camí
 - 1.2.4. El municipi de Sta. Margarida de Montbui
 - 1.2.5. El municipi d'Igualada
 - 1.2.6. Visió de conjunt de la Conca de l'Anoia
 - 1.2.7. Anàlisi i aproximació a les activitats productives de la Conca de l'Anoia
 - 1.2.8. Les activitats productives i l'~~entorn~~ ocupació
- Conclusió
2. Aproximació a la delinqüència juvenil d'Igualada i el seu entorn:
la desviació social i les seves formes
 - 2.1. Les dades del Tribunal Tutelar de Menors (1980)

2.2. Les detencions fetes per la Guàrdia Urbana

2.2.1. Característiques demogràfiques, socials i delictives de les detencions practicades per la guàrdia urbana

2.2.1.1. Característiques demogràfiques: sexe, edat, origen i residència

2.2.1.2. Característiques socials: la professió

2.2.1.3. Característiques delictives: desviacions, edat de la primera detenció, nombre de detencions, decisió final a la justícia

2.2.2. Les detencions practicades durant els anys 1980-1981

2.2.2.1. Característiques demogràfiques

2.2.2.2. Característiques socials

2.2.2.3. Característiques delictives

2.2.3. Qui són els menors de 20 anys amb història anterior al 1980?

2.3. Elements qualitius que matisen i generalitzen la informació precedent

Conclusions

3.1. Les dades de l'INEM o l'atur juvenil censat

3.1.1. La font informativa i els seus condicionants

3.1.2. Panorama general

3.1.2.1. Evolució de l'atur al 1980

3.1.3. L'atur per grups d'edat i sexe

3.1.4. Població juvenil aturada a l'abril del 1981. Dades de l'Oficina d'atur d'Igualada

3.1.4.1. Quants aturats juvenils hi ha a la Conca de l'Anoia?

3.1.4.2. Qui són aquets joves?

3.1.4.3. Preparació professional d'aquest joves

3.1.4.4. Quina és la situació respecte a l'atur d'aquets joves?

3.1.4.5. Qui són els que cobren el subsidi d'atur?

3.1.5. Els menors de 18 anys

3.1.6. Conclusions a manera de síntesi

Apèndix: codi per la recollida de dades de l'INEM

3.2 Les dificultats pràctiques d'accés a la feina: consulta als joves sobre la realitat d'una inserció laboral viscuda

3.2.1. La intencionalitat de la consulta

3.2.2. Com s'hi ha accedit o metodologia emprada

3.2.3. Qui ha respòs el qüestionari

3.2.3.1. Dades referents a la família

3.2.3.1.1. Els pares

3.2.3.1.2. Dades referents als germans

- 3.2.3.1.3. Status econòmic de la família
- 3.2.3.1.4. Els joves directament afectats pel problema laboral
 - 3.2.3.1.4.1. El sexe, l'edat, el municipi de residència i la naturalesa o origen.
 - 3.2.3.1.4.2. Lloc que ocupa entre els germans
 - 3.2.3.1.4.3. Activitat que realitzen en aquests moments
 - 3.2.3.1.4.4. Historial escolar dels nostres interlocutors
- 3.2.3.1.5. L'itinerari d'estudis dels qui han respòs el qüestionari
- 3.2.3.1.6. L'itinerari de treball dels nostres interlocutors
 - 3.2.3.1.6.1. Com han accedit al treball els nostres joves
 - 3.2.3.1.6.2. Projectes i expectatives de cara el futur
- 3.2.4. Les induccions més evidents de la nostra anàlisi
- 3.3. L'oferta de treball juvenil des del punt de vista de l'empresa
 - 3.3.1. Especificitat concreta de la dedicació d'aquestes empreses
 - 3.3.2. Dimensionat de les empreses
 - 3.3.2.1. Funció o qualificació professional dels treballadors
 - 3.3.2.2. El sexe dels treballadors
 - 3.3.2.3. Els treballadors de menys de 25 anys
 - 3.3.3. On cerquen les empreses el nous empleats
 - 3.3.4. Condicions que s'imposen a l'hora d'admetre un nou treballador. Temps d'aprenentatge requerit

Conclusions

Apèndix I: Text de la carta enviada a les empreses

Apèndix II: Qüestionari a les empreses de la Conca de l'Anoia

Apèndix III: Empreses sobre les que es fonamenta la nostra anàlisi

1. El marc social i humà de la Conca de l'Anoia

L'enquadrament general d'un estudi sociològic que digui referència a una determinada població és l'aportació d'una anàlisi demogràfica, és a dir, un estudi de la població amb totes les variables que permetin definir i valorar la importància relativa o el pes específic dels homes, de les dones, dels joves, dels vells, dels treballadors manuals, etc..., la importància de la immigració i la seva procedència..., la qualificació professional de la gent que treballa amb la distribució dels rams d'activitat que hi tenen més rellevància...etc.

L'anàlisi demogràfica permetrà situar sobre el terreny, físicament, tota aquesta població configurant el mapa-plano humà del poble, vila o ciutat que s'està estudiant i això permet veure "in situ" quines àrees del col·lectiu són les més preponderants d'un tipus o altre de població.

Tot això és del tot necessari quan el que es pretén és portar a terme un estudi de la població en la seva globalitat.

En el cas concret del nostre estudi es planteja tota una altra situació, puix que el que preocupa i constitueix l'eix central de la nostra recerca és una relació social precisa i concreta: l'atur juvenil i la delinqüència en la conurbació igualadina. Es a l'entorn d'aquest objectiu que nosaltres hem pensat i estructurat tota la investigació cercant els elements que poden ésser indicadors vàlids i emprant o fent recurs als processos metodològics més adequats al respecte.

Malgrat això, no es pot oblidar que la relació-objecte de la nostra investigació cal situar-la en un marc físic, social i humà concret; no es tracta d'un problema teòric amb plantejament intel·lectual, sinó d'un problema o relació social que es viu i es pateix en un lloc concret i per una població determinada.

És precisament a partir d'aquí que és del tot necessari l'ús de les dades demogràfiques que permeten veure quin és el marc humà que circumscriu el problema i aquesta és la finalitat de totes les aportacions que fem a continuació. L'objectiu, doncs, no és pas una acurada interpretació analítica de les dades del padró municipal dels pobles de l'àrea igualadina, sinó senyalar les connotacions demogràfiques que creiem necessàries per a investigar la problemàtica específica que ens preocupa.

1.1 La demografia

1.1.1 Els trets característics de cadascun dels municipis

Caldrà explicitar, abans de tot, la metodologia que hem emprat per a arribar als resultats que posteriorment interpretarem.

Per a obtenir dades estadístiques demogràfiques referents a una població determinada, la font evidentment més fiable és la del padró o cens que periòdicament porta a terme l'administració pública. Al començament del nostre estudi, és a dir, els primers mesos de l'any 1980, només podíem treballar amb les dades referides a l'any 1975 comptant amb les conseqüents rectificacions anuals del padró fins l'any 1980.

La imminència del nou padró municipal i la feina que teníem per treballar la part central de l'estudi, ens van aconsellar a prendre la determinació d'esperar el nou padró per a obtenir les dades demogràfiques que necessitàvem.

Com la majoria de les actuacions de l'administració, aquesta tenia també un procés llarg i lent. Malgrat que el tractament mecanitzat de qualsevulla dada estadística sigui el procediment més ràpid i segur per a obtenir resultats, aquest no és encara d'ús normal i generalitzat a casa nostra, sigui pel seu cost econòmic, sigui per la manca de centres que es dediquin a aquesta feina.

El cas és que la urgència de finalitzar la investigació, ens va decidir per a portar a terme un buidatge manual de les fulles del cens de 1981, sobre una mostra del 25 % de cadascuna de les poblacions sobre les que incideix el nostre estudi; això volia dir que de cada quatre fulles del padró, una era buidada segons un còdex prèviament establert. Aquesta tècnica, encara que podríem dir-ne molt rudimentària, ens assegurava, no solament un temps límit d'obtenció de les dades, sinó també la garantia i fiabilitat que tota tècnica aleatòria comporta en l'obtenció d'una informació per mostra en un univers clarament acotat i delimitat.

El conjunt de la informació analitzada i definitivament elaborada podia conduir-nos a la detecció d'uns "punts negres", entenent com a tals els sectors o col·lectius habitats que, per causa d'unes característiques demogràfico-socials donades, presenten ja estructuralment un risc real d'agravació de la problemàtica estudiada. Ni cal dir com l'interès últim del nostre estudi demogràfic és la detecció d'aquests "punts negres" i no pas l'exposició i anàlisi sistemàtica de la informació donada pel padró del 1981. Aquest ob-

jectiu s'ha lograt sobradament amb el buidatge d'aquesta mostra escollida aleatòriament.

Començarem, doncs, la nostra aportació per a senyalar els trets característics de cadascun dels municipis integrants de l'àrea igualadina per tal de veure el marc humà on situar la realitat del problema que ens ocupa.

1.1.1.1 Igualada

El municipi d'Igualada, capital de la comarca de l'Anoia, segons el cens del 1981, té 31.451 habitants, distribuïts entre 9.372 nuclis familiars; per tant a raó d'un índex de 3'35 habitants/família. Almenys pel que fa a Igualada, cal dir que ens trobem en una relació molt semblant a la de Catalunya, caracteritzada per una notable proporció de població catalana.

La distribució relativa d'aquests habitants pels diferents sectors administratius és la següent (sempre treballem en percentatges puix que operem amb una mostra del 25 %):

<u>Districte I</u>	<u>% població districte</u>	<u>% població Igual.</u>
Secció 1ª	29'8	
Secció 2ª	38'4	10'8
Secció 3ª	31'7	
<u>Districte II</u>		
Secció 1ª	19'4	
Secció 2ª	33'8	14'5
Secció 3ª	46'8	
<u>Districte III</u>		
Secció 1ª	16'8	
Secció 2ª	10'5	
Secció 3ª	28'3	29'8
Secció 4ª	25'9	
Secció 5ª	18'4	
<u>Districte IV</u>		
Secció 1ª	17'9	
Secció 2ª	18'4	
Secció 3ª	13'-	22'9
Secció 4ª	21'2	
Secció 5ª	27'5	
<u>Districte V</u>		
Secció 1ª	24'2	
Secció 2ª	24'6	
Secció 3ª	18'8	
Secció 4ª	17'2	21'9
Secció 5ª	7'9	
Secció 6ª	7'1	

Aquest quadre ens revela ja que quasi les tres quartes parts de tota la població igualadina s'acumulen en els districtes III, IV i V, mentre que el casc antic de la ciutat dels districtes I i II, assumeix la resta.

Ens manquen aquí i ara dades per a poguer determinar densitats; però una primera aproximació ja la tenim també en aquest quadre quan observem que les seccions censals dels districtes I i II es presenten relativament elevades pel que fa al nombre d'habitants, així com la secció 5ª del districte IV i les seccions 1ª i 2ª del districte V.

Per hipòtesi, ens sembla que unes variables que poden reflectir els "punts negres" són les que fan referència a:

- les dades d'identificació: sexe, edat i origen.
- nivell cultural assolit per la població.
- status socio-econòmic-professional.
- la composició familiar.

Parlem de "punts negres" en el sentit que aquests indicadors revelarien les àrees realment marginades de la situació i dinàmica de la societat on es troben emplaçades. De l'anàlisi que seguirà, les dades del padró ens permetran de fer unes generalitzacions pel que respecta a cadascuna d'aquestes variables precedents. Aquestes generalitzacions seran els veritables punts de referència comparatius per a dilucidar quines àrees urbanes s'aparten d'aquesta generalització empírica. Els "punts negres" definitivament detectats vindran caracteritzats, lluny de tot determinisme, per un risc real o possible de probables desviacions.

1.1.1.1.1 Dades d'identificació: sexe, edat i origen de la població

El quadre de la plana següent ens dóna ja unes característiques que ens permeten diferenciar uns districtes dels altres.

En la qüestió de l'origen, naturalesa o procedència de la població, els districtes III i V mantenen unes desviacions molt notables: a un índex baix d'autòctons hi corresponen uns índexs notablement alts d'immigració. En el districte III hi trobem preferentment la immigració andalussa i en el V el predomini relatiu és favorable a la immigració extremeña i castellana.

Aquesta dada de l'origen sembla tenir una forta ~~característica~~ incidència en els intervals de les edats; mentre que en els districtes de més abundància de població catalana hi trobem unes xifres

Sexe	Districtes					Igualada
	I	II	III	IV	V	
Homes	49'8	47'3	49'-	46'6	47'2	47'9
Dones	50'2	52'7	51'-	53'4	52'8	52'1

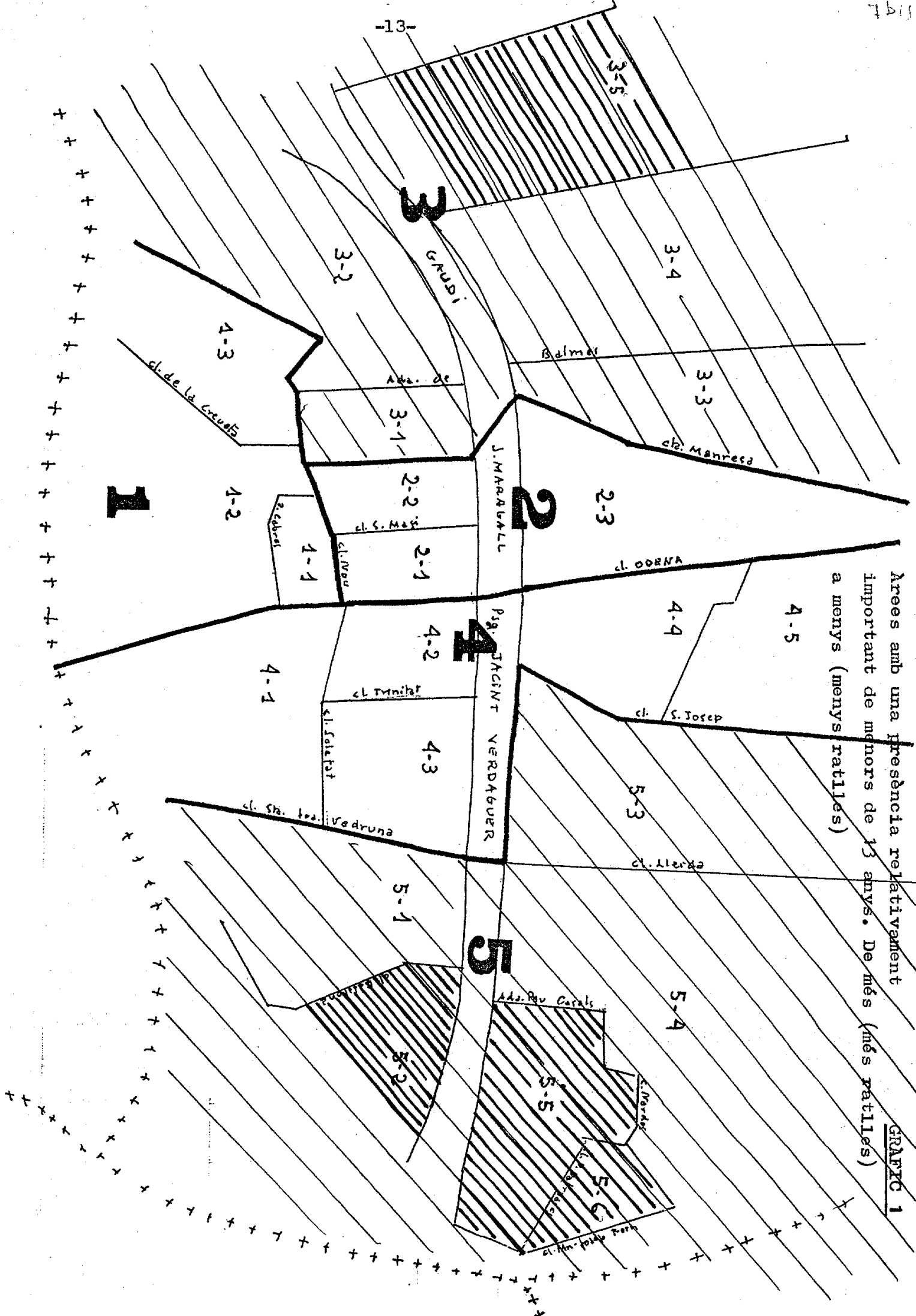
<u>Origen</u>						
Catalunya	78'9	80'1	<u>68'8</u>	<u>81'1</u>	<u>65'2</u>	73'8
Aragó, P. Basc, Navarra, Galícia, Astúries	3'6	2'5	2'4	2'6	3'1	2'8
Castelles, Lleó	4'4	3'8	2'6	3'1	<u>5'2</u>	3'7
Extremadura	2'9	2'8	<u>6'3</u>	2'3	<u>7'3</u>	4'9
Andalusia	5'-	6'6	<u>16'3</u>	5'4	<u>12'5</u>	10'3
València, Múrcia, Balears	3'9	3'2	2'7	3'4	3'8	3'3
Canàries, Ceuta, Melilla	0'1	0'2	0'3	0'3	0'5	0'3
Extranger	1'-	0'5	0'5	1'-	1'3	0'8

<u>Edat</u>						
Fins 13 anys	15'6	16'7	<u>23'3</u>	18'9	<u>20'-</u>	19'9
14-15	2'3	3'7	2'5	2'5	2'3	2'6
16-17	2'9	<u>4'4</u>	2'9	2'7	2'2	2'9
18-20	4'8	4'7	4'-	3'6	4'9	4'3
21-25	7'9	5'4	7'5	6'2	7'7	7'-
26-65	46'9	48'8	50'1	51'7	<u>52'9</u>	50'7
+ de 65 anys	19'6	16'2	<u>9'7</u>	14'3	<u>9'4</u>	12'7

Font: padró 1981. Elaboració pròpia.

relativament molt importants de majors de 65 anys en detriment del grup d'edat més jove, els dos districtes que acumulen els índexs forts d'immigració hi ha una forta presència dels menors de 13 anys junt amb uns índexs baixos de majors de 65 anys. Això vol dir que en els anys pròxims immediats entre el jovent d'Igualada hi haurà encara una major presència dels procedents de la immigració.

Intentant encara una concreció geogràfica més exacta, delimitarem les seccions censals dels districtes III i V en les que aquest fenomen adquireix unes proporcions més rellevants. El gràfic 1 és molt il·lustratiu d'aquesta ubicació exacta del problema. Pel que fa a les dades, aquestes són les del padró del 1981.

Àrees amb una presència relativament important de menors de 13 anys. De més (més patilles) a menys (menys patilles)

GRÀFIC 1

	<u>Catalans</u>	<u>Andalusos</u>	<u>Extremenys</u>
<u>Districte III</u>	68'8	16'3	6'3
Secció 5 ^a	36'3	48'3	12'6
<u>Districte V</u>	65'2	12'5	7'3
Secció 2 ^a	68'5	16'6	----
Secció 5 ^a	48'2	15'4	17'3
Secció 6 ^a	38'4	24'2	19'2

Font: Padró 1981. El.laboració pròpia.

No cal escorcollar massa ni excessives interpretacions per a veure i entendre que hi ha unes àrees que, comparades al context global de la ciutat d'Igualada, poden ésser una autèntics "ghettos" totalment diferenciats de la tònica general de la població. Amb tot, l'única cosa que pretenem dir és que, a partir d'aquestes dades, hi ha uns sectors urbans que presenten unes característiques diferenciades.

1.1.1.1.2 Nivell cultural assolit

El concepte de cultura presuposa moltes més coses del que les dades del padró ens poden dir. Per a ésser més exactes, nosaltres fem una valoració de la població a partir del "nivell d'instrucció" assolit per la mateixa.

<u>nivell d'instrucció</u>	<u>Districtes</u>					<u>Igualada</u>
	<u>I</u>	<u>II</u>	<u>III</u>	<u>IV</u>	<u>V</u>	
Analfabet	<u>12'1</u>	8'6	<u>9'7</u>	6'9	4'9	8'1
Primària incompleta	38'6	31'8	34'2	38'-	26'7	24'3
Primària-EGB 1er cicle	<u>22'-</u>	27'3	24'6	<u>20'4</u>	35'6	26'2
Batxiller elem.-EGB 2on.	10'2	10'5	<u>8'6</u>	10'3	10'6	9'8
Form.Prog. inclosa oficialia	2'9	3'9	3'4	3'7	3'-	3'6
Batxiller Sup.-Maestria-BUP-COU	<u>3'5</u>	5'7	5'1	7'-	<u>4'1</u>	5'2
Grau mig (títol)	<u>1'4</u>	5'-	2'-	3'5	2'1	2'7
Títol superior	2'6	2'4	2'2	2'-	2'4	2'3

Font: Padró 1981. El.laboració pròpia.

Cal puntualitzar alguns extrems, abans de procedir a la lectura d'aquest quadre. L'analfabetisme fa referència únicament a persones de més de 14 anys; però no és així pel grup dels qui han fet la primària incompleta, puix que aquí hi consten tant els nois o noies que estan cursant EGB com els adults que just han après a

llegir i escriure.

Semblantment passa en l'apartat de Primària i EGB 1er cicle, on hi consten tant els adults amb l'ensenyament primari com els nois i noies que estan fent el 2on cicle d'EGB.

El més interessant hagués estat poder destriar els dos camps i així hagués quedat més palesa la situació real en tant en quant afectava els adults; però no ens ha estat possible de moment que l'elaboració de les dades ha estat feta manualment. Malgrat tot, pensem que la imatge de la població de referència pel que respecta al seu nivell d'instrucció queda prou i suficientment reflexada.

Llegint ja el quadre, crida l'atenció aquest 8'1 % de població analfabeta a Igualada; aquest índex encara es veu superat clarament en dos dels districtes del municipi que, com hem vist anteriorment, presentaven ja unes característiques d'identificació plenament diferents: es tracta dels districtes I i III. El primer amb un clar predomini de catalans i gent gran i el III caracteritzat per la immigració i l'abundància relativa de gent jove.

A jutjar per les dades d'aquest quadre, és el districte I el que presenta un nivell d'instrucció més baix; això fa pensar que la presència d'edats grans n'és un factor determinant, potser inclús més fort que el fet migratori, almenys en el cas concret d'Igualada.

Un desglosament d'aquesta variable per seccions censals, ens aproparà molt més a la localització geogràfica d'aquesta característica; ens permetrà una valoració més aproximada de la incidència de les dades d'identificació abans analitzades sobre el nivell d'instrucció assolit.

Com ja hem fet anteriorment, ens mourem en els districtes que presenten un índex d'analfabetisme superior al global de la ciutat. Aquests districtes són l'I i II (molt lleugerament superior) i el III. Curiosament, el districte V, amb índexs d'immigració rellevants, és el que presenta l'índex d'analfabetisme més baix.

No hi ha dubte que el quadre i la relació que segueix ens permet parlar de verdaderes bosses d'analfabetisme. Pel que fa a les causes d'aquesta situació, no les podem pensar ja que no tenim pas suficients elements d'anàlisi. Anteriorment ja hem aventurat alguna estimació partint de les característiques demogràfiques dels diferents districtes. No hi ha dubte que els darrers anys les possibilitats de rebre una instrucció mínima s'han eixamplat, és per això que no és pas estrany que, malgrat el fet migratori, algunes de les

% d'analfabetisme per seccions censals

Districte I	12'1
Secció 2 ^a	20'1
Districte II	8'6
Secció 2 ^a	13'3
Districte III	9'7
Secció 1 ^a	11'6
Secció 5 ^a	21'1

Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

Àrees del municipi tinguin un índex relativament baix.

Encara que només sigui a nivell il·lustratiu, pensem que pot ésser interessant la visió global del municipi en el que fa referència als analfabets. Ho expressem en el següent quadre:

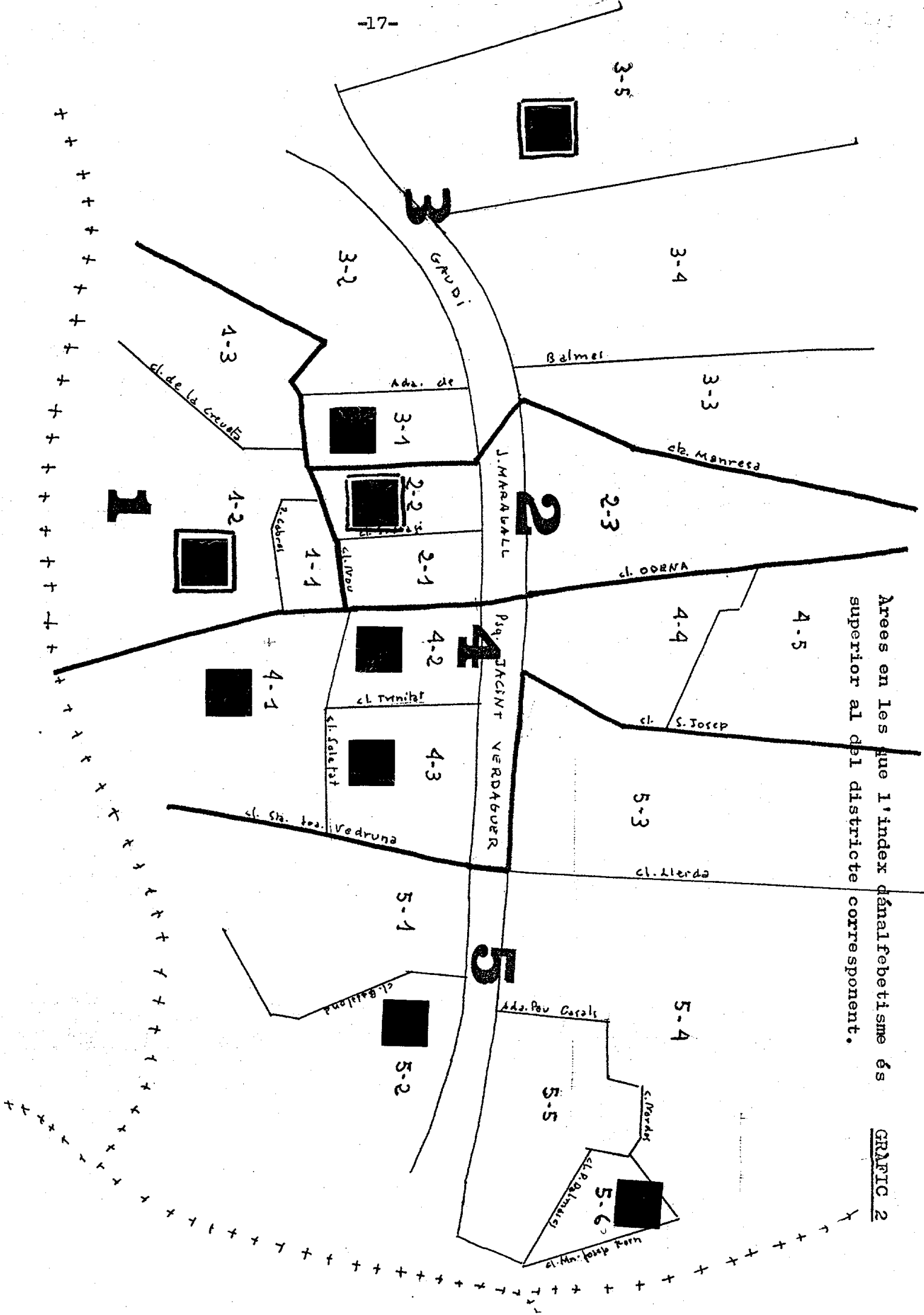
Districte I	Secció 1	Secció 2	Secció 3	Secció 4	Secció 5	Secció 6
12'1 %	11'6	<u>20'1</u>	9'5	--	--	--
<hr/>						
Districte II						
8'6 %	5'8	<u>13'3</u>	6'4	--	--	--
<hr/>						
Districte III						
9'7 %	<u>11'6</u>	4'-	8'9	9'7	<u>21'1</u>	--
<hr/>						
Districte IV						
6'9 %	<u>10'8</u>	<u>8'4</u>	<u>13'4</u>	3'1	2'6	--
<hr/>						
Districte V						
4'9 %	5'-	<u>6'5</u>	3'-	3'3	2'3	6'7

 Recordem que l'índex global d'analfabetisme al municipi és de 8'1 %. Queden evidentment molt clares les zones on la manca d'instrucció adquireix un relleu notable. En el mapa 2 ho expressem d'una manera gràfica.

1.1.1.1.3 Nivell socio-econòmic

Necessitariem certament moltes més dades per a poder analitzar amb més profunditat i realisme la condició socio-econòmica dels veïns d'Igualada (sous/família, ingressos mensuals, despeses, etc.). Un processament mecànic de les dades ens donaria també més

Àrees en les que l'índex d'alfabetisme és superior al del districte corresponent. **GRÀFIC 2**

elements d'anàlisi; però ens hem de moure dintre d'unes marcades limitacions.

Tindrem en compte ara de diverses variables que ens poden ajudar a comprendre el nivell socio-econòmic de la població: situació laboral, professió i condició socio-econòmica. Heus aquí les diferents distribucions de les respostes:

<u>Situació laboral</u>	<u>Districtes</u>					<u>Igualada</u>
	<u>I</u>	<u>VII</u>	<u>III</u>	<u>IV</u>	<u>V</u>	
Servei militar	0'9	0'8	0'6	0'5	0'4	0'6
Està treballant	35'7	33'4	36'8	35'6	40'6	37'-
Cerca 1ª feina	1'6	1'4	1'3	1'2	<u>2'4</u>	1'5
Aturat	<u>3'2</u>	2'3	<u>3'3</u>	2'1	2'8	2'8
Retirat-jubilat	20'5	18'9	12'1	16'9	12'5	15'2
Rentiste	0'1	--	--	0'1	--	0'03
Escolar	18'6	21'6	22'4	21'3	19'7	21'-
Treball a la llar	14'1	14'7	15'3	15'8	13'5	14'8
Altres	5'2	4'7	8'2	6'5	8'-	6'9
=====						
<u>Professió</u>						
Dirigent	1'7	3'9	1'6	4'6	3'4	3'-
Tècnic mig	5'4	4'8	4'3	3'7	1'2	3'7
Administratiu	3'5	3'8	5'-	5'-	4'2	4'5
Obrer qualificat	22'-	20'4	25'7	19'1	25'4	23'-
Obrer no qualificat	<u>5'5</u>	4'9	3'5	3'4	<u>6'8</u>	4'7
Fa feines	0'6	0'1	0'4	0'5	0'3	0'4
No actiu	58'2	59'5	58'-	59'8	53'8	57'1
No consta	3'-	2'5	3'4	3'5	4'7	3'6
=====						
<u>Condició socio-econòmica</u>						
Patró-empresari	1'6	3'3	1'8	2'9	1'6	2'2
Patró-compte propi	4'6	4'5	3'6	2'7	3'4	3'6
Cooperativa	0'1	0'3	0'1	0'3	0'6	0'3
Treballador fixe	25'5	25'8	30'5	28'6	34'1	29'6
Treballador eventual	<u>2'8</u>	0'5	1'3	0'9	1'-	1'2
Empresa familiar	1'2	1'2	0'7	1'-	0'6	0'9
Altres actius, busca feina	^{5'7} 4'7	4'7	4'5	3'4	5'6	4'6
Mestressa de casa	13'8	14'4	15'-	15'6	13'7	14'6
No actius	44'7	45'2	42'4	44'6	39'3	42'9

Font: padró municipal. Elaboració pròpia.

A partir d'aquesta àmplia informació, se'ns confitma plenament el que ja vèiem precedentment; és a dir, que els districtes II i IV presenten una qualificació superior que els altres, és a dir, l'I, III i V. Aquesta diferència s'observa en totes i cadascuna de les variables considerades, tant pel que es refereix a la situació laboral on s'hi observen diferències, puix que en els districtes II i IV les professions són més estables i lleugerament superiors, com pel que es referéix a la qualificació professional i a la condició socio-econòmica, on s'hi observa en aquests districtes uns índexs més elevats de les que podríem anomenar-ne categories superiors.

Anem ara a concretar més aquesta aproximació, referint la nostra informació a la totalitat de la població en edat laboral; és així com podem detectar les zones on la marginació és més evident.

-on són els qui cerquen feina per primera vegada i els aturats?

Entre 16 i 65 anys, hi ha un 2'4 % de persones que cerquen la seva primera feina; però hi ha evidentment unes àrees particularment afectades per aquesta problemàtica.

-D.I	2'6 %
Secció 2ª	3'6
-D.II	2'2
Secció 1ª	3'8
Secció 2ª	4'4
-D.III	2'-
Secció 5ª	5'-
-D.V	3'5
Secció 4ª	6'2
Secció 6ª	9'2

Malgrat que en totes les àrees s'hi descobreixen àrees més o menys afectades pel problema (excepte el districte IV), és certament al districte V on les coses s'agreuuen considerablement.

Entre els 16 i els 65 anys, hi ha un 4'3 % d'aturats; però així mateix es descobreixen unes àrees particularment afectades.

-D.I	5'1 %
Secció 3ª	7'7
-D.III	5'1
Secció 1ª	6'8
Secció 2ª	6'1

Secció 5ª	7'3
-D.IV	3'3
Secció 2ª	6'7
-D.V	4'1
Secció 5ª	8'4

A grans trets, la situació d'aturat coincideix força amb els resultats que vèiem referent als que cercaven la feina per primera vegada. Les àrees més afectades són els districtes I, III i V.

El gràfic de la plana següent vol reflexar senzillament i simple aquesta variable del nivell socio-econòmic.

1.1.1.1.4 Composició familiar

Ja dèiem al començament que la densitat familiar de la població d'Igualada es trobava en l'índex de 3'35 membres/família. L'informe FOESSA de l'any 1975 donava com a tamany mig de la família espanyola l'índex de 3'75 membres/família. Actualitzacions posteriors d'aquest mateix informe indiquen una clara orientació cap a nuclis més reduïts, deixant al mateix temps també molt clar que tant les àrees geogràfiques com la qualificació socio-econòmica dels habitants respectius són variables que incideixen directament en la qüestió.

La nostra àrea d'estudi és fortament industrialitzada i ens movem, per tant, dins els paràmetres de Catalunya. Les desviacions observades segons la desagregació administrativa d'Igualada són les següents:

-D.III	3'46 Membres/família
Secció 5ª	3'56
-D.V	3'46
Secció 1ª	3'7
Secció 5ª	3'56

Una vegada més constatem desviacions significatives en els districtes III i V; i encara la intensificació d'aquesta densificació familiar en unes seccions censals concretes dintre dels mateixos.

Per a confirmar aquesta tendència, podem il.lustrar-ho amb la distribució relativa dels nuclis familiars per districte segons la composició d'aquests mateixos nuclis familiars. És el que pretén fer evident el quadre que segueix:

<u>Nuclis familiars</u>	<u>Districtes</u>					<u>Igualada</u>
	<u>I</u>	<u>II</u>	<u>III</u>	<u>IV</u>	<u>V</u>	
1 membre	17'9	16'-	9'4	13'9	8'3	12'2
2	32'8	30'-	26'3	27'2	25'4	27'6
3	17'9	17'-	22'3	25'2	27'5	22'8
4	17'-	19'-	27'3	19'9	25'4	22'7
5	7'6	10'-	9'9	10'-	11'3	10'-
6	3'-	6'3	4'2	2'7	1'3	3'4
7	2'5	1'3	0'5	0'6	0'2	0'8
8	0'8	0'3	--	0'4	0'4	0'3
9	0'4	--	--	--	--	0'05

Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

Els nuclis predominants als districtes III i V es corresponen amb les famílies de 3 i 4 membres; en la resta, per la seva banda, els nuclis predominants són de 2 i 3 membres.

...

...

De tota aquesta informació que acabem d'analitzar, en podem resumir les notes més generalitzables següents:

1. Hi ha unes zones de la ciutat marcades per uns trets característics d'una certa marginació: molta immigració, relativa abundància d'analfabetisme, baixa qualificació professional, importància relativa de l'atur, etc. Aquestes zones o són de casc antic o de zones suburbials.

2. Hi ha diferències que cal consignar segons les diverses zones i així mentre que al casc antic hi ha un nombre relativament important de persones de més de 65 anys, a les zones perifèriques s'hi veu un pes relatiu favorable a les persones menors de 25 anys.

3. És precisament en aquestes zones suburbials on s'hi detecta un clar predomini dels qui cerquen la seva primera feina i de les persones que es troben en atur. Bàsicament, es tracta del barri de Fàtima (D.III, seccó 5ª) i el barri de Nostra. Sra. de Montserrat (D.V, secció 6ª).

4. Cal tenir present aquestes circumstàncies esmentades, perquè, malgrat no ésser causes determinants, són condicions que creen certament un risc real de possibilitació d'una desviació de conducta generalitzada.

1.1.1.2 Santa Margarida de Montbui

Dels quatre municipis que formen la conurbació igualadina Santa Margarida de Montbui és el segon tenint compte del nombre dels seus habitants que, segons el padró del 1981, té 8.500 habitants repartits en 2.664 nuclis familiars a raó, doncs, de 3'2 membres/família.

La primera impressió que hom té de Santa Margarida és la d'ésser un barri d'Igualada; efectivament, la separació física del riu no sap trencar, de cap manera, la continuïtat.

La divisió administrativa del municipi es compon d'un únic districte dividit en quatre seccions sensals.

1.1.1.2.1 Dades d'identificació

<u>Sexe</u>	<u>Seccions</u>				<u>Montbui</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	<u>3ª</u>	<u>4ª</u>	
Homes	52'8	50'8	49'2	52'8	51'6
<u>Dones</u>	47'2	49'2	50'8	47'2	48'4
<u>Origen</u>					
Catalunya	77'5	47'1	41'2	46'7	48'8
Aragó	2'8	0'3	0'4	0'8	0'7
P.Basc-Navarra	--	--	--	0'4	0'1
Castelles-Lleó	3'4	9'-	6'-	6'1	7'-
Galícia-Astúries	--	0'2	0'4	0'2	0'2
València-Balears	1'7	0'5	0'8	0'5	0'6
Andalusia	8'4	25'-	36'8	29'6	26'8
Extremadura	3'4	12'1	10'4	12'1	11'2
Múrcia	2'8	4'6	8'2	3'4	3'8
Canàries-Ceuta-Melilla	--	0'8	0'4	4'	0'4
<u>Extranger</u>	--	0'2	0'4	0'1	0'2
<u>Edat</u>					
Fins 13 anys	12'9	23'3	20'-	22'4	23'8
14-15	1'7	2'4	3'2	2'2	2'3
16-17	1'1	2'9	4'8	3'2	3'1
18-20	4'5	3'6	6'8	5'4	4'7
21-25	7'3	8'3	12'4	12'4	10'3
26-65	51'1	50'3	45'6	50'1	49'7
+ de 65 anys	28'3	4'1	6'4	4'3	5'9

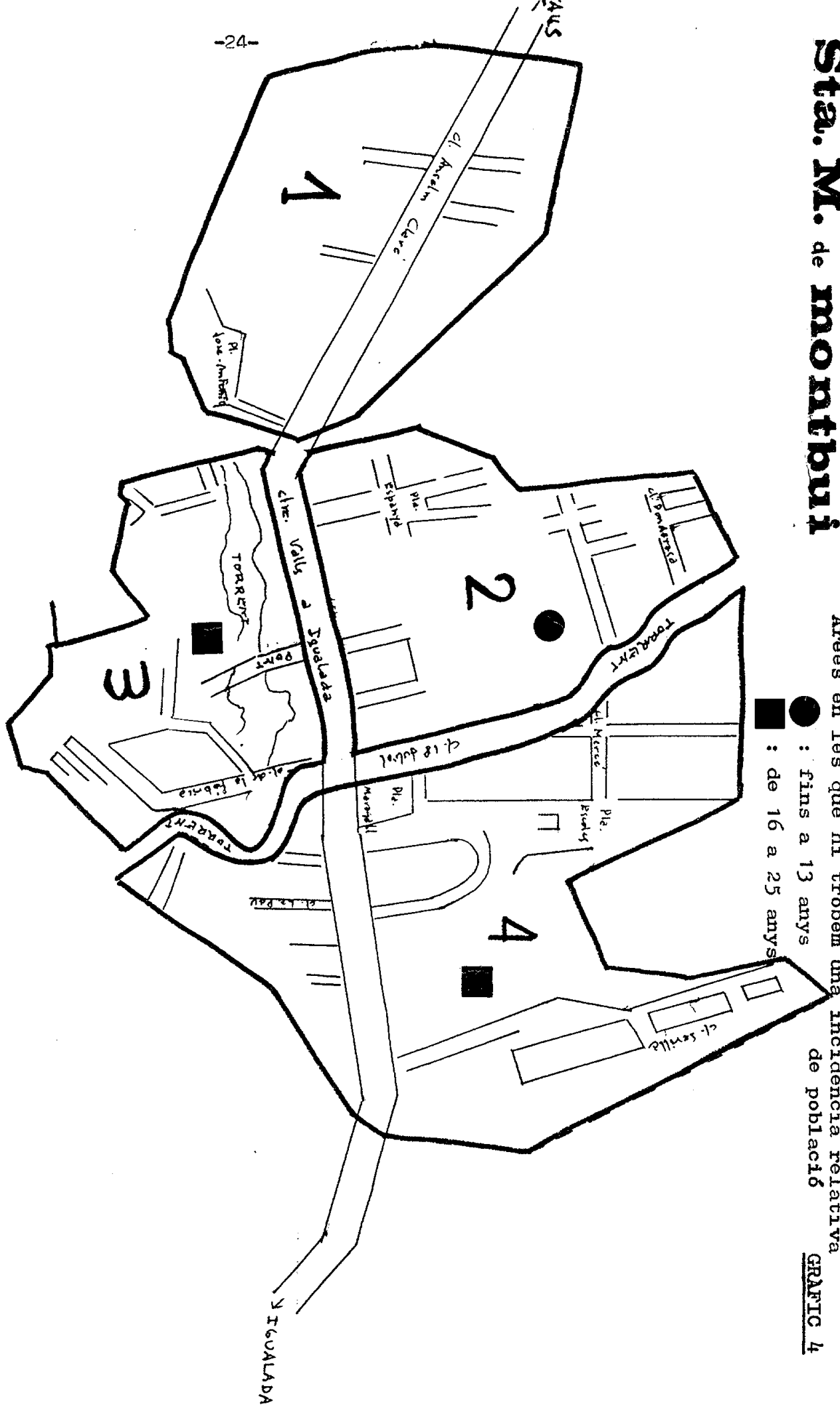
Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

Sta. M. de Montbui

Àrees en les que hi trobem una incidència relativa de població

GRÀFIC 4

- : fins a 13 anys
- : de 16 a 25 anys

La lectura atenta d'aquest quadre ens revela el següent:

1. El 51'2 % dels habitants de Santa Margarida de Montbui són nou vinguts fills de la immigració i a la secció 3ª aquest índex s'eleva al 58'3 %.

La població catalana es concentra a la secció 1ª que, per altra banda, és la que té menys nombre d'habitants.

La immigració andalusa és la predominant, seguida de l'extremenya i la castellana, per aquest mateix ordre.

2. A les seccions on hi predomina la immigració s'hi donen uns índexs elevats de gent jove, mentre que la secció 1ª contempla una elevada proporció de gent gran.

Per altra banda, hi ha diferències importants, perquè mentre a la secció 2^a el grup predominant és el de menors de 13 anys, a la secció 3^a és el de l'interval entre els 16 i els 25 anys i a la secció 4^a és el grup entre 18 i 25 anys.

Tant pel que fa a l'origen com per l'edat és evident que es tracta d'un municipi de "nova planta": la minoria és la població autòctona i les persones d'edat.

1.1.1.2.2 Nivell cultural

Parlem encara del nivell d'instrucció assolit pels habitants de Montbui. Agruparem la informació a dos nivells solament: l'analfabetisme dels majors de 14 anys i a partir de la primària tenint compte de tota la població.

-Pel que fa a l'analfabetisme, tenim la relació següent:

Secció 1 ^a	8'8 %
Secció 2 ^a	<u>14'6</u>
Secció, 3 ^a	11'6
<u>Secció 4^a</u>	<u>12'7</u>
Municipi	12'8

Cal dir, abans de tot, que aquest índex global d'analfabetisme del 12'8 % constitueix ja una autèntica bossa d'analfabetisme a la conurbació igualadina, a la comarca i també a Catalunya. El padró del 1975 donava com analfabets a la comarca de l'Anoia un índex del 6'6 % pels majors de 25 anys i a nivell de Catalunya aquest percentatge era del 7'2 %.

-Pel que es referix als altres nivells d'instrucció rebuts, la situació és la que expressa la distribució següent:

<u>Nivells d'instrucció</u>	<u>Seccions</u>				<u>Montbui</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	<u>3ª</u>	<u>4ª</u>	
Primària incompleta	<u>50'6</u>	46'1	<u>61'6</u>	34'6	43'8
Primària-EGB 1er cicle	23'-	18'7	13'6	<u>28'5</u>	22'3
Bat.Elemental-EGB 2on cicle	5'6	5'5	2'-	<u>9'1</u>	6'5
Formació professional-oficialia	1'7	1'5	1'2	1'8	1'6
Bat.Superior-Maestris-BUP-COU	<u>2'8</u>	1'6	0'8	1'6	1'6
Títol grau mig	<u>2'8</u>	0'2	--	0'7	0'6
Títol Superior	<u>1'2</u>	0'7	--	--	0'4

Del fet de tractar-se d'una relació referida a tota la població, se'ns fa molt difícil fer-ne una valoració. Excepte la secció censal primera, les tres restants ostenten importants percentatges de menors de 13 anys d'edat que afegits als qui pateixen una incapacitat de tot tipus (l'edat, per exemple), ens impossibilita de fer valoracions excessivament atrevides.

Cal tenir present tota l'àrea de la secció censal primera que, a l'ensem que és la més vella, és també la que té l'índex d'analfabetisme més baix i els índexs més elevats de nivells d'instrucció superiors. També és la més catalana pel seu origen. Malgrat tot, això no és pas obstacle per a que la meitat de les persones no han pas acabat l'ensenyament primari.

1.1.1.2.3 Situació laboral i socio-econòmica

Fem un tractament de la informació referint-la sempre a la globalitat de la població.

En el quadre de referència, la secció 4ª presenta un percentatge molt elevat de població activa i efectivament s'insinua aquí l'àrea de Montbui amb una acumulació de persones en edat productiva.

Per altra banda, la secció censal 1ª és la que té connotacions més notables en aquest aspectes socio-econòmic: els índexs més alts de patrons-empresaris i també els índexs més elevats de professions qualificades (tècnics de grau mig, administratius i dirigents...). En la resta, les professions qualificades són quasi insignificants, sobretot en la 3ª i la 4ª. Potser caldria fer notar encara l'abundància relativa d'obrers no qualificats de la secció 2ª.

A grans trets, podríem dir que aquest quadre ens reflexa la imatge d'un municipi en el que una àrea continua mantenint l'estructura social pròpia d'un poble agrícola, però que forma part d'una

<u>Situació laboral</u>	<u>Seccions</u>				<u>Montbui</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	<u>3ª</u>	<u>4ª</u>	
Servei militar	1'7	0'5	1'2	1'1	0'9
Treball remunerat	37'1	39'-	<u>34'8</u>	39'9	43'4
Cerca 1ª feina	0'6	1'1	1'2	<u>1'9</u>	1'4
aturat	1'1	3'8	4'8	<u>5'6</u>	4'4
Retirat	23'-	7'6	13'6	6'6	9'2
Rentiste	--	0'1	--	0'1	0'1
Va a un centre d'ensenyança	<u>12'3</u>	19'5	17'2	17'6	17'9
Feines de la llar	19'7	14'8	17'6	16'2	16'1
Altres situació	4'5	13'4	9'6	11'1	11'3
=====					
<u>Professió</u>					
Dirigents-prof.liberals	0'6	0'7	--	--	0'3
Tècnics migs	<u>2'8</u>	0'6	--	0'8	0'8
Administratius	<u>3'4</u>	0'8	0'4	1'6	1'3
Obrers qualificats	26'-	29'2	32'-	39'5	33'3
Obrers no qualificats	5'-	<u>11'7</u>	6'8	5'5	8'2
fa feines	--	--	0'4	0'7	0'3
no actius	61'-	57'-	60'-	51'9	55'8
No consta	=====				
<u>Condició socio-econòmica</u>					
Patró-empresari	<u>3'9</u>	0'2	0'4	--	0'5
Patró (compte propi)	<u>3'4</u>	2'5	2'8	2'-	2'4
Membre cooperativa	--	0'1	0'4	--	0'1
Treballador fixe	27'-	35'4	32'4	38'-	35'4
Treballador eventual	<u>2'2</u>	1'-	0'4	1'7	1'3
Sense remuneració fixe	0'6	0'7	0'4	0'5	0'6
Altres actius	2'8	4'6	6'-	6'-	5'2
Mestressa de casa	19'7	14'4	18'8	16'6	16'2
No actius	40'-	40'9	38'4	35'1	38'3
=====					

Font: Padró municipal 1981. El.laboració pròpia.

zona industrialitzada, mentre que la resta del territori municipal i els seus barris és el gran magatzem que acumula la mà d'obra que fins ara ha estat necessària pel desenvolupament de la indústria.

Es precisament en aquestes àrees on hi trobem les situacions problemàtiques de l'atur i la recerca de la primera feina. Aquesta problemàtica és particularment pertinent a la secció 4ª i ja dèiem més amunt que és la que té l'índex més notable de població activa.

Si tenim compte només i únicament de l'interval d'edat laboral (16-65 anys), la distribució d'ambues variables (atur i recerca de la primera feina) és la següent per les diferents seccions censals:

	1ª	2ª	3ª	4ª	Montbui
Primera feina	0'7	1'7	1'6	<u>2'4</u>	1'8
Atur	1'3	1'5	<u>6'3</u>	<u>7'5</u>	6'-

Queda prou clara la problemàtica i la seva distribució espacial.

1.1.1.2.4 Composició familiar

L'índex de membres/família a Montbui, tal com dèiem, és de 3'2. Només la secció 1ª (3'8) i lleugerament la segona (3'5) excedeixen d'aquesta globalitat. Vol dir això que hi ha famílies més nombroses? Vegem-ho en la distribució següent:

<u>Membres/família</u>	<u>Seccions</u>				<u>Montbui</u>
	1ª	2ª	3ª	4ª	
1	<u>10'9</u>	3'2	7'7	<u>8'6</u>	6'7
2	<u>40'6</u>	17'1	23'1	24'8	23'3
3	15'6	27'2	<u>34'6</u>	<u>31'6</u>	28'8
4	25'-	<u>34'9</u>	20'5	29'1	29'9
5	7'8	<u>12'2</u>	9'-	5'4	8'5
6	--	<u>4'9</u>	1'3	0'3	2'1
7	--	0'4	<u>2'6</u>	--	0'4
8	--	--	1'3	--	0'1

Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

Hi ha certament una correspondència amb tot el que dèiem fins ara. La secció censal 1ª que acumula els índexs de població vella/adulta més elevats, concentra els seus nuclis familiars en 1 o 2 persones. La secció censal 2ª, malgrat que no sigui la que ostenta uns nuclis familiars numèricament més amples, concentra les seves famílies significativament entre els 4 i els 6 membres.

...

...

A manera de conclusió, podem dir:

A. Santa Margarida de Montbui sembla estar configurat per dos pobles completament diferenciats: el més antic, autòcton i

més qualificat professionalment; totalment minoritari. El de recent creació, procedent de la immigració i menys qualificat professionalment; àmpliament majoritari.

B. Aquest segons poble té totes les característiques d'una zona suburbial de la ciutat d'Igualada; això des del punt de vista exclusivament demogràfic. Hi ha tots els components necessaris i indispensables d'una verdadera marginació. A destacar, potser, el baix nivell cultural i la poca qualificació professional.

B. Es també en aquest segon nucli de poble on hi trobem uns índexs molt elevats dels grups d'edats joves, tant pel que respecta als escolars, com pel que es referix a l'accés al món del treball.

1.1.1.2 Vilanova del Camí

Es tracta d'un municipi de 8.336 habitants distribuïts en 2.216 nuclis familiars, segons el padró del 1981. L'índex de densitat familiar és de 3'76 membres/família. Si de Santa Margarida de Montbui es pot parlar d'un verdader suburbi d'Igualada, almenys en bona part del seu territori, a Vilanova del Camí aquesta característica és encara més palesa i afecta a tot el municipi. El pas d'un municipi a l'altre es fa sense cap signe geogràfic de discontinuïtat.

1.1.1.3.1 Dades d'identificació

La lectura del quadre de referència ens revela una remarkable homogeneïtat pel que es referix a aquestes dades d'identificació. Almenys fins ara, podem dir que és l'únic dels municipis que presenta aquest equilibri. Els punts de diferència entre una divisió administrativa i l'altra són tan escassos que fan pràcticament impossible la determinació de peculiaritats distintives.

A la secció censal 1ª s'hi troba una presència d'homes relativament important. No es pot pas dir que l'origen o la naturalesa de la població sigui determinant en cap sector del poble, puix que el pes de la immigració és present en totes i cadascuna de les seccions censals d'una manera uniforme. El mateix es pot dir de l'edat.

Sembla talment un barri de la conurbació barcelonina, nascut a l'ombra del "boom" dels anys 60 i marcat pel desenvolupament,

<u>Sexe</u>	<u>Seccions</u>			<u>Vilanova</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	<u>3ª</u>	
Homes	53'2	49'1	51'6	50'9
Dones	46'8	50'9	48'4	49'1
= = = = =	= = = = =	= = = = =	= = = = =	= = = = =
<u>Origen</u>				
Catalunya	48'3	51'3	49'7	50'-
Aragó	1'1	0'5	1'-	0'8
P.Basc-Navarra	0'6	0'1	--	0'2
Castelles	5'7	3'7	5'9	5'-
Galícia-Astúries	0'9	0'4	0'4	0'5
València-Balears	0'6	1'-	0'7	0'8
Andalusia	28'1	27'2	25'2	26'6
Extremadura	9'9	13'3	10'5	11'5
Múrcia	4'2	2'5	5'9	4'2
Canàries-Ceuta-Melilla	--	0'1	--	0'04
Extranger	0'4	4-	0'6	0'3
= = = = =	= = = = =	= = = = =	= = = = =	= = = = =
<u>Edat</u>				
Fins a 13 anys	27'7	27'4	27'1	27'3
14-15	3'5	4'-	2'8	3'4
16-17	5'-	2'7	3'5	3'5
18-20	5'-	3'7	3'4	3'9
21-25	7'5	8'6	8'7	8'4
26-65	45'-	46'7	48'9	47'2
més de 65 anys	6'1	6'8	5'5	6'1

Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

A partir d'aquestes dades, no trobem pas cap tret característic que faci pensar en el típic nucli de poble rural amb una vida pròpia i autònoma.

1.1.1.3.2 Nivell d'instrucció assolit

Malgrat unes lleugeres diferències, continua manifestant-se aquí l'homogeneïtat que ja hem vist fins ara. Aquesta homogeneïtat es fa palesa en l'aspecte de que auesi la totalitat de la població manté un nivell d'instrucció en base a la Primària-1er cicle d'EGB. Es precisament a partir d'aquest nivell que els índexs esdevenen irrellevants.

Si alguna diferència cal apuntar, és que a les seccions 1ª i 2ª sembla trobar-s'hi uns nivells d'instrucció una mica més elevats.

	<u>Seccions</u>			<u>Vilanova</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	<u>3ª</u>	
Analfabets (+ 14 anys)	5'-	6'8	7'2	6'5
Primària incompleta	26'1	20'5	23'6	22'9
Primària-EGB 1er cicle	53'6	58'7	55'9	56'5
Batx.Elemental-EGB 2on	0'9	1'5	2'3	1'7
Formació prof-oficialia	--	0'1	--	0'04
Batx.Sup-BUP-COU-Maestria	0'4	0'1	--	0'1
Títol grau mig	0'2	--	--	0'04
Títol superior	0'4	0'1	0'8	0'5
=====				

Font: Padró municipal, 1981. Elaboració pròpia.

Es precisament a la secció censal 3ª on hi trobem una proporció d'analfabets relativament més elevada, en detriment d'aquests nivells d'instrucció que superen la bàsica. La balança es pronuncia definitivament entre l'analfabetisme, en un plat, i els estudis que superen la bàsica, de l'altra. De fet, a les seccions 1ª i 2ª la inclinació és cap els estudis que superen la bàsica.

Cal dir, finalment, que aquest índex d'analfabetisme de Vilanova del Camí és el més baix que hem trobat, per ara, a nivell global de municipi.

1.1.1.3.3 Situació laboral i socio-econòmica

En la relació que segueix només hi expressem les dades que es refereixen a la globalitat del municipi: aquí la homogeneïtat prossegueix i, en aquest cas, encara d'una manera més evident.

Hi ha, malgrat tot, una excepció: es tracta de la secció 1ª en el que diu referència al jovent que cerca la seva primera feina i, a més, als aturats. A nivell de Vilanova, hi ha un 2'3 % de persones que cerquen la seva primera feina; a la secció 1ª aquest índex puja fins al 3'7 %. Pel que fa als aturats, es repeteix quasi indènticament la mateixa relació: 3'4 % a Vilanova i 3'7 % a la secció 1ª.

Així com hem fet anteriorment en els altres municipis, sempre és interessant considerar la relació d'ambues variables (recerca de la primera feina i aturats) per a cadascuna de les seccions censals. La relació és sempre tenint compte de l'interval d'edat entre 16-65 anys, és a dir, l'edat laboral pròpiament dita. Això ens permet fer-nos una idea més aproximada de la realitat que tractem:

1.1.1.3.4 La composició familiar

El promig de 3'76 membres/família, dèiem més amunt que és el més alt que hem trobat a la Conca de l'Anoia. A la secció 1ª s'arriba als 4 membres/família; una mitja pròpia de cultures rurals que de zones urbano-industrials.

Pel que fa a la composició dels nuclis familiars, la distribució global per seccions i municipi és la següent:

<u>membres/família</u>	<u>Seccions</u>			<u>Vilanova</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	<u>3ª</u>	
1	--	--	4'5	1'8
2	15'9	25'7	18'8	20'9
3	25'7	20'2	26'4	23'8
4	29'2	26'2	21'1	24'4
5	11'5	17'9	18'4	16'8
6	11'5	7'3	7'2	9'1
7	1'8	2'7	3'6	2'9
8	2'6	0'9	--	0'9
9	0'9	--	--	0'2
10	0'9	--	--	0'2

...

...

El municipi de Vilanova del Camí se'ns apareix amb unes característiques que són pròpies i específiques d'un barri obrer. Aquesta homogeneïtat en totes les seves característiques, accentuen fins a cert punt la lleugera problemàtica diferencial de la secció 1ª; però aquestes diferències no poden pas invalidar la nostra primera afirmació.

1.1.1.4 Òdena

Es el més petit, pel que fa al nombre d'habitants, dels municipis que integren la Conca de l'Anoia. Només 2.081 habitants en el padró del 1981 distribuïts en 544 nuclis familiars, que suposa una densitat de 3'8 membres/família.

Està separat en dues seccions censals des del punt de vista administratiu i el fet és que el municipi d'Òdena manté una distància física que el desmarca completament de la capital, malgrat pertànyer plenament a la conurbació igualadadina.

1.1.1.4.1 Dades d'identificació

La secció censal 1ª és la que acumula la quasi totalitat

<u>Sexe</u>	<u>Seccions</u>		<u>Odena</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	
Homes	51'3	52'6	51'5
<u>Dones</u> = = = = =	<u>48'7</u>	<u>47'3</u>	<u>48'5</u>
<u>Origen</u>			
Catalunya	66'2	38'2	62'4
Aragó	0'9	4'2	1'4
P.Basc-Navarra	0'6	--	0'5
Castelles	1'7	6'7	2'3
Galícia-Astúries	0'2	--	0'1
València-Balears	2'2	--	1'9
Andalusia	13'9	30'4	16'1
Extremadura	7'9	19'8	9'5
Múrcia	0'9	0'7	0'9
Canàries-Ceuta-Melilla	--	--	--
<u>Extranger</u> = = = = =	<u>--</u>	<u>--</u>	<u>--</u>
<u>Edat</u>			
Fins a 13 anys	22'5	26'5	23'1
14-15	2'7	4'6	2'9
16-17	2'6	4'6	2'8
18-20	3'1	3'9	4'7
21-25	6'-	7'4	6'2
26-65	48'5	47'-	48'3
més de 65 anys	12'8	6'-	11'9

Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

de la població (86'4 %).

Les diferències entre l'una i l'altra secció són clares i rotundes: la secció segona és realment una autèntica zona de veïns no autòctons. Es tracta no gensmenys que del barri anomenat de Sant Pere, que no té pràcticament res a veure amb el nucli tradicional.

També s'hi observa un predomini de població jove en aquesta mateixa secció i, a més, ni caldria dir encara que la immigració és predominantment andalussa i que l'expremenya adquireix així mateix un relleu ben específic.

1.1.1.4.2 Nivell d'instrucció

Les diferències són notòries i, inclús, contradictòries; precisament perquè la secció censal 2ª amb un gran pes específic de la immigració, no és pas precisament la que té els índexs d'analfabetisme més elevats. El que sí té és una absència absoluta dels

<u>Nivells d'instrucció assolits</u>	<u>Seccions</u>		<u>Odena</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	
Analfabet (a partir de 14 anys)	9'5	6'7	9'1
Primària incompleta	35'5	32'1	35'1
Primària-EGB(1er cicle)	33'-	47'3	35'-
Batx.Elemental-EGB (2on cicle)	10'8	8'5	10'5
Formació prog- Oficialia	0'7	--	0'6
Batx.Superior-BUP-COU-Maestria	2'1	--	1'2
Títol grau mig	0'4	--	0'3
<u>Títol superior</u>	<u>0'5</u>	<u>0'3</u>	<u>0'5</u>

Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

nivells d'instrucció mínimament qualificats. En canvi, la secció 1ª ostenta uns índexs d'analfabetisme elevats, al costat d'una població que ha assolit estudis superiors a la bàsica.

Una explicació possible es trobaria hipotèticament en la diferent composició demogràfica d'ambdues seccions: si la presència d'immigrants vol dir gent jove, també vol dir menys possibilitats socio-econòmiques i, per tant, més necessitat d'un treball immediat; per altra banda, la relativa abundància de gent autòctona, vol dir relativa importància de població envellida sense uns nivells culturals mínims, però també vol dir més possibilitats dels joves per a adquirir nivells d'instrucció superiors.

No oblidem que, pel que fa a l'analfabetisme, dintre la Conca de l'Anoia, Odena es situa, amb el seu 9'5 % entre els majors de 14 anys, en segon lloc després del municipi de Santa Margarida de Montbui.

1.1.1.4.3 Situació laboral i socio-econòmica

La llei sociològica es repeteix, és a dir, se'ns configura altra vegada un municipi amb una població composta per deus realitats completament diferents. L'heterogeneïtat de la secció 1ª no pot més que recordarnos aquella composició d'un nucli de població com tants en la nostra estructura social; en canvi, la secció 2ª amb la seva homogeneïtat, evoca la realitat socio-econòmica d'un barri essencialment obrer de qualsevulla de les realitats urbanes del nostre sistema social.

A la secció 1ª, efectivament, s'hi donen totes les possibilitats que les diferents variables proposen; en canvi, la secció 2ª es troba fortament marcada per les característiques pròpies del món obrer. Només considerant les dades que segueixen, no es tracta pas en principi d'un barri marginal, sinó d'un sector típicament

<u>Situació laboral</u>	<u>Seccions</u>		<u>Odena</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	
Servei militar	0'8	1'1	0'9
Treball remunerat	35'1	35'3	35'1
Busca la 1ª feina	1'8	2'1	1'8
Aturat	2'9	3'9	3'1
Retirat-Jubulat	14'2	7'4	13'3
Rentista	0'05	--	0'04
Escolaritzat	20'6	25'1	22'1
Feines de la llar	16'7	16'2	16'7
Altre situació	7'7	8'8	7'8
=====			
<u>Professió</u>			
Dirigents	0'3	--	0'3
Tècnics mitjos	0'9	--	0'8
Administratius	2'-	1'8	2'-
Obrers qualificats	26'9	28'3	27'-
Obrers no qualificats	6'5	7'8	6'7
No actius	55'8	59'4	56'3
No consta	7'4	2'8	6'8
=====			
<u>Condició socio-econòmica</u>			
Patró com empresari	0'7	--	0'6
Patró per compte propi	5'9	1'1	5'3
Treballador de cooperativa	0'05	--	0'04
Treballador fix	26'2	31'8	26'9
Treballador eventual	1'3	--	1'1
Sense remuneració establerta	1'8	--	1'5
Altres actius	5'7	7'8	6'-
Mestressa de casa	16'4	16'2	16'4
No actius	41'8	43'1	42'-

Font: Padró municipal 1981. Elaboració pròpia.

obrer, com en que vèiem a Vilanova del Camí. No és pas d'estranyar, doncs, que les situacions problemàtiques com l'atur o la recerca de la primera feina, tinguin més incidència a la zona obrera.

La distribució d'aquestes variables tenint compte de l'interval d'edat laboral és la següent:

Cerquen la primera feina	2'8	3'4	2'9
Estan a l'atur	4'7	6'2	4'9

Sembla que la realitat no presenta pas dubtes al respecte.

1.1.1.4.4 Composició familiar

Els 3'8 membres/família de densitat familiar en el ~~municipi~~ municipi d'Odena, curiosament és idèntic per a les dues seccions censals. Es un promig realment elevat, esperable en àrees de forta immigració.

La composició dels nuclis familiars és la següent:

<u>membres/família</u>	<u>Seccions</u>		<u>ÒDNA</u>
	<u>1ª</u>	<u>2ª</u>	
1	8'3	5'3	7'9
2	19'8	20'-	19'8
3	16'6	17'3	16'7
4	20'-	22'7	20'4
5	17'5	18'7	17'6
6	10'9	9'3	10'7
7	3'8	4'-	3'9
8	1'9	1'3	1'9
9	0'6	--	0'5
10	0'4	1'3	0'5

L'equilibri i la distribució relativa entre les seccions i el municipi o entre les mateixes seccions és notable.

...

...

Podríem dir que, malgrat tractar-se d'un municipi que ha rebut l'impacte de la immigració, Òdena no ha pas sofert una desfiguració o un canvi social total. S'han originat dues situacions, geogràficament identificables, que sense ésser antagòniques, són el suficientment diferenciades presentant cadascuna d'elles característiques pròpies. No podem pas parlar d'àrees geogràfiques fortament marginades.

1.1.2 A manera de generalització

L'anàlisi portat a terme fins ara, encara que força extens, ha estat deliberadament centrat en la recerca del que n'hem anomenat els "punts negres" que es desprenien de la realitat socio-demogràfica. Aquests, de cap manera són considerats com fatalment determinants d'una hipotètica desviació de conducta; sinó que simplement són lliurats com elements a tenir en compte a l'hora de portar una política determinada i concreta de serveis socials.

Pel que fa a Igualada, la perifèria del municipi es veu particularment marcada per situacions sòcio-econòmiques degradades. A ningú pot estranyar que els barris de Fàtima i Nostra Senyora de Montserrat siguin els qui deixin entreveure una necessitat pertinent d'atencions especials.

Santa Margarida de Montbui, per la seva banda, sembla estar configurat per dos pobles completament diferenciats. La majoria de la seva població habita precisament un important nucli habitat que té totes les característiques d'una zona suburbial igualadina. Sense voler fer-nos repetitius, direm que hi ha tots els components necessaris i indispensables d'una verdadera marginació.

Vilanova del Camí, en canvi, és molt homogeni. Es tracta d'un municipi obrer -que no marginat- dintre la conurbació igualadina. Aquesta homogeneïtat municipal es manifesta a tot nivell i, en general, no presenta pas unes característiques de desestructuració com se'ns ha aparegut la gran part del municipi precedent.

Finalment, Òdena, malgrat fer evidents unes característiques diferenciadores molt importants dintre dels seus límits per la presència del barri de Sant Pere, constitueix una entitat igualment obrera com l'anterior, amb la difícil lectura, almenys des del punt de vista sòcio-demogràfic, d'uns components marginadors que el qualifiquin com a tal.

Aquesta és una mica la panoràmica general del marc social i humà de la Conca de l'Anoia.

1.2 La dinàmica industrial

La capital de l'Anoia, municipi estès a l'esquerra del riu del mateix nom, viu actualment de la indústria que és la seva base econòmica. La ciutat, centre de la comarca de l'Anoia, es troba situada damunt una terrassa eocènica i s'estén en forma el·líptica a banda i banda de l'antiga carretera de Barcelona a Lleida.

El 1238 ja es té notícia de l'establiment d'una companyia fabril drapera i el 1340 de l'activitat de l'adoberia en el tractament de la pell. Per altra banda, el 1196 ja és esmentat el mercat d'Igualada.

La crisi general de meitat del segle XIV, ^{provocà que} el municipi quedàs reduït a la seva més mínima expressió; però tenim constància de que el 1589 continuava encara una puixant recuperació econòmica. Durant el segle XVIII prengué un gran increment l'activitat industrial i exactament el ~~el~~ 1765 es començà a formar un barri industrial al costat del riu, ocupat per la indústria tintorera i les adoberies, situades abans dins les muralles, les quals, arrendades pel gremi dels blanquers, servien d'assegador. El 1797 l'adoberia de pells tenia 20 empreses i la indústria tèxtil 200 telers de lli i cotó i 60 de draps ordinaris. En aquesta època, Igualada tenia unes 1200 cases.

El 1834 hom planificà l'eixample de la població; al nord es configurà el barri industrial tèxtil.

Durant la segona meitat del segle XIX es produí l'estancament de l'activitat industrial; hom l'atribueix a la pèrdua de les colònies, a la competència de la màquina de vapor i del telers mecànics (els estralls de la revolució del 1848 es van deixar sentir fortament fins el punt que foren cremats més de 500 telers mecànics i més de 20.000 fusos) i a la manca de ferrocarril, que no hi arribà fins el 1893.

El moviment obrer registrà accions importants en diversos moments de la seva història, com la vaga del 1881. L'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera, fundat el 1863 per Marià Ferrer i que durà fins el 1939 quan fou transformat i absorbit pel Centro Nacional, influí molt sobre la població amb el seu neutralisme religiós i les actituds polítiques predominants dels seus associats.

El 1900 foren instal·lades a Igualada les primeres fàbriques de gèneres de punt i la Primera Guerra Mundial marcava una prosperitat extraordinària per a la indústria igualadina que, relativament, pogué

mantenir-se fins el 1936.

A partir d'aquest moment, el creixement d'Igualada és desbordant: ja el 1925, sobre l'eix de carretera de Manresa es forma el barri del Poble Sèc, altrament conegut com Sant Magí amb 271 habitants el 1970. Però, com que l'activitat industrial es recupera amb força a partir dels anys cinquanta, l'increment de la població entre 1960 i 1970 és d'un 40 %. L'expansió urbana de la ciutat ha dépassat els límits municipals vers Odena, Vilanova del Camí i Santa Margarida de Montbuy i donant naixement els nous barris de Fàtima (1972 habitants el 1970, format per cases unifamiliars, d'una planta; però amb una previsió d'edificació de blocs d'habitatges per a obrers amb una capacitat per a 4.500 habitants) i Montserrat (1934 habitants el 1970, de tipus residencial i obrer, promogut per l'Obra Sindical del Hogar i que es troba encara en expansió).

1.2.1 Elements de la planificació urbanística i industrial

L'aprofitament de la força hidràulica va fer que l'Anoia experimentés un desenvolupament industrial primerenc. Progressivament, però, amb la pèrdua d'importància dels cursos fluvials com a lloc de localització de les indústries, Igualada va anar concentrant la majoria d'iniciatives, mentre que la resta de la comarca entrava en decadència, si exceptuem el congost de Capellades i la riera de Carme, que van continuar mantenint una indústria paperera de gran tradició.

Com que el terme d'Igualada és molt reduït, el creixement s'ha desbordat cap els municipis veïns: Santa Margarida de Montbui i Vilanova del Camí, els quals de petits nuclis rurals s'han convertit en barris dormitori d'Igualada. A Odena, en canvi, li ha tocat d'ésser la zona d'expansió industrial Igualadana.

1.2.2 El municipi d'Odena

D'una extensió de 52'5 quilòmetres quadrats i a una altura de 421 metres sobre el nivell del mar, el municipi d'Odena no ha pas experimentat un creixement extraordinari; vegem-ho:

1960	1725	habitants
1965	2188	"
1970	2525	"
1973	2565	"
1977	2592	"

Del 1960 al 1973, Odena ha doblat pràcticament la seva població, a un increment anual del 3'86 %.

L'increment de les llicències fiscals, per la seva banda, ha estat pràcticament insensible; així, del 1964 al 1973, durant 9 anys, aquestes s'incrementaven només d'un 1'2 %.

L'aprovació del pla de delimitació urbà-rústic data de l'11 de març del 1963 i l'espai acordat a zona industrial (sense pla parcial) comprèn dues centes hectàrees de les que han estat edificades un 20 %, datant la primera ocupació del 1970. S'hi ha implantat indústries tan importants com Docks Igualada, Jorba, Polifibra i JIM, entre d'altres.

1.2.3 El municipi de Vilanova del Camí

Té una extensió de 10'5 quilòmetres quadrats i es troba a una altura de 302 metres sobre el nivell del mar.

El creixement de Vilanova del Camí ha estat força notable i la distribució següent ho deixa ben evident:

1960	1696
1965	3300
1970	5405
1973	6292
1977	7672

En aquests anys, Vilanova del Camí ha fet un increment del 352 % a un increment anual de 20'7 %.

Per la seva banda, del 1964 al 1973, Vilanova incrementava extraordinàriament les seves llicències fiscals d'un 16'7 %.

L'aprovació de pla de delimitació urbà-rústic és relativament recent: del 24 d'abril del 1967. La zona industrial (també sense pla parcial) comprèn 50 hectàrees de les que en són edificades un 40 %, essent la primera ocupació també el 1970. Cal tenir compte que el preu del sòl industrial a Vilanova del Camí és el doble i encara més del d'Odena. Les indústries més importants establertes al municipi, entre d'altres, són Sedeco, Vertes, Estisa, Comercial Enrich SA, Cadena del Frío SA, etc.

1.2.4 El municipi de Santa Margarida de Montbui

Té una extensió de 27'82 quilòmetres quadrats, el nucli del poble es troba a 391 metres sobre el nivell del mar.

La seva població també ha crescut extraordinàriament i heus

les dades de referència:

1960	2012
1970	5229
1977	7273

En aquest període de 17 anys, el creixement de Santa Margarida de Montbui ha estat del 261'5 %, corresponent a un increment anual del 15'4 %.

Santa Margarida de Montbui no està subjecte a cap planificació industrial i la delimitació del sòl urbà-rústic data del 13 d'octubre del 1969.

1.2.5 El municipi d'Igualada

Només té una extensió de 8'3 quilòmetres quadrats i l'altura sobre el nivell del mar és de 284 metres.

El creixement demogràfic d'Igualada, per tant, és relativament limitat com ho expressa la distribució següent:

1960	19866
1965	24295
1970	27941
1973	29677
1977	304906

En aquests anys, Igualada ha cregut d'un 55'6 % a un increment anual del 3'3 %.

El Pla General d'Igualada data del 10 d'abril del 1961 fent una reserva industrial de 35 hectàrees.

Del 1964 al 1973 el nombre de les llicències fiscals a Igualada s'incrementava relativament poc: només el 2'1 %.

Igualada compta amb un polígon industrial, aprovat el 16 de novembre del 1973, emplaçat al nord del municipi i limitat per la Carretera Nacional II i el terme d'Odena, a les dues bandes de la carretera de Manresa. Compta amb 106'4 hectàrees, encara que el total és de 150 hectàrees, incloent-hi les 43'6 de probable actuació residencial. Només ha estat ocupat efectivament un 5 % amb dues empreses instal·lades; el Pla Parcial aprovat des de fa sis anys es troba aturat per problemes jurídics, malgrat ésser acabades totes les infraestructures. Hi ha previstes parcel·les ~~lindars~~ per a indústries lleugeres (fins els 3.000 metres quadrats), per a indústries mitges (de

3 a 7.000 metres quadrats) i per a indústries grans (més de 7.000 metres quadrats).

Per altra banda, la zona industrial d'Igualada, que comprèn entorn de les 25 hectàrees (sense pla parcial) i edificades en un 95 %, observa ja unes ocupacions que arranquen del 1900. En aquesta zona industrial s'hi troben emplaçades empreses com Caldereria Casfells, Curtits Joan Vidal, Curtits Jorba S.A., Jorba Aguilera, Laypun, Martí Domingo, entre d'altres.

1.2.6 Visió de conjunt de la Conca de l'Anoia

Heus aquí un quadre recopilatiu de tota aquesta informació precedent i que intenta donar una visió panoràmica de conjunt de la dinàmica industrial d'aquests quatre municipis.

	(km ²) <u>Extensió</u>	<u>Altura</u>	<u>Increment anual</u>	<u>Hes.in- dustr.</u>	<u>Edificació</u>	<u>Ocupació 1ª</u>
Odena	52'5	421m.	3'9 %	200	20 %	1970
Vilanova del Camí	10'5	302	20'7	50	40	1970
Santa Mar- garida de Montbui	27'8	391	15'4	--	--	--
Igualada	8'3	284	3'3	175	50	1900

Del 1960 al 1977, el conjunt de la Conca de l'Anoia ha crescut a un índex del 5'4 % anual.

Cal dir que, en conjunt, presenta una reserva de sòl destinat a indústria d'aproximadament 385 hectàrees amb un índex aproximat d'ocupació del 30 %.

Creiem que hem de dir que es tracta d'una estructura industrial en puixança i amb unes possibilitats reals no encara del tot explotades.

1.2.7 Anàlisi i aproximació a les activitats productives de la Conca de l'Anoia

Ens ha estat impossible fer-nos amb una llista exhaustiva de les empreses de la zona per rams de producció; però, malgrat tot, hem treballat sobre les llicències fiscals del 31 de desembre del 1979 per rams i sectors d'activitat, en funció dels llistats de la Càmera de Comerç, Indústria i Navegació. És sobre aquests llistats que intentem portar aquesta anàlisi, essent conscients de, almenys,

dues dificultats o inconvenients que presenta aquesta informació: primer de tot, la seva manca d'actualització, puix que en aquests moments de crisi un marge de dos anys és prou important per haver sofert variacions substancials i, ensegon lloc, la finalitat administrativa i fiscal d'aquests llistats, puix que una mateixa empresa, realitzant activitats diferents, pot constar més d'una vegada en aquestes referències.

Malgrat tot, intentem aportar aquesta anàlisi, l'única veritablement possible -si exceptuem la possibilitat de fer un mostreig propi, que hagués encarrit considerablement la recerca-, per l'interès innegable que té per a donar una idea aproximativa de la realitat de la dinàmica industrial i productiva de la Conca de l'Anoia.

Intentem, primer de tot, donar la relació global de la informació aplegada, per a després intentar fer-ne les induccions analítiques pertinents.

	<u>Odena</u>	<u>Montbui</u>	<u>Vilanova</u>	<u>Igualada</u>	<u>Total</u>
<u>Alimentació</u>	<u>22</u>	<u>87</u>	<u>75</u>	<u>381</u>	<u>565</u>
Ind.Extra.	-	-	-	1	1
Fabricació	2	2	2	27	33
Artesania	-	4	1	10	15
Comerç	12	50	51	249	362
<u>Serveis</u>	<u>8</u>	<u>31</u>	<u>21</u>	<u>94</u>	<u>154</u>
<u>Tèxtil</u>	<u>16</u>	<u>22</u>	<u>39</u>	<u>326</u>	<u>413</u>
Fabricació	9	10	10	181	210
Artesania	-	2	1	11	14
Comerç	7	8	26	133	174
<u>Serveis</u>	<u>-</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>11</u>	<u>15</u>
<u>Arts gràfiques i fusta</u>	<u>9</u>	<u>9</u>	<u>15</u>	<u>122</u>	<u>155</u>
Fabricació	5	3	6	68	82
Artesania	1	1	1	10	13
Comerç	3	5	8	43	59
Serveis	-	-	-	1	1
<u>Pell</u>	<u>4</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>148</u>	<u>157</u>
Fabricació	-	2	1	94	97
Artesania	-	-	1	7	8
Comerç	-	2	3	46	51
<u>Serveis</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>1</u>	<u>1</u>

	<u>Odena</u>	<u>Montbui</u>	<u>Vilanova</u>	<u>Igualada</u>	<u>Total</u>
<u>Química</u>	<u>3</u>	<u>9</u>	<u>8</u>	<u>66</u>	<u>86</u>
Fabricació	1	2	1	8	12
Comerç	2	7	7	58	74
<u>Construcció</u>	<u>32</u>	<u>84</u>	<u>178</u>	<u>348</u>	<u>642</u>
Fabricació	2	3	8	6	19
Artesania	14	64	127	187	392
Comerç	1	2	6	32	41
Serveis	15	15	37	123	190
<u>Metall</u>	<u>23</u>	<u>28</u>	<u>42</u>	<u>280</u>	<u>373</u>
Fabricació	16	12	21	108	157
Artesania	1	6	4	25	36
Comerç	6	10	16	135	167
Serveis	-	-	1	12	13
<u>Electricitat i Gas</u>				<u>6</u>	<u>6</u>
Fabricació	-	-	-	4	4
Comerç	-	-	-	1	1
Serveis	-	-	-	1	1
<u>Activitats diverses</u>	<u>39</u>	<u>106</u>	<u>121</u>	<u>592</u>	<u>858</u>
Fabricació	1	-	-	2	3
Artesania	-	3	2	16	21
Comerç	4	7	9	48	68
Serveis	34	96	110	526	766
TOTAL	144	349	483	2279	3255

Les servituds de la font informativa de la Càmera de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, ens han limitat forçosament la informació a aquestes classificacions administratives dels rams d'activitat.

Del conjunt d'aquesta taula i atenint-nos només i únicament a una aproximació comparativa de tota la Conca de L'Anoia, podem dir que del conjunt de les activitats industrials, comercials i productives, s'opera ja una concentració important a la ciutat d'Igualada:

Odena té el 4'9 % de totes les activitats
 Montbui, el 10'8 %
 Vilanova del Camí, el 14'9 % i
 Igualada, el 70'2 %.

Malgrat aquesta distribució percentual sense matisos ni diferències, hi ha unes petites diferències pel que respecte a cadascun dels municipis; així:

Òdena presenta un lleuger índex relatiu superior als rams del metall (6'2 %) i les arts gràfiques i fusta (5'9 %).

Santa Margarida de Montbui sobressurt en alimentació (15'4 %), construcció (13'3 %) i les activitats diverses (12'3 %).

Vilanova del Camí, per la seva banda, es fa assenyalar només en el ram de la construcció (28'2 %).

Igualada, finalment, aplega una relativa importància en molts i diversos rams: gas, aigua i electricitat (100 %), la pell (94'3 %), el tèxtil (81'3 %), les arts gràfiques i la fusta (80'3 %), la química (76'7 %) i el metall (75'1 %).

Aquesta primera aproximació permet només i únicament accentuar la relativa importància d'Igualada dintre d'aquest conjunt.

Intentem fer ara la comparació, tenint compte de les activitats diferents, segons es tracti d'indústria extractiva, fabricació, artesanía, comerç o serveis comparant-la amb cadascun dels municipis.

Indústria

<u>Municipis</u>	<u>Extractiva</u>	<u>Fabricació</u>	<u>Artesania</u>	<u>Comerç</u>	<u>Serveis</u>	<u>Total</u>
Odena	-	36	16	35	57	144
Montbui	-	34	80	91	144	349
Vilanova	-	49	137	126	171	483
Igualada	1	498	266	745	769	2279
Total	1	617	499	997	1141	3255

D'aquest conjunt, veiem que el 35 % de les activitats són de serveis dels que corresponen 41'3 % a Santa Margarida de Montbui i el 39'6 % a Òdena. El 30'6 % són activitats comercials; però que Igualada té un percentatge lleugerament superior a aquesta mitja (32'7 %). 18'9 % d'aquestes activitats són de fabricació de les que Òdena en té el 25 % i Igualada el 21'8 %; i, finalment, que 15'3 % son activitats artesanals de les que Vilanova en té el 28'4 % i Santa Margarida de Montbui el 22'9 %.

Es tracta d'una segona aproximació a aquesta informació que especifica una mica la naturalesa de les activitats que es realitzen a cadascun dels quatre municipis que ens afecten.

Finalment, partint encara d'aquests mateixos llistats administra-

tius de les llicències fiscals, anem a veure quina és la característica per a cadascuna de les rames de referència. Es el que pretén fer veure el quadre que segueix.

Rams de producció	Indústria					TOTAL
	Extractiva	Fabricació	Artesania	Comerç	Serveis	
Alimentació	1	33	15	362	154	565
Tèxtil	-	210	14	174	15	413
Arts gràfiques i fusta	-	82	13	59	1	155
Pell	-	97	8	51	1	157
Química	-	12	-	74	-	86
Construcció	-	19	392	41	180	632
Metall	-	157	36	167	13	373
Electricitat i gas	-	4	-	1	1	6
Activitats diverses	-	3	21	68	776	868
Total	1	617	499	997	1171	3255

L'única indústria extractiva pertany al ram de l'alimentació. Segons els diversos rams, heus aquí les activitats més importants i, per tant, les característiques d'aquestes activitats de cadascun d'ells:

- L'alimentació i la química són, sobretot, activitats comercials (respectivament, en un 64 % i en un 86 %).
- La Construcció es realitza a la Conca de l'Anoia en un 62 % de manera artesanal.
- Les Activitats Diverses en un 89'4 % són serveis.
- El tèxtil, les arts gràfiques-fusta i el metall, comparteixen aquestes activitats entre la fabricació i el comerç. La distribució relativa és la següent:
 - tèxtil: 50 % fabricació i 42 % comerç.
 - arts gràfiques-fusta: 52'9 % fabricació i 38 % comerç
 - metall: 42 % fabricació i 44'8 % comerç.
- Finalment, el ram de la pell és en un 61'7 % una activitat de fabricació.

Així, doncs, dintre la dinàmica industrial de la Conca de l'Anoia i partint únicament de les llicències fiscals, hem de dir que hi ha ja alguns rams que adquireixen un especial relleu: tèxtil, arts gràfiques-fusta, metall i, sobretot, la pell.

1.2.8 Les activitats productives i l'empleu

Per a especificar, encara més, aquesta especialització industrial, anem a veure finalment la distribució de l'empleu per nombre de treballadors a cadascun dels rams d'activitat de la Conca de l'Anoia.

Malhauradament, es tracta de dades no pas massa recents; però eren les úniques disponibles (són de l'any 1975). Aquesta distribució, comparada amb les elaboracions precedents, ens donaran una idea molt real de la importància de certes branques industrials i productives de la Conca de l'Anoia.

	<u>Persones</u>	<u>%</u>
TOTAL SECTOR PRIMARI	419	2'2
Agricultura	363	1'9
Extractives	56	0'3
TOTAL INDÚSTRIA	12.588	65'6
Alimentació	220	1'1
Tèxtil	8.412	43'8
Pell adobada	1.474	7'7
Fusta	444	2'3
Arts gràfiques	556	2'9
Químiques	141	0'7
Productes minerals no metàl·lics	256	1'4
Indústries metàl·liques bàsiques	30	0'2
Fabricació de productes metàl·lics	928	4'9
Altres indústries fabrils	5	-
Electricitat, aigua, gas	122	0'6
TOTAL CONSTRUCCIÓ	1.984	10'3
TOTAL SERVEIS	4.212	21'9
Comerç al major	157	0'8
Comerç al detall	1.385	7'2
Restaurants i hotels	218	1'1
Transports i comunicacions	546	2'8
Serveis financers	391	2'1
Serveis comunals, socials i personals	1.515	7'9
TOTAL POBLACIÓ ACTIVA	19.203	100

La primera cosa que ja es veu a primer cop d'ull, és la poca importància i el poc relleu que té el sector primari, tenint compte només i únicament de l'empleu de les persones.

En canvi, cal afirmar que la Conca de l'Anoia és un indret importantíssim d'empleu industrial i, dintre d'aquest, el sector tèxtil i el ram de la pell absorbeixen, ells sols, més de la meitat o la pràctica totalitat de l'empleu industrial. Una breu menció cal fer al sector del metall que i a les arts gràfiques i la fusta que, amb els anteriors, acaparen pràcticament tot l'empleu industrial.

La construcció, per la seva banda, absorbeix una important població activa; però ja hem vist precedentment que és una branca productiva fonamentada bàsicament i en gran part en el sistema artesanal.

Finalment, els serveis tenen una particular relevància en el que es refereix al comerç al detall i als serveis públics municipals, socials i personals.

Conclusió

La Conca de l'Anoia, durant el nostre petit recorregut, ens ha posat en evidència^{la} transcendència històrica i la tradició industrial d'una comarca que ha anat lentament però efectiva concentrant les seves possibilitats en el que configura específicament el municipi d'Igualada i la seva expansió urbanística més recent.

Odena, Vilanova del Camí, Santa Margarida de Montbui i el mateix Igualada acaben formant una simbiosi demogràfica-urbanística-industrial de tal manera que han d'ésser certament considerades com un tot que entra a formar part del mercat de l'oferta i la demanda capitalística de mà d'obra.

L'anàlisi pormenoritzada de les llicències fiscals d'aquests darrers anys ens feia veure la dificultat de considerar separatament cadascun d'aquests municipis. Malgrat tot, podem dir que Igualada i Odena concentren les activitats de fabricació, Vilanova i Montbui les artesanals i Montbui a Odena les de serveis, quedant Igualada amb un lleuger avantatge pel que fa a les activitat comercials.

També aquesta anàlisi ens permetia veure com hi ha algunes branques amb un relleu especial: tèxtil, arts gràfiques-fusta, metall i, sobretot, la pell. L'anàlisi de l'empleu ens permetia confirmar plenament aquesta preponderància.

Ens trobem, doncs, en un sector industrial altament superespecialitzat.

2. Aproximació a la delinqüència juvenil d'Igualada i el seu entorn: la desviació social i les seves formes

No ha estat pas una tasca fàcil aplegar un mínim d'informació sobre la delinqüència juvenil -o suposada delinqüència juvenil- detectada per les instàncies del control social. Calia recòrrer a unes fonts mínimament fiables i aquestes no es troben generalment sistematitzades per tal de fer-se una idea aproximada de la realitat que es dóna a la Conca de l'Anoia.

La primera font a la que acudírem fou la del Tribunal Tutelar de Menors de la província de Barcelona, on la disponibilitat ha estat sempre una constant. De l'enorme massa d'expedients consignats en unes fitxes, n'extraguérem les que estaven domiciliades a un dels quatre municipis de la Conca de l'Anoia i que havien trepitjat el Tribunal durant l'any 1980. Aquesta relació integra la primera part d'aquest capítol que només pretén dir quelcom sobre els menors de 16 anys que, per un motiu o un altre, han estat transferits al Tribunal Tutelar de Menors de Barcelona.

La segona font que ha fet l'objecte de la nostra anàlisi i que constitueix la segona part d'aquest capítol és la que, per recomanació del jutge i obrant d'intermediari el Regidor de Governació de l'Ajuntament, es troba en poder de la Guàrdia Urbana. Aquesta informació és extraordinària en el sentit que sistematitza en unes fitxes tots els comunicats dels que donen part la policia municipal, ordenades aquestes informacions per ordre alfabètic.

La tercera font prové d'unes entrevistes lliures realitzades amb els actors de les mateixes instàncies del control social que molt amablement s'han lliurat a concedir-nos part del seu temps per a fer aquests intercanvis informatius.

Creiem que el conjunt del que acabem de dir podrà permetre'ns fer una aproximació qualitativa i quantitativa de la desviació social detectada i perseguida a la Conca de l'Anoia.

Seria terriblement ingenu creure que aquesta és tota la delinqüència o desviació de conducta que es dóna allà. Creiem que hauríem d'aplicar aquí aquella expressió popularment coneguda que diu "ni ho són tots els qui hi estan, ni hi estan tots els que ho són"; dit d'una altra manera, molts dels fets aquí consignats no són veritablement delictius i hi ha molts delictes encara que no han estat detectats per les instàncies del control social.

2.1 Les dades del Tribunal Tutelar de Menors (1980)

El TTMM de Barcelona, durant l'any 1980, ha intervingut en 24 casos de menors residint a La Conca de l'Anoia: 18 de facultat reformadora i 6 de facultat protectora. Del material contingut a les fitxes, hem sistematitzat quantitativament quatre variables (sexe, edat, lloc de naixement i municipi de residència) que volem explicitar tot seguit:

<u>Sexe</u>	<u>Facultat Reformadora</u>	<u>Facultat Protectora</u>	<u>Total</u>
Nois	13	2	15
Noies	5	4	9
	18	6	24
=====			
<u>Edat</u>			
10 anys	-	1	1
12	-	2	2
13	3	-	3
14	5	-	5
15	9	1	10
17	1	-	1
No consta	-	2	2
	18	6	24
=====			
<u>Nascuts a</u>			
Catalunya	13	6	19
Fora de Catalunya	5	-	5
	18	6	24
=====			
<u>Residència</u>			
Igualada	8	-	8
Montbui	6	5	11
Vilanova	4	1	5
	18	6	24

Aquesta informació roman, certament, en un estadi força descriptiu. Potser caldria ~~explicitar~~ ^{dir} d'entrada en poc interès que per a nosaltres té l'existència de sis casos de la facultat protectora, puix que es tracta nogensmenys de la responsabilitat presa pel Tribunal davant l'abandó i els exemples corruptors dels pares. Es tracta, efectivament, de dues famílies de les que una d'elles

té cinc fills. No és la culpabilitat del menor la implicada, sinó la irresponsabilitat dels progenitors; és a dir, una insolvència educativa per causa de l'alcoholisme, la prostitució, la separació definitiva dels cònjuges o la insolvència econòmica familiar resultat de tot el que s'ha dit.

Pel que fa a la facultat reformadora, es tracta de 18 casos en els que lògicament hi predominen els nois, on l'edat modal es situa als 15 anys, on la majoria són nascuts a Catalunya i on la capitalitat d'Igualada deixa sentir la seva presència.

Encara que no creiem que sigui lícit qualsevol mena de comparació, cal dir que la incidència del TTMM a Igualada i aquests municipis, és extraordinàriament inferior a d'altres dimensions de la província de Barcelona; per exemple, no es pot de cap manera fer la comparança amb Badalona, Cornellà, Santa Coloma de Gramenet, El Prat de Llobregat, Sabadell, Terrassa, Vilafranca del Penedès o Granollers, per a posar-ne només uns exemples.

Un tret característic de l'actuació dels menors, és que normalment solen actuar en companyia. Només amb la informació del TTMM ja es veu que 10 d'aquests menors de la facultat reformadora han actuat associadament amb un altre. La relació concreta de la tipologia de delictes comesos associadament és la següent:

- vagància i utilització il.legítima de vehicle de motor (2 noies)
- idem que abans, més danys (2 noies)
- robats^{es} i furts (2 nois)
- robats^{es} i altres (2 nois)
- lesions en una renyina (2 nois)

Als delictes comesos individualment, a més d'aquests, cal afegir-hi la conducció il.legal i el consum de droga. Aquest darrer és el noi de 17 anys.

^{cosa}
Poca més es pot dir d'aquesta primera font informativa; ja es veu que no dóna gaire més de si mateixa.

2.2 Les detencions fetes per la Guàrdia Urbana

Hem treballat un col·lectiu de 319 fitxes, seleccionant o buidant únicament les de les persones que residien en un dels quatre municipis de la Conca de l'Anoia. Seguidament, hem donat a aquesta informació un tractament estadístic i és el que pretenem lliurar a continuació; el conjunt ens sembla prou interessant per a treure

algunes induccions analítiques que són ^{en}sumament interessants.

Cal dir, abans de començar, que la dada no deixa d'ésser molt relativa precisament perquè depèn aleatòriament d'una bona quantitat de factors que poden donar un capgirament total a l'embalum global de la informació: el zel policial, la perícia de qui ha comès el fet inculpat, la normativa jurídica vigent en un moment determinat, etc. Malgrat tot, creiem que la nostra anàlisi no està pas desprov^{ida} d'interès.

Per altra banda, cal dir també que aquesta informació també és relativa del fet que, al costat d'una acció de gamberrisme, hi ha l'acció pròpiament delictiva, perquè el conjunt de les fitxes responen a uns expedients i no pas a una qualificació jurídica i penal dels mateixos. Així doncs ens trobem davant una important llista d'expedients dels que bona part ~~de~~ són delictius i d'altres són molt lluny d'ésser-ho; és més una relació de les actuacions policials que un ventall global de la delinqüència a la Conca de l'Anoia.

Finalment, hem de fer al·lusió a què no hem separat analíticament la delinqüència juvenil pròpiament dita de la delinqüència dels adults; aquesta separació ha estat feta posteriorment i, per tant, comencem precisament per l'anàlisi global de les dades de la guàrdia urbana, per a especificar, encara inseparadament, les detencions practicades més recentment i per a acabar, finalment, per a det~~er~~minar els elements específics que afecten a les detencions practicades entre els menors de 20 anys.

2.2.1 Característiques demogràfiques, socials i delictives de les detencions practicades per la guàrdia urbana

2.2.1.1 Característiques demogràfiques: sexe, edat, origen i residència

<u>SEXE</u>	<u>Absolut</u>	<u>%</u>
Homes	305	95'6
Dones	14	4'4
= = = = =	<u>319</u>	<u>100</u>
<u>ESTAT CIVIL</u>		
Solters	230	72'1
Casats	86	26'9
Vidus	2	0'6
No consta	1	0'3

2.2.1.2. Característiques socials: la professió

<u>Professió</u>	<u>Absolut</u>	<u>%</u>
Estudiant	30	9'4
Menor sense escolarització	4	1'2
Obrer qualificat	171	53'6
Peonatge	71	22'2
Adult sense professió	35	11'-
Altres professionals (de categories elevades)	3	0'9
No consta	5	1'6
	<u>319</u>	<u>100</u>

En síntesi, el que ens diu aquest quadre és que un 10 % són estudiants o menors sense escolaritzar, i un ~~96'8~~ 86'8 % pertanyen a les capes més modestes de la societat, és a dir, obrers, peons o persones sense una professió determinada. No arriben a 1'1 % els grans delinqüents de collblanc.

La dada, per coneguda, no deixa de posar en evidència una situació real que determina cap on es dirigeix exactament el control social i que posa al descobert les limitades possibilitats de la justícia i de la policia pel que respecta a les seves actuacions diàries.

2.2.1.3 Característiques delictives: desviacions, edat de la primera detenció, nombre de detencions, decisió final de la justícia

<u>TIPOLOGIA DESVIACIONAL</u>	<u>Absolut</u>	<u>%</u>
Abandó familiar	5	1'6
Gamberrisme	56	17'5
Furt	32	10'-
Robatori	107	33'5
Violació i actes deshonests	33	10'3
Baralles	33	10'3
Morts	8	2'5
Varis	5	1'6
Falsedat i/o Estafa	10	3'1
Drogues	8	2'5
Armes	2	0'6
Apunyalament	1	0'3

.../...

Mort i drogues	1	0'3
Drogues i armes	4	1'2
No consta	14	4'4
		<hr/>
		319
		100

Edat de la 1ª detenció

Abans de 14 anys	9	2'8
entre 14-15	24	7'5
Entre 16-20	117	36'7
Més de 20 anys	164	51'4
No consta	5	1'6
		<hr/>
		319
		100

Nombre de detencions

Només una vegada	245	76'8
2	34	10'6
3	17	5'3
4	10	3'1
5	6	1'9
6	4	1'2
7	1	0'3
8	1	0'3
10	1	0'3
		<hr/>
		319
		100

DECISIÓ FINAL DE LA JUSTÍCIA

Llibertat	177	55'5
Llibertat - Presó	32	10'-
Presó	33	10'3
Denúncia simple (no intervenció)	54	16'9
Tribunal Tutelar de Menors	7	2'2
TTMM - Presó	7	2'2
Suïcidat	2	0'6
Altres	1	0'3
No consta	6	1'9
		<hr/>
		319
		100

D'aquesta àmplia informació, també podem entreveure un perfil delictiu en la informació aplegada per la guàrdia urbana. És el següent:

- la pràctica meitat dels fets inculpats són delictes contra la propietat; pel que fa a la resta, excepció feta dels

casos de gamberrisme, els actes deshonestos i les baralles destaquen notablement enmig d'una gran dispersió, -entre els 16 i els 20 anys es practiquen el 88'1 % de les primeres detencions, -la pràctica quarta part dels inculpatos són reincidents i -malgrat que la meitat àmplia -prop de les tres quartes parts- acaben amb la simple denúncia o amb una declaració de llibertat; crida l'atenció que, quasi la ~~tercera~~^{quarta} part restant faci una estança a la presó.

Veritablement, el que es veu és que els recursos de la justícia són molt pobres de contingut. I encara seria interessant comptabilitzar els temps d'estança a la presó; però a les dades de la guàrdia urbana consta la decisió de la justícia sense poder donar raó de la liquidació de la pena. Hem de reconèixer que aquesta informació, malgrat el seu interès, està plagada de limitacions.

...

...

Ens ha semblat d'interès completar aquesta informació precedent amb una profundització del que ens poden dir la correlació de les tres variables analitzades: demogràfiques, socials i delictives. Intentarem fer aquesta anàlisi de manera sistemàtica.

a) Els delictes dels estudiants

40 % de les conductes denunciades dels estudiants són actes de gamberrisme: tancada al cinema, escàndol al carrer o al bar, etc. i un altre 40 % ampli es tracta de furts o robos de petita importància. Excepcionalment, es dona també la violació a actes deshonestos i la freqüència amb la droga.

b) Els delictes de les dones

30 % d'aquests delictes són furts o robos, un altre 30 % són baralles o discussions amb agressivitats i lesions, una quarta part són actes deshonestos lligats de prop o de lluny amb la prostitució i la resta són casos de moert o d'homicidi.

c) Els que han començat aviat la carrera delictiva

Hem volgut veure la relació amb la freqüència de les reincidències i amb el tipus de delicte.

Els qui han sofert la primera detenció abans dels 14 anys, només en una quinta part d'entre ells consta alguna -no massa- rein-

cidència. D'aquests, el 30 % han estat sorpresos en actes de gamberisme i el 70 % en furts o robos.

Els que han tingut la primera detenció entre els 14 i els 15 anys, no hi consta cap reincidència, i els delictes incriminats són un 60 % furts o robos, una tercera part gamberros i la resta han estat denunciats per baralles.

d) Les reincidències: naturalesa i resultat

Hem volgut considerar únicament la relació dels qui han reincidit més de tres vegades amb el tipus de delicte i el resultat de la sentència.

~~*XXXXXXXXXXXX*~~

Vora el 50 % d'aquestes reincidències afecten a furts o robos. La quasi totalitat acaben a la presó després d'algunes lliberacions o després del passatge pel Tribunal Tutelar de Menors. Excepcionalment, hi ha un cas de suïcidi i un altre que, malgrat les nombroses reincidències, tractant-se de coses de poca importància, és alliberat tot seguit.

Una quarta part reincideixen en els actes de gamberisme que acaben o en la denúncia simple o en l'alliberació immediata.

Per la resta, es dona una gran dispersió; d'una banda, comptabilitzem la reincidència en els actes deshonestos, les drogues o la mort que sempre, per un camí o altre, han acabat a la presó; i per altra banda la reincidència en les baralles que es salden amb la llibertat.

e) Els delictes més freqüents: per sexe, reincidència, resultat i eventualment professió de l'inculpat

En el cas d'abandó de la família, tots són homes, la majoria d'entre ells reincidents i alguns casos (sempre reincidents) acaben a la presó per un camí o altre.

En el cas del gamberisme, es tracta també d'homes, només 9 % dels quals són reincidents i el resultat sempre és o la denúncia simple o la llibertat immediata.

Si ens referim a la violació o actes deshonestos, s'hi observa un 9 % de dones, només una quinta part són reincidents i la resolució final per una tercera part és la presó mentre que la resta o es limita a la denúncia simple o s'acaba amb la llibertat immediata. Només una dona ha anat a parar a la presó per aquesta causa.

Els casos que hi ha hagut un homicidi o mort, encara que siguin pocs, tenen un interès: hi ha una dona, també només un reincident i tots han acabat a la presó encara que hagi tingut un passatge pel TTMM.

Pel que fa a les drogues, amb armes o sense, tots els inculcats són homes, una sexta part són reincidentes i un 29 % han tingut la llibertat immediata mentre que més de la meitat han anat a parar a la presó. Entre ells hi ha també un cas que ha acabat en suïcidi.

Finalment, el 90 % dels casos de falsedat o estafa són homes, algun és reincident i la majoria ha quedat en llibertat i només algun a la presó. Tots són estudiants i només excepcionalment hi ha un treballador.

f) Els delictes de la classe social elevada

Només hi ha 3 casos (el 0'9 %) que afectin a persones de classe social benestant. Les característiques d'aquest són:

- tots homes casats i més grans de 25 anys
- 2 fills de Catalunya i un andalús, residents a Igualada
- no són reincidentes i el primer i únic delictes l'han comès després dels 25 anys
- 2 d'entre ells han estat denunciats per baralles i han quedat en llibertat i l'altre per estafa i ha estat condemnat a la presó.

Dèiem al començament que aquesta informació, malgrat el seu interès, està plagada de limitacions. La resultant és que hem fet més una anàlisi de les actuacions policials de la guàrdia urbana que no pas una introspecció en la realitat delictiva de la Conca de l'Ancòria.

Amb tot, no disposem de més informació que la present que, en definitiva, bé prou que pot servir per a fer-nos una idea de la situació delictiva que ens interessa conèixer.

2.2.2 Les detencions practicades durant els anys 1980-1981

Aquesta anàlisi, treballada sobre la mateixa font informativa, vol únicament concretar les actuacions policials que diuen referència a les èpoques més recents. Pràcticament, treballarem sobre les mateixes i idèntiques variables que abans.

Durant el 1980 i el 1981 s'han practicat 78 detencions, és a

dir, el 24'4 % de tota la informació prededent.

2.2.2.1 Característiques demogràfiques

<u>SEXE</u>	<u>Absolut</u>	<u>%</u>
Homes	71	91'-
Dones	7	9'-
= = = = =	78	100 = =
<u>ESTAT CIVIL</u>		
Solter	57	73'1
Casat	21	26'9
= = = = =	78	100 = =
<u>EDAT</u>		
14-15 anys	1	1'3
16-17	18	23'1
18-20	27	34'6
21-25	11	14'1
+ 25 anys	21	26'9
= = = = =	78	100 = =
<u>ORIGEN O NATURALESA</u>		
Catalunya	45	57'7
Aragó-P.Basc-Navarra		
Galícia-Astúries	1	1'3
Castelles	2	2'6
Extremadura	10	12'8
Andalusia	15	19'2
València-Múrcia-Balears	2	2'6
Extranger	3	3'8
= = = = =	78	100 = =
<u>MUNICIPI DE RESIDENCIA</u>		
Igualada	50	64'1
Vilanova del Camí	5	6'4
Sta.Margarida de Montbui	18	23'1
Odena	5	6'4
	78	100

Es reproduueix quasi perfectament el model d'abans només amb alguns matisos: s'incrementen notablement els menors de 25 anys i, pel que fa a l'origen, els nascuts a Catalunya en detriment dels andalusos.

2.2.2.2 Característiques socials

<u>professió</u>	<u>Absolut</u>	<u>%</u>
Estudiant	10	12'8
Obrer qualificat	37	47'4
Peonatge	19	24'3
Adult sense professió	11	14'1
Altres professionals (de categories més elevades)	1	1'3
	78	100

Es reproduïx pràcticament el model de la distribució precedent: un 85'8 % de persones pertanyent a les capes més modestes de la societat, un 12'8 % d'estudiants i un 1 % de grans delinqüents de collblanc.

2.2.2.3 Característiques delictives

TIPOLOGIA DELS DELICTES

Furt	13	16'7
Robo	31	39'7
Violacions-Deshonestedats	8	10'2
Baralles	5	6'4
Morts	5	6'4
Falsedat i/o estafa	1	1'3
Drogues	1	1'3
Armes	2	2'6
Compliment sentència	1	1'3
Mort-drogues	1	1'3
Drogues+armes	4	5'1
No consta	6	7'7
	78	100

NOMBRE DE DETENCIONS

Només una vegada	63	80'8
2	9	11'5
3	4	5'1
4 i més	2	2'6
	78	100

.../...

DECISIO FINAL DE LA JUSTICIA

Llibertat	39	50'-
Presó	37	47'4
TTMM	1	1'3
No consta	<u>1</u>	<u>1'3</u>
= = = = =	<u>78</u>	<u>100</u>

TENEN HISTORIAL ANTERIOR AL 1980

sí	19	24'3
no	<u>59</u>	<u>75'7</u>
-----	<u>78</u>	<u>100</u>

El perfil delictiu, varia una mica de l'anteriorment vist.
Es el següent:

- bastant més de la meitat són delictes contra la propietat. Desapareixen ara els actes de gabberrisme i només permaneixen constants i destacades les violacions-deshonestedats, quedant manifestament en un segon pla les baralles i les morts o homicidis, enmig d'una notable dispersió. Caldrà notar, a més, el relleu que adquireixen com a delictes denunciats recentment les drogues associades amb les armes.
- afluixen ostensiblement el nombre de les reincidències; ara no arriben a la quinta part.
- desapareix ara els delictes o conductes que acaben amb la denúncia simple o els que, després de sentències llibertatòries, acaben amb un internament a la presó. L'esquema és senzillament més simple: o la llibertat o la presó.
- finalment, cal fer notar que^{de} les persones denunciades en aquestes èpoques més recents, una quarta part ostenten historials delictius anteriors al 1980.

Tot plegat, posa sobre la taula unes certes variacions en la conducta policial i no ens cansarem de repetir que aquest és un fet completament aleatori que depèn de bona quantitat d'imponderables legals, de context social i de zel policial que es fan completament impossibles de controlar adequadament.

2.2.3 Qui són els menors de 20 anys amb "història" anterior al 1980?

Volem fer una petita al·lusió només i únicament als menors de 20 anys que han estat objectes de denúncia amb anterioritat a l'any 1980. Ens limitarem a dibuixar l'edat dels qui es troben amb aquestes característiques, la decisió de la justícia per a tots

els menors de 20 anys correlacionat amb l'edat i, així mateix, les reincidències d'aquests menors .

Dels 46 menors de 20 anys que han estat denunciats amb posterioritat a l'any 1979 -que són el 59 % de les denúncies fetes en aquest període de temps-, només 10, el 27'8 %, tenien una història policial abans o anteriorment a aquesta data. Les edats d'aquests 10 són:

-entre 16-17 anys..... 4
 -entre 18-20 anys..... 6
 10

La resolució judicial dels 46 menors denunciats es distribueix de la manera següent:

<u>Resolució</u>	<u>Llibertat</u>	<u>Presó</u>	<u>TTMM</u>	<u>No consta</u>	<u>Total</u>
<u>Edats</u>					
-14 anys	0	-	1	-	1
16-17 anys	18	10	-	-	18
18-20 anys	<u>15</u>	<u>11</u>	-	<u>1</u>	<u>27</u>
<u>Total</u>	23	21	1	1	46
= = = = =	(50'-%)	(45'6)	(2'2)	(2'2)	(100)

El dilema de les decisions ve compartida per la llibertat o la presó. Una prova més de que els recursos de la justícia són ben pobres, puix que efectivament només es compta amb la privació de llibertat en el cas que sigui necessària o convenient la imposició d'una pena. L'excepció del menor de 14 anys que ha estat transferit al TTMM només fa que confirmar la regla.

Pel que fa a les reincidències d'aquests 46 menors denunciats amb posterioritat a l'any 1979, la distribució és la següent:

<u>Edat</u>	<u>Cap reincidència</u>	<u>Una reinc.</u>	<u>Dues reinc.</u>	<u>Tres i més</u>	<u>Total</u>
14-15	1	-	-	-	1
16-17	12	4	1	1	18
18-20	<u>20</u>	<u>4</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>27</u>
<u>Total</u>	33	8	3	2	46
= = = = =					

Les reincidències es donen principalment a partir dels 16 anys d'edat. Les diferències són molt poc significatives entre els grups d'edat que van fins a 20 anys. Es tot el que podem dir al respecte.

2.3 Elements qualitatis que matisen i generalitzen la informació precedent

Ens vam posar en relació amb les instàncies més autoritzades del control social a Igualada, el jutge i el comissari de la policia nacional, per a què a través d'una entrevista lliure ens especificuessin alguns elements globalitzadors de la problemàtica criminal. L'aventatge d'aquesta aportació és que prové de dues persones indiscutiblement autoritzades a parlar-nos del problema en tant en quant afecta a la seva tasca diària.

El relat que segueix no distingeix, en absolut, qui ha fet una o altra afirmació i únicament pretén donar una visió general del problema; val a dir, amb tot, que les coincidències entre ambdós informants són notòries.

"Els verdaders i reals delinqüents d'Igualada sempre són els mateixos: són uns 20 o 25 amb edats que oscil·len entre els 16 i els 24 anys. Sovint, el grup com a tal s'incrementa; però, si s'engroxeix, és perquè s'hi ha incorporat algun familiar: per exemple, el germà d'un dels que en formen part o un parent pròxim.

La freqüència dels delictes és una mica relativa; per exemple, el mes d'abril, que és considerat un temps de relativa calma i poc activa, es van registrar tres buidatges de botiga i la violació d'uns nou pisos. Fou realment un nivell no esperat en un mes com el que comentem.

L'inici en el delicte sempre és per coses molt senzilles i petites; però van incrementant progressivament la gravetat dels seus actes i, aleshores, lentament, van fent "carrera" i, d'un aprenentatge simple, passen a fer actes més greus.

No es pot pas parlar de banda organitzada, sinó que es tracta més aviat de col·legues en l'acció. No es donen a Igualada els cervells de banda amagats. Cal considerar que, si és necessari, es roben també entre ells mateixos.

No s'observa tampoc l'ús habitual d'armes per a la intimidació. Segons un dels nostres informants, són molt covards i no serien capaços d'usar armes. Un fet que delata la seva covardia és que tenen necessitat de fer les seves operacions sempre durant la nit.

Quan compareixen davant del jutge, coneixen perfectament els seus drets i la veritat és que, sovint, es confien més amb el jutge que amb la mateixa policia; al jutjat diuen coses que no han declarat a aquesta i que no confiarien mai a la policia.

Els llocs de trobada freqüentats són les cases de màquines de joc i alguns bars molt determinats que varien en funció dels seus interessos immediats.

A nivell interpretatiu, caldria evocar per aquest ordre, primer de tot els problemes familiars. Es tracta de nois que se'n van de casa i poden passar 15 dies a Màlaga, intentant d'evocar un fet concret, i ningú de casa seva s'interroga res sobre l'absència del fill. Ell és un més a casa; però la família faria exactament el mateix si aquesta persona no hi fos. Es tracta de famílies molt desestructurades: hi ha distàncies entre els pares, solen ésser un gran nombre de germans, estan marcades per apetències alcohòliques, etc.

En segon terme, cal fer referència als problemes del treball. D'aquests, no n'hi ha cap que treballi i tampoc tenen ofici ni benefici, fins el punt que hom té dret a preguntar-se si és l'atur que engendra la delinqüència o si és aquesta que engendra l'atur. El que passa és que no trobaran mai treball perquè ja estan marcats; molts els coneixen i no els admetrien mai. L'experiència d'aquests professionals és la que reafirma plenament aquesta postura.

En tercer terme, cal dir que com a interpretació el context de vida en què viuen aquests nois és molt determinat i sembla que no és pas una pura casualitat; es tracta dels barris de Fàtima i Montserrat a Igualada i el de Barraquetes a Santa Margarida de Montbui. Hom acaba pensant que, per causa d'aquests tres ordres de factors i per l'habitució en la desviació de conducta, aquests delinqüents acaben essent pràcticament irrecuperables.

Aquesta visió no quedaria pas completa sense fer una al·lusió concreta i explícita a la relació estreta i quasi exclusiva entre delinqüència i droga a Igualada. Aquesta relació és talment forta, que els nostres informants acaben afirmant que la droga és quasi l'únic

m

mòbil per a delinquir. Es tracta de ver^taders consumidors de droga i per a procurar-se-la "fan farmàcies", és a dir, assalten les farmàcies cercant el fàrmac que, mesclat amb això i allò, produeix els seus efectes. Són ver^taders experts en química clínica; barrejant tal^l producte amb whisky produeix tals efectes, ^{etc.} En aquest punt saben coses que els mateixos farmacèutics ignoren.

Aquests productes els consumeixen com un ritual i aleshores fan ver^taderes orgies amb la participació de noies de 14 i 15 anys, que no acaben essent més que un objecte sobreafegit al consum. El curiós és que s'emporten les noies i les famílies d'elles ni respiren. De fet, aquests nois estan en uns moments de la vida en la^{que} no han arribat a individualitzar la parella i psicològicament es troben com capats de cara a una relació normalitzada i afectiva, Aquí i en aquest aspecte hi ha la gran dificultat que tenen les forces del control social per a evitar les reincidències; cal haver sorprès el delinqüent amb les màns a la massa i el petit consum no pot justificar mai una detenció formalitzada. Aquest problema neix precisament de la manca d'una actualització de la legislació i la manca de proves impossibilita frontalment l'actuació judicial i policial. (NOTA 1 al fi del text).

Aquest problema de la droga no va pas unida^t a una classe social determinada; però hi ha un matís important i és que el drogadicte de classe social elevada, a ~~la~~ diferència d'aquests als quals hem fet referència fins ara, sempre actua sol i de manera individual. És un personatge que no té problema de diners perquè el seu pare ja n'hi dóna i a vegades molts diners; és ell que els emplea per la droga. Al jutjat d'Igualada, quan hi acudeix un denunciat que ho és per primera vegada, no se'l processa sistemàticament; el criteri és de donar-li una oportunitat. Quan les reincidències obliguen al jutge a un internament a la presó, s'origina realment una problemàtica delictiva; allà ho aprenen tot i és on

veritablement s'organitzen.

? Diem finalment que hi ha a Igualada uns 40 "sucagues", és a dir, oriunds d'Amèrica Llatina, que han vingut a estudiar; però que tots acaben quedant-se. Treballen a Igualada i contreuen matrimoni aquí. Aquest és un grup conegut per la seva agressivitat i per la conflictivitat que originen pel que fa a l'ordre públic i és una de les preocupacions que s'afegeixen a les instàncies del control social!

(NOTA: 1. Els consumidors de droga, no solen ésser pas traficants. D'aquests només n'hi ha tres en el terme i són coneguts molt bé per les mateixes instàncies policials; el difícil és agafar-los amb les màns a la massa.)

Conclusions

1ª/ El conjunt de les tres fonts informatives emprades és el qui pot donar i dóna de fet una aproximació al fenomen de la desviació social a la Conca de l'Anoia. La parcialitat, per altra banda, de cadascuna d'aquestes fonts és evident i no permet pas fer generalitzacions vàlides a la realitat social que afecta al fet estudiat.

Ni el TTMM, ni l'arxiu de la Guàrdia Urbana, ni tampoc la visió panoràmica de les instàncies del control social, poden separatament donar per elles mateixes una fiabilitat total sobre el problema puix que estan carregades de limitacions.

2ª/ Del conjunt d'aquestes informacions, una cosa queda molt clara: l'aconseguir el coneixement estadístic i qualitatiu de la delinqüència en un indret determinat és una verdadera utopia. Només podem saber alguna cosa de la desviació detectada, controlada i perseguida; hi ha un espai notable d'aquesta que s'escapa o perquè roman totalment desconeguda, o perquè la legislació actual amb el seu caràcter vetust no permet la intervenció policial o judicial en un cert tipus de delictes, o perquè les contradiccions del mateix sistema en el que vivim impedeixen certes actuacions

repressives entorn de fets crimiògens imputables a unes determinades persones.

3ª/ D'aquí es segueix que algunes de les nostres fonts informatives desemboquen, efectivament, en una anàlisi de les actuacions policials i judicials més que no pas en un coneixement objectiu de la realitat tal com es presenta. És la gran servitud a la que ens hem vist abocats a l'hora d'intentar fer una aproximació exhaustiva al fenomen de la desviació a la Conca de l'Anoia.

4ª/ Pel que sembla, tenint compte ^{de} les grans limitacions esmentades, hi ha un perfil de la desviació que cal tenir present:

- la gran importància relativa que adquireix la xifra de les persones denunciades a partir dels 18 fins els 25 anys, encara que els nostres informants iniciïn aquest interval als 16 anys; afirmació que, per altra banda, té el seu fonament quan es contempla l'edat en què fou incoada la primera denúncia.
- la notable proporció relativa de les persones nascudes a Andalusia i Extremadura.
- la baixa o nul·la qualificació professional de les persones afectades.
- la importància relativa que tenen els delictes contra la propietat dintre d'aquest conjunt amb l'especificitat dels nostres informants que han lligat estretament la delinqüència amb la droga; extrem que se'ns fa impossible controlar a través de les informacions analitzades.
- l'embalum relatiu de les reincidències.
- la pobresa de mitjans i de recursos que ostenta la justícia a l'hora de l'aplicació de la pena...

Ens sembla que aquestes són les línies més destacades que podem elevar a conclusions generals d'aquesta nostra anàlisi.

3.1 Les dades de l'INEM o l'atur juvenil censat

3.1.1 La font informativa i els seus condicionaments

Que el problema de l'atur és avui quelcom molt greu, essencial i vital per a moltes persones i famílies, és un fet que tots coneixem i sabem molt bé. Malgrat això, quan es tracta d'ac^uptar els límits o dimensió del problema, les dificultats són moltes i de tot ordre. Les apreciacions, dades i paràmetres varien substancialment segons la font d'on provenen.

Aquestes dificultats s'agreg^uen quan s'intenta analitzar la incidència de la problemàtica en un sector concret de la població; en el nostre cas, la població juvenil. I això per una raó molt senzilla: quan més petit és l'univers, és més necessària una precisió de dades per tal que l'anàlisi sigui mínimament fiable.

Tot això ho estem dient per a evitar la falsa esperança que portaria a pensar que portarem a terme una anàlisi global i exhaustiva de la situació de l'atur a Igualada i la seva comarca. El que certament intentem és apropar-nos el màxim possible a la realitat del problema; però sempre condicionats per la qualitat i fiabilitat de les fonts emprades.

En aquest primer apartat tractarem les dades que han estat amablement facilitades per "la Oficina de Empleo" d'Igualada. Això ja ens dóna a entendre que no es tracta pas de tot l'atur juvenil de les poblacions que formen part del nostre estudi, sinó únicament de l'atur registrat per la dita oficina que inclou les persones que han anat a declarar la seva situació d'aturats.

Un testimoni qualificat ens ratifica les limitacions que presenta aquesta font informativa i a la vegada no es mostrava massa esperançat en quant a la seva eficàcia de cara al futur.

Segons la versió de la mateixa persona, les "Oficinas de Empleo" s'estan convertint en simples oficines de recepció a l'estil de les existents en l'antic règim, anomenades aleshores "oficines de col.locació". Una colla de fets, moltes vegades aïllats l'un de l'altre, han provocat aquesta situació. A l'oficina d'Igualada ja fa quatre anys que les despeses per quilometratge i dieta són sensiblement les mateixes; això ha provocat una reacció molt lògica: ningú es mou del despatx oblidant-se totalment del seguiment de les empreses i de la recerca de nous llocs de treball.

Un altre element de modalitat diferent; però amb unes arrels comunes de l'anterior ~~sistema~~, és el que ha provocat l'abandó de tot tipus de curset referent a formació, reciclatge, etc. En el darrer intent que es va fer, el professor es desplaçava expressament des d'una localitat situada a més de 50 quilòmetres d'Igualeda; però quan havia transcorregut un mes, com que ningú parlava de pagar el professor, s'acabà el curset i així mateix tot intent de fer-ne cap més.

Malgrat que aparentment el que acabem de dir semblin pures anècdotes, són veritablement simptomàtiques del funcionament d'aquest organisme.

Concretament, en el cas que ens ocupa -l'atur juvenil a Igualeda i la seva comarca- l'eficàcia de l'oficina tampoc és massa afalagadora. Se'ns diu que quan les empreses necessiten mà d'obra, no es limiten únicament a fer una petició a l'oficina, sinó que també cerquen pel seu compte, tant a nivell de persones com mitjançant els anuncis de la premsa diària.

Això porta com a conseqüència que, quan s'envia algú a una empresa demandant, moltes vegades ja arriba tard. I tot això s'agreuja considerablement per la lentitud amb què funcionen els mecanismes de l'oficina; quan alguna empresa demana un treballador, s'ha de comprovar si algun dels aturats censats o inscrits respon a les condicions exigides per l'empresa, tant pel que fa al tipus de feina, com pels coneixements requerits. Si es troba algú que realment respon a la demanda, cal localitzar-lo... i quan l'interessat va a l'empresa, el lloc ja és ocupat per un altre. L'empresa ja ha resolt el seu problema.

Ja es comprèn que tot plegat provoca una mena de credibilitat i els afectats inicien els seus propis camins per a solucionar-lo. És simptomàtica generalitzada que la majoria de baixes de les oficines d'atur ho són per "desànim".

Cal pensar encara que, en una ~~situació~~ ^{circumstància} ^{de demanda} d'excés ~~laboral~~ de treball com la present, la situació de ~~desassistiment~~ i dependència de la classe obrera, s'intensifica de manera extraordinària, privilegiant ostensiblement la situació de l'empresari que, en certa manera, té la "pallera pel mànec" pel que fa a les condicions i exigències laborals en un moment determinat.

Malgrat tots aquests condicionaments que afecten directament la qualitat de la informació aplegada, aquest és l'únic organisme que posseeix dades concretes sobre la realitat problemàtica que

que ens ocupa: l'atur juvenil a la Conca de l'Anoia.

3.1.2 Panorama general

Abans de procedira l'anàlisi concreta de les dades facilitades per l'oficina, voldríem dibuixar el marc general de la Conca de l'Anoia en el que fa referència al problema de l'atur.

Les dades que utilitzem són del desembre del 1980. Segurament que amb aquests sis mesos el panorama ha variat; però a l'hora de redactar aquest informe encara no ha vist la llum el butlletí corresponent a la situació del juny del 1981. Aquesta informació mensual únicament i exclusivament fa referència a les dades provincials i això no ens permet situar-nos a la desagregació que ens interessaria que és la de la comarca de l'Anoia.

Malgrat aquestes limitacions, pensem que aquestes dades són una important aproximació al context que ens interessa conèixer.

3.1.2.1 Evolució de l'atur el 1980

<u>Comarques o dimensions</u>	<u>Gener 1980</u>	<u>Desembre 80</u>	<u>Evolució</u>
Anoia	1583	2032	28'4 %
Bages	5867	5749	- 2'-
Osona	1605	2515	56'7
Garraf	2305	2917	26'5
Província Barcelona	176.795	208334	17'8
Catalunya	196.981	240338	22'-

Font: Butlletí d'Ocupació - Generalitat de Catalunya, Desembre, 1980.

Aquest quadre és prou indicatiu del procés seguit en el transcurs del 1980 a les respectives comarques. Cal situar l'Anoia en el context d'altres comarques tenint també com a punt de referència els índexs d'increment provincial i nacional.

Les comarques amb les que comparem l'Anoia, han estat escollides en base a dos criteris: que tinguessin també una única oficina de recollida de dades i que presentessin unes semblances mínimes (demografia, industrialització, etc.). Aquestes semblances no són pas idèntiques, sinó només i únicament indicatives.

Segons l'informe del Butlletí de la Generalitat, durant l'any 1980, l'increment relatiu de l'atur fou molt més notori a les comarques gironines, lleidatanes i tarragonines que a les de Barcelona.

Malgrat això és clar que la comarca de l'Anoia presenta un índex més elevat tant si el comparem amb el de Barcelona com al global de Catalunya. Això és un clar signe que, sense arribar a uns índexs de creixement com el d'Osona, la comarca de l'Anoia ha estat seriosament afectada pel problema de l'atur en el darrer any. Curiosament, la comarca veïna del Bages en el mateix període de temps, presenta un índex negatiu.

Aquest atur registrat el desembre del 1980 i classificat per sectors d'activitat econòmica, ens dóna el quadre següent:

<u>sector</u> <u>d'activitat</u>	<u>Anoia</u>	<u>Bages</u>	<u>Osona</u>	<u>Garraf</u>	<u>Barcelona</u>	<u>Catalunya</u>
Agricultura	-	0'3 %	2 %	0'5 %	0'2 %	0'3 %
Extractives	1'7 %	0'6	0'8	-	0'7	0'7
Alimentació	0'9	1'7	2'5	2'3	1'7	2'-
Tèxtil	19'9	27'7	12'1	3'9	10'6	9'9
Calçat-Pell	4'-	2'-	6'9	3'5	1'5	1'8
Fusta-Suro	0'9	1'6	7'3	1'-	2'-	2'1
Paper-Gràf.	5'2	0'4	0'7	0'3	2'4	2'2
Química	0'3	1'7	0'8	1'1	4'3	3'9
Metall	4'9	7'7	11'-	11'4	14'1	13'6
Altres Ind.	0'7	0'6	1'1	0'4	0'7	0'8
Gas-Aigua-E.	0'3	0'1	0'1	0'5	0'2	0'2
Construcció	16'9	13'3	16'8	35'4	20'6	22'1
Comerç-Host.	5'1	8'3	5'6	15'-	9'4	10'4
Transports	1'5	1'-	2'3	0'5	2'4	2'4
Finances	0'8	1'2	0'5	1'-	3'1	3'-
Serveis Com.	2'8	2'9	1'9	5'5	6'1	6'-
Sense ocup. anterior	31'6	28'5	27'4	17'5	19'9	18'6
<u>Total</u>			100			
(N=	2032	5749	2515	2917	208334	240338)

Font: Butlletí d'Ocupació - Generalitat de Catalunya - Desembre, 1980.

Valdrà recordar, abans de tot comentari, que aquestes dades procedeixen de les oficines d'ocupació, el que suposa que no són l'exponent de tota la població aturada, sinó únicament de les persones censades per les oficines d'ocupació.

La simple lectura del quadre ens significa uns trets característics de la nostra comarca de l'Anoia, quan els comparem amb els índexs globals de Barcelona i Catalunya.

a) La problemàtica de l'atur afecta d'una manera relativament important els sectors del tèxtil, calçat-pell i paper-arts gràfiques. Es tracta precisament dels sectors d'activitat, com ja hem vist més amunt, que mantenen uns índexs més tradicionalment rellevants i especialitzats a la comarca. La dada és, certament, d'una certa lògica. Pel que fa al sector de la construcció, que en nombres absoluts també té la seva importància a la comarca, no és pas dels que comparativament despunti de manera significativa.

b) Cal notar encara l'índex de les persones que han recorregut a l'oficina "sense una ocupació anterior"; podem pensar, sense massa risc d'equivocar-nos, que es tracta de persones joves que cerquen la primera feina. L'índex del 31'6 % supera àmpliament totes les altres dimensions, tant les de les comarques barcelonines, com les de la província, com les de Catalunya.

Ens permet això prejudicar ~~■~~ que el problema de l'atur a l'Anoia afecta particularment els joves? Tot el que podem dir amb certesa és que, almenys fins el desembre del 1980, el jovent tenia a la nostra comarca una voluntat més generalitzada de passar per l'oficina d'ocupació a la recerca de la seva primera feina.

3.1.3 L'atur per grups d'edat i sexe

El sexe i l'edat ens interessien extraordinàriament pel que afecta al problema de l'atur; és per aquest motiu que hem consignat el quadre de referència amb l'intent de notar les especificitats pròpies que cadascuna d'aquestes variables pot donar a la nostra anàlisi en aquesta perspectiva general sobre la problemàtica de l'atur a la comarca de l'Anoia.

El quadre que segueix vol explicitar aquesta relació:

<u>Edat/Sexe</u>	<u>Anoia</u>	<u>Bages</u>	<u>Garraf</u>	<u>Osona</u>	<u>Barcelona</u>	<u>Catalunya</u>
16-24 anys						
Homes	57'4%	48'5%	58'7%	45'6%	53'4%	53'3%
Dones	42'6	51'5	41'2	54'4	46'6	46'6
Total	53'4	55'3	44'9	41'-	47'3	46'6
(N=	1086	3180	1309	1031	98614	112067)
25-39 anys						
Homes	64'9	55'-	78'2	62'1	72'9	73'3
Dones	35'1	45'-	21'8	37'9	27'1	26'7
Total	23'7	25'3	29'4	33'5	28'8	29'2
(N=	481	1453	859	842	60094	70151)
40-54 anys						
Homes	72'7	68'1	83'5	66'8	80'4	80'-
Dones	27'3	31'9	16'5	33'2	19'6	20'-
Total	16'2	12'8	17'6	16'1	17'5	17'7
(N=	330	737	514	404	36449	42577)
+55 anys						
Homes	66'7	77'-	80'-	71'8	82'6	82'2
Dones	33'3	23'-	20'-	28'2	17'4	17'8
Total	6'6	6'6	5'-	9'5	6'3	6'5
(N=	135	379	235	238	13177	15543)
Total						
Homes	62'3	54'5	70'5	57'-	65'6	65'7
Dones	37'7	45'5	29'5	43'-	34'4	34'3
Total				100		
(N=	2032	5749	2917	2515	208334	240338)

Font: Butlletí d'ocupació, Generalitat de Catalunya, Desembre, 1980.

Referent a l'edat i situant-nos a l'interval que a nosaltres ens afecta més específicament -16 a 24 anys-, constatem que la comarca de l'Anoia és una de les que presenta l'índex més elevat

dins el context del quadre precedent: és molt superior que els globals de Barcelona i Catalunya.

El que intuïem en el quadre en el que s'analitzava l'atur per sectors d'activitat, sembla confirmar-se ara quan parlem de les edats. Aquell índex relativament elevat de les persones que acudien a l'Oficina d'Ocupació "sense una ^{ocupació} anterior" observat a la nostra comarca de l'Anoia, se'ns confirma la hipòtesi llençada de què aquest grup pot molt ben ésser el món dels més joves dintre l'escala d'edats laboral. Malgrat tot, no podem pas especificar massa, perquè la informació no està pas desagregada, sinó que l'interval és molt més ampli que els 16 i els 17 anys; és molt possible que, en un interval que arriba fins els 24 anys, hi hagi nois i noies que, d'una manera o altre, hagin ja treballat.

En quant al sexe, les dades de l'oficina no ens donen pas un tret molt remarcable i característic de l'Anoia, a no ésser en el grup de més de cinquanta-cinc anys, on les dones hi tenen un relleu relativament important. Són aquests intervals d'edat adulta que donen uns lleugers relleus característics a l'atur femení i qui sap si la dada és explicable per la gran importància relativa històrica que ha tingut la mà d'obra femenina a la nostra comarca.

Normalment és el grup masculí que despunta en tots els intervals d'edat.

Malgrat que sigui d'una manera molt descriptiva, hem situat el panorama de l'atur segons les dades de l'oficina d'atur sistematitzades per la Generalitat de Catalunya en la seva Conselleria de Treball. No volem pas portar la nostra anàlisi més enllà perquè només volíem precisament situar d'una manera global el problema, a fi de què l'aspecte de l'atur juvenil quedi emmarcat en el seu context.

3.1.4 Població juvenil aturada a l'abril del 1981. Dades de l'Oficina d'atur d'Igualada

L'apropament al tema concret del nostre estudi, ens ha portat a veure quina és la situació de l'atur juvenil en el moment de ~~parlar~~^{dur} a terme aquest estudi i per això ^{fer} hem comptat amb les dades de l'Oficina d'Atur d'Igualada.

Aquesta recollida ha estat feta a començament del mes d'abril del 1981, aprofitant al màxim les dades que ens podien brindar les fitxes que consten a l'Oficina d'Atur.

Seria un oblit inconfessable no fer cap al·lusió a la gran amabilitat i disponibilitat manifestada pels funcionaris locals d'aquesta entitat. La delicadesa i el compromís polític ~~de~~ de la informació que hi ha en aquestes oficines, obliga encara més a intensificar el nostre agraïment i el vot de confiança tan clarament evidenciat de cara a nosaltres per part d'aquest responsables que s'han pràcticament volcat en el desig de no crear la més petita dificultat per a fer la nostra tasca.

Cal advertir que així com fins ara fèiem referència a una informació global de tota la comarca de l'Anoia, seleccionem a partir d'ara la informació concreta referida a les poblacions que formen l'àrea geogràfica de l'estudi: Igualada, Santa Margarida de Montbui, Vilanova del Camí i Odena. Cal tenir present aquesta observació, ja que tot intent de relacionar o comparar unes dades amb les altres es veurà seriosament matitzada per aquesta puntualització. No es pot oblidar que a la comarca de l'Anoia hi ha poblacions com Piera, Capellades, Calaf... que, sense tenir la importància de les que formen la conurbació igualadina, també compten a l'hora d'engruixir l'univers de l'atur juvenil.

Recordem, finalment i una vegada més, que estem analitzant l'atur juvenil de l'àrea esmentada registrat per l'oficina. Esperem que més tard es pugui perfilar molt més la realitat a partir de la informació obtinguda en el nostre treball de camp.

3.1.4.1 Quants aturats juvenils hi ha a la Conca de l'Anoia?

El nombre total de joves entre 16 i 25 anys registrats era, l'abril del 1981, de 769. Tenint compte la seva residència, la distribució és la següent:

Igualada	452	58'8 %
Montbui	143	18'6
Odena	37	4'8
Vilanova	<u>137</u>	<u>17'8</u>
Total	769	100

Més de la meitat dels aturats inscrits són d'Igualada i això no pot causar estranyesa a ningú perquè és la unitat urbana més

important i, a més, l'Oficina d'Atur hi és instal·lada. La proximitat de la mateixa facilita notablement la inscripció.

Per a cadascun d'aquests municipis, l'atur juvenil registrat supera força ~~el~~ 10 % dels joves entre 16 i 25 anys. Cal dir que supera "almenys" aquest 10 % perquè, d'una banda, hi ha joves aturats que no s'han inscrit a l'oficina i que, per tant, són ignorats i, per altra banda, n'hi ha molts que encara estan fent estudis ~~mils~~ professionals i que, per tant, encara no han cercat la seva primera feina. Més tard tindrem ocasió de revenir sobre aquesta qüestió.

3.1.4.2 Qui són aquests joves?

A l'hora d'intentar una anàlisi més seriosa que ens permeti un coneixement més profund d'aquest univers, ens veiem amb una seriosa limitació: la informació aplegada per l'Oficina d'Atur té una base purament i únicament administrativa; però exclou un coneixement real de les persones i de les situacions. La nostra anàlisi, per tant, arribarà fins on la informació enregistrada ho permeti.

Hi ha d'entrada tres variables que ens poden donar un cert perfil de qui són veritablement aquests menors: sexe, edat i origen.

Pel que es refereix al SEXE i fent l'anàlisi desagregada per a cadascun d'aquests municipis, tenim la distribució següent:

<u>Municipi</u>	<u>Homes</u>		<u>Dones</u>		<u>Total</u>	
	<u>Absolut</u>	<u>%</u>	<u>Absolut</u>	<u>%</u>	<u>Absolut</u>	<u>%</u>
Igualada	266	56'6	196	43'4	462	
Montbui	95	66'4	48	33'6	143	
Vilanova	100	73'-	37	27'-	137	100'-
Odena	23	62'2	14	37'8	37	
<u>Total</u>	474	61'6	295	38'4	769	100'-

L'univers és majoritàriament masculí i, fins a cert punt, és un fet normal perquè el món laboral encara socialment és considerat un patrimoni del sexe masculí i la preocupació de les famílies és primordialment el treball del noi; socialment es considera que la noia compta amb d'altres recursos i possibilitats de cara a la vida i el seu futur: feines a hores, casolanes, etc. No cal estranyar-se massa d'una situació que encara sembla difícil de canviar. Encara és vigent el model cultural de que l'home és pel treball i

la dona per la casa.

Aquest relleu masculí sobresurt amb molta intensitat a Vilanova del Camí i amb menys força a Santa Margarida de Montbui. En canvi, les noies tenen un relleu relativament important a Igualada.

L'EDAT dels joves aturats ofereix la distribució següent:

Municipi	menys 18 anys		18-20 anys		21-25 anys		Total	
	absolut	%	absolut	%	absolut	%	absolut	%
Igualada	127	28'1	163	36'1	162	35'8	452	100'-
Montbui	46	32'2	52	36'4	45	31'4	143	
Vilanova	49	35'8	44	32'1	44	32'1	137	
Òdena	16	43'2	11	29'7	10	27'-	37	
<u>Total</u>	238	30'9	270	35'2	261	33'9	769	100'-

El pes fort de la demanda de feina és precisament a partir dels 18 anys, amb un lleuger incís en l'interval que va dels 18 als 20 anys. Aquesta és la tònica global de l'àrea; però cal notar algunes singularitats pròpies a cadascun dels municipis.

a) S'observa que fins a divuit anys la demanda és superior a Òdena (43'2 %), Vilanova del Camí (35'8 %) i Santa Margarida de Montbui (32'2 %).

b) En canvi, entre 21 i 15 anys és clarament notori l'índex d'atur de la ciutat d'Igualada (35'8 %).

No tenim pas prou elements per a explicar el per què d'aquesta dinàmica. Si tenim compte^{le} les connotacions sòcio-demogràfiques dels municipis en qüestió, podríem plantejar la hipòtesi de la possible influència del fet migratori, el creixement sobtat d'algunes d'aquestes poblacions, les possibilitats de proseguir estudis tant si tenim compte^{ve} la condició sòcio-econòmica de la família com l'oferta de places a l'acabament d'EGB... Tot plegat són simples especulacions sense cap fonament científicament elaborat; però pensem que poden ésser pistes a tenir en compte amb la possibilitat d'una comprovació empírica en els capítols que seguiran.

L'ORIGEN o NATURALESA d'aquesta població consignada per l'Oficina d'Atur, ve expressat en la distribució per municipis que hem elaborat en el quadre que segueix:

<u>Municipi</u>	<u>Comarca igualadina</u>	<u>prov. Barcelona</u>	<u>reste Catalunya</u>	<u>regió Llevant</u>	<u>regió andalussa</u>	<u>regió extremenya</u>
Igualada	280	28	20	5	54	27
- - - - -	<u>61'9</u> %	<u>6'2</u> %	<u>4'4</u> %	<u>1'1</u> %	<u>11'9</u> %	<u>6'1</u> %
Montbui	47	6	5	2	45	27
- - - - -	<u>32'9</u> %	<u>4'2</u> %	<u>3'5</u> %	<u>1'4</u> %	<u>31'5</u> %	<u>18'9</u> %
Vilanova	48	15	6	2	38	19
- - - - -	<u>35'1</u> %	<u>10'9</u> %	<u>4'4</u> %	<u>1'4</u> %	<u>27'7</u> %	<u>13'9</u> %
Odena	17	2	1	-	13	3
- - - - -	<u>45'9</u> %	<u>5'4</u> %	<u>2'7</u> %	-	<u>35'1</u> %	<u>8'1</u> %
Total	392	51	39	9	150	76
	51'- %	6'6 %	4'2 %	1'2 %	19'5 %	9'9 %

	<u>Castelles i Lleó</u>	<u>Galícia</u>	<u>regió nort</u>	<u>altres</u>	<u>no consta</u>	<u>TOTAL</u>
Igualada	14	5	10	7	2	452
- - - - -	<u>3'1</u> %	<u>1'1</u> %	<u>2'2</u> %	<u>1'5</u> %	<u>0'4</u> %	<u>100</u> %
Montbui	6	1	1	3	-	143
- - - - -	<u>4'2</u> %	<u>0'7</u> %	<u>0'7</u> %	<u>2'1</u> %	-	<u>100</u> %
Vilanova	4	1	2	2	-	137
- - - - -	<u>2'9</u> %	<u>0'7</u> %	<u>1'4</u> %	<u>1'4</u> %	-	<u>100</u> %
Odena	-	-	1	-	-	37
- - - - -	-	-	<u>2'7</u> %	-	-	<u>100</u> %
Total	24	7	14	12	2	769
	3'1 %	0'9 %	1'8 %	1'6 %	0'2 %	100 %

Una lectura mínimament pausada d'aquest complicat quadre ens fa adonar tot seguit d'uns trets que caracteritzen els joves amb motiu de la seva procedència; però el que és cert és que aquesta ve condicionada certament pel lloc de residència.

Els que podríem dir-ne d'origen català -que únicament vol dir que han nascut a Catalunya i prou-, resideixen predominantment a la ciutat d'Igualada. Si volem establir una relació per municipis de més nascuts a Catalunya a menys, en un ordre descendent, tenim aquesta relació: Igualada (72'5 %), Odena (54 %), Vilanova del Camí (50'4 %) i Santa Margarida de Montbui (40'6 %).

En el que fa referència a l'origen no català, es tracta majoritàriament d'una població nascuda a Andalusia i, a molta més dis-

Cia, a Extremadura. No és pas difícil endevinar que Vilanova del Camí i Santa Margarida de Montbui són les poblacions que concentren més nou vinguts d'aquestes contrades.

Quan analitzàvem la variable de l'edat, intuïem la possibilitat de què als municipis que ostentaven unes taxes elevades de joves de menys de 18 anys, hi corresponien unes connotacions sociològiques de població immigrada, amb poques possibilitats tan econòmiques com d'accés a estudis secundaris, etc... Sembla que l'estimació que fèiem respon a la realitat. Ara bé; tenint compte de l'aspecte on la tasa és totalment favorable a la població d'origen català, s'hi observa un relatiu retard en l'edat del que cerquen un col·locació.

Es tracta d'una pura coincidència? En principi, no ho creiem pas així, perquè el que sí és veritat és que en els municipis on hi predomina la immigració, s'hi observa certament una certa prematuritat a l'hora de cercar una feina.

3.1.4.3 Preparació professional d'aquest joves

Avui on precisament el món del treball es troba tant marcat per les especialitzacions, sembla que deu ésser important una mínima preparació o qualificació a l'hora de cercar una feina. Una qüestió totalment diferent és la dels mitjans o instruments que la societat posa a disposició a fi de què tothom pugui adquirir aquesta preparació mínima.

Tèdicament, aquesta preparació hauria de tenir ja els seus orígens al començament de l'edat escolar; però no és ara el moment de portar a terme aquesta mena de discurs.

Per altra banda, la informació consignada a l'Oficina d'Atur, no ens aporta cap dada respecte el nivell d'escolaritat obtingut i la informació sobre la preparació professional és tan elemental que no permet cap anàlisi mínimament seriós.

A nivell de preparació professional, només ~~igualmente~~ consta la declarada pel subjecte que es va a inscriure a l'oficina, sense la més mínima comprovació o verificació posterior.

Aquesta anotació només es limita a dir si el subjecte s'ha declarat obrer no qualificat, obrer qualificat, administratiu, comerciant o professió lliberal. Malgrat que això no ens diu pas gran cosa, és únicament amb aquest material que es basa la nostra anàlisi i el quadre de referència és el següent:

Municipi	Obrer no qual	Obrer qual	Admstr	Comerç	Prof.llib	Total
Igualada	184	145	107	9	5	452
- - - -	40'7 %	32'1%	23'7%	2'-%	1'1 %	100%
Montbui	75	57	9	1	-	143
- - - -	53'1 %	39'9%	6'3%	0'7%	-	100%
Vilanova	84	37	13	3	-	137
- - - -	61'3 %	27'-%	9'5%	2'2%	-	100%
Odena	23	9	3	1	1	37
- - - -	62'2 %	24'3%	8'1%	2'7%	2'7%	100%
TOTAL	367	248	132	14	6	769
	47'7 %	32'2%	17'2%	1'8%	1'8 %	100%

Tractant-se de joves, evidentment entra dins les possibilitats esperables el trobar-se amb un univers on hi abunden les poques qualificacions professionals. Representen quasi el 50 % dels joves inscrits a l'Oficina d'Atur.

Hi ha una correlació que és important notar: les poblacions mi-grades o amb un notable contingent de població vinguda de fora són les que presenten les taxes relatives més elevades de treballadors sense cap mena de qualificació. En canvi, la ciutat d'Igualada dóna un índex força elevat o almenys relativament elevat de persones amb un certa preparació professional.

3.1.4.4. Quina és la ~~seua~~ situació respecte a l'atur d'aquests joves?

Ens trobem davant un important col·lectiu de persones que ~~se~~ situen en uns moments decisius de la seva vida, per a iniciar o pro-seguir un procés d'integració i participació en la dinàmica de la nostra societat; un dels mitjans importants d'integració és certament el treball i aquestes persones es troben privades d'aquest mitjà que els permetria, a més, disposar d'uns mínims necessaris tant per a la subsistència com pel consum.

A manca de treball, l'administració ha previst per a les perso-nes en situació d'aturats un subsidi que els permeti subsistir míni-mament. Ara bé, per a tenir dret a aquest subsidi, cal haver treba-llat anteriorment.

Molts dels que formen part del col·lectiu que estem analitzant, han acudit a l'Oficina d'Atur buscant encara la seva primera feina; això condiciona seriosament les dades del quadre que segueix:

<u>Municipi</u>	<u>Cobren el subsidi</u>	<u>No cobren el subsidi</u>	<u>Total</u>
Igualada	108	344	452
-----	23'9 %	75'6 %	100 %
Montbui	41	102	143
-----	28'7 %	71'3 %	100 %
Vilahova	41	96	137
-----	29'9 %	70'1 %	100 %
Odena	13	24	37
-----	35'1 %	64'9 %	100 %
Total	203	566	769
	26'4 %	73'3 %	100 %

Globalment, només una quarta part dels afectats per l'atur, cobra el seu subsidi; malgrat tot, s'observa que a les localitats on hi observàvem unes connotacions degradades en la qüestió treball (preparació professional inexistent, edats joves, immigració, etc.), aquesta quarta part té tendència a eixamplar-se. Una possible explicació, sempre hipotètica, seria que com més possibilitats d'estudis i preparació professional existeixen, més es ~~retarda~~ ^{retarda} l'ingrés al treball. En canvi, una recerca de feina sense qualificar a l'acabament dels estudis primaris i quan ja s'han complert els 16 anys d'edat, poden donar l'oportunitat d'un treball, que encara que només sigui feta temporalment, ~~comporta el dret~~ ^{comporta el dret} a la seguretat social i ja donarà dret al subsidi d'atur.

Una altra dada que ens pot ajudar al coneixement de la situació d'aquestes persones respecte a l'atur, és el temps que porten inscrits a l'Oficina d'Atur. D'entrada, sembla que un servei instituït per ajudar a mitigar una problemàtica tan seriosa com és l'atur, com més temps de funcionament porti i, per tant, el problema més s'agregi, hauria de tenir una incidència més forta en el poble.

La taula que segueix, vol donar simplement compte del temps que fa que aquests nois i noies de setze a vint-i-cinc anys estan inscrits a l'Oficina d'Atur.

Considerem que encara que sigui una dada molt empírica, ens permet fer algunes induccions interessants al respecte.

Municipi	+ un any	6 mesos-1 any	2-6 mesos	1-2 mesos	-un mes	Total
Igualada	103	104	70	49	45	452
- - - -	40'5%	23'1%	15'5%	10'8%	9'9%	100%
Montbui	42	39	29	14	19	143
- - - -	29'4%	27'3%	20'3%	9'8%	13'3%	100%
Vilanova	56	34	10	15	20	137
- - - -	40'8%	24'8%	7'3%	10'9%	14'6%	100%
Odena	14	5	5	6	7	37
- - - -	37'8%	13'5%	13'5%	16'2%	18'9%	100%
Total	295	182	114	84	91	769
	38'4%	23'7%	14'8%	10'9%	11'8%	100%

Constatem que més d'una tercera part fa ja més d'un any que està inscrit a l'oficina, cobri o no el subsidi d'atur.

El curiós és que, a mesura que anem reduïnt el temps de inscripció, es redueix sensiblement també la taxa d'inscripció; a les darreries, sembla insinuar-se un molt lleuger augment. Cal dir també que aquest darrer increment s'observa arreu menys a Igualada; a la capital de l'Anoia el descens és totalment progressiu.

3.1.4 Qui són els qui cobren el subsidi d'atur?

Acabem de veure que només una quarta part dels afectats cobren el subsidi d'atur i voldríem ara veure algunes de les característiques d'aquests. Aquest 26'4 % suposa un col·lectiu de 203 persones que, segons els intervals d'edat, es configuren de la manera següent:

menys de 18 anys	13	6'4 %
entre 18-20	68	33'5 %
entre 21-25	122	60'1 %
	<u>203</u>	100 %

Les oportunitats de percebre el subsidi s'incrementa a mesura que augmenta l'edat; és el que dèiem més amunt: com més possibilitats d'haver treballat, més oportunitats de percebre el subsidi.

Si ens referim a l'origen d'aquest grup, no és pas estrany el lleuger predomini dels nascuts a Catalunya (52'7 %) davant dels

oriunds de la resta de l'Estat (47'3 %). De fet, ^amolts dels immigrants dels anys 60, encara que joves, l'edat laboral els va agafar en un moment en el que es donava alguna possibilitat de feina; aquest fet pot explicar que dels 21 als 25 anys, el 46'7 % cobrin el subsidi d'atur.

Tenint ^{en}compte ~~la~~ preparació, el 57'1 % dels qui cobren estan classificats o -millor dit- declarats com obrers qualificats o administratius, mentre que el 42'9 % restant pertany a la categoria d'obrer no qualificat. Aquests índexs mantenen una certa concordança amb els que fan referència al lloc d'origen, on hi hem trobat també una inclinació favorable pels catalans o nascuts ja a Catalunya (52'7 %).

En quant al temps que porten inscrits a l'Oficina d'Atur, aquest grup dels qui cobren el subsidi manté la línia descendent de més a menys: com més temps porten inscrits, més percentatge de persones que cobren. Cal pensar que alguns o molts d'aquests, si la cosa no canvia d'aquí a un cert temps, passaran a engruixir el nombre dels qui no tenen subsidi d'atur perquè hauran complert el temps de plaç legal que dóna dret a rebre aquesta ajuda.

3.1.5 Els menors de 18 anys

Finalment, voldríem centrar-nos en el grup de nois i noies que tenen menys de 18 anys. Ens movem sempre dintre les possibilitats que donen les dades que ens han estat facilitades. Quins són els trets característics d'aquests menors de 18 anys?

Malgrat que relativament aquesta població sigui molt notable a Santa Margarida de Montbui i Vilanova del Camí, evidentment en nombres absoluts el gruix fort dels menors de 18 anys és d'Igualada: és nogensmenys que el 58'8 % del total de la població analitzada.

-Diem que només el 5'5 % de nois i noies entre 16 i 18 anys cobren el subsidi d'atur. En ^{numero} ~~nombres~~ absoluts només 13 cobren aquest subsidi dels 238 del grup d'aquesta edat. Són els que encara no han pogut accedir a un treball normalitzat ~~tant~~ i han ^{de} ~~que~~ fer mantes vegades feines típiques dels qui no tenen encara l'edat laboral.

-Més de la meitat (54'6 %) es declaren obrers no qualificats; caldria, a més, veure quina és realment la qualificació professional del 45'4 % restant. D'aquests, 13'4 % es declara admi-

nistratiu, segurament potser degut a alguns estudis professionals que ha pogut cursar. Malgrat tot, és molt probable que la quasi totalitat ^{manca} ~~escau~~ d'un element que avui és demanat per totes les empreses: l'experiència professional.

-Una característica molt específica d'aquest grup d'edat és el sensible equilibri entre els dos sexes; 53'4 % són nois i 46'6 % són noies. Aquest aspecte no es dona pas en els altres grups d'edat on el predomini dels nois és constant... i, com més elevada és l'edat, més nois hi ha en la relació.

-La majoria són ja fills d'Igualada o dels pobles veïns; es tracta sens dubte dels fills dels primers allaus migratoris vinguts a la comarca. (61'7 % d'entre ells són nascuts aquí, quan per a la totalitat aquesta relació és del 51 %).

-El darrer tret característic d'aquest grup es dona en el que fa referència al temps d'inscripció. Així com per a la globalitat hem vist que hi havia una clara tendència regressiva -com menys temps d'inscripció, menys inscrits-, en el cas dels joves de 16-18 anys hi ha unes oscil·lacions molt clares: el bloc compost pels qui fa més d'un any que estan inscrits suposen el 21'4 % i el bloc que va de sis mesos a un any d'inscripció aquest índex puja a un 27'3 %. El mateix es pot dir si comparem els que fa de un a dos mesos (13'9 %) amb els que ^{fa} menys d'un mes (14'7 %).

En aquest grup d'edat hi intervenen molts altres factors que determinen l'anada a l'oficina: acabament d'estudis, de la formació professional, etc... En els altres grups el factor decisiu pot ésser l'acomiadament o el tancament de l'empresa, factor que només excepcionalment es donarà entre els joves de 16 a 18 anys.

3.1.6 Conclusions a manera de síntesi

1ª/ La font oficial més a l'abast per a tractar la qüestió dels aturats és la "Oficina de Empleo". Aquesta font té unes limitacions informatives que cal tenir presents:

- només compta amb les persones que han acudit a l'oficina,
- la seva dinàmica interna no permet una informació qualitativament seriosa del problema real de l'atur.

2ª/ La comarca de l'Ancòria sembla ésser una de les àrees on

en el darrer any l'augment de la taxa d'atur ha estat notòria, incidint principalment en el grup d'edats entre els 16 i els 24 anys.

3ª/ Les dades de l'INEM d'abril del 1981 donen per les poblacions d'Igualada, Montbui, Òdena i Vilanova la xifra absoluta de 769 aturats entre 16 i 25 anys; creiem que és una dimensió no gens despreciable, donat que encara sabem molt bé que no és pas tot l'atur comprès dintre d'aquest interval d'edats.

4ª/ Amb lleugeres diferències, podem dir que aquesta població d'aturats juvenils es troba repartida d'una manera força proporcionada entre els tres intervals establerts: fins a 18 anys (30'9 %), de 18 a 20 anys (35'2 %) i de 21 a 25 anys (33'9 %). Aquests índexs ens indiquen únicament el nombre de persones de cadascun d'aquests grups que ha anat a l'oficina a fer pública la seva personal situació d'aturat o en recerca de la seva primera feina.

5ª/ El grup més jove -és a dir, de menys de 18 anys- té relativament més importància a Montbui, Òdena i Vilanova que a la capital de l'Anoia; Igualada despunta, en canvi, en el grup entre 21 i 25 anys.

Per altra banda, Igualada concentra significativament la catalanitat i les poblacions perifèriques les persones immigrades.

6ª/ Sembla donar-se una correlació directa entre catalanitat i preparació professional. Es a dir, als llocs de més immigració, hi ha més obrers no qualificats i on hi predominen els catalans, més persones professionalment més qualificades.

7ª/ Només una quarta part d'aquests aturats juvenils percep el subsidi d'atur. Dels que cobren, més de la meitat són del grup entre 21 i 25 anys. Els qui menys cobren efectivament aquest subsidi, són precisament els menors de 18 anys.

8ª/ Aquest grup dels més joves, probablement està integrat per nois i noies que cerquen la primera feina i la majoria d'entre ells són obrers sense qualificació; però els que diuen tenir una qualificació, és normalment la formació acadèmica i no pas la de l'experiència laboral.

Malgrat que hi ha en aquest grup una majoria de nois, és també notable l'índex de noies que busquen feina (46'6 %). Els d'aquestes edats són els qui més van a provar sort a l'Oficina d'Atur, si es mira atentament el temps que fa que s'han inscrit.

9^a/ A nivell global, s'experimenta una línia progressivament descendent ~~en~~ pel que fa referència al temps d'inscripció a l'oficina. A més temps, més inscripcions. Pèrdua de confiança en la "Oficina de Empleo"? És l'oficina una pura burocràcia per a cobrar el subsidi d'atur?

Una cosa només ens queda clara: l'atur juvenil augmenta i això no es ~~reflecteix~~ pas en les dades de l'"Oficina de Empleo".
reflecteix

Instruccions per la codificació de l'informació sobre l'atur

juvenil a Igualada i la Conca de l'Anoia.,

Col. 1.- Sexe	Home...1
	Dona...2
Col. 2.- Edat	Menys de 18 anys.....1
	Entre 18 i 20 anys...2
	" 21 i 25 anys...3
Col. 3-4.- Lloc de naixement	
	Igualada i municipis veïns.....01
	Resta Pva. Barcelona.....02
	Resta de Catalunya.....03
	Llevant (Valencia-Mur.-Bal.)...04
	Andalusia.....05
	Extremadura.....06
	Les Castelles.....07
	Galísia.....08
	Nort (Ast. Basconia, Nava-Ara)..09
	Altres.....10
Col. 5.- Municipi de residència	
	Igualada.....1
	Sta. Marga.Montbui..2
	Vilanova del Cami...3
	Odena.....4
Col.6.- Professi6	
	Obrer no-qualificat-peonatge...1
	" qualificat.....2
	Administratiu.....3
	Subaltern.....4
	Transports.....5
	Comere (dependents...)..6
	Professi6 Lliberal.....7
	Professi6 dirigent.....8
	Altres.....9

Col. 7 .- ^{ocupació} ~~ocupació~~ anterior

- Sense ^{ocupació} ~~ocupació~~ anterior.....1
- Amb ^{ocupació} ~~ocupació~~ anterior
- Obrer no-qualificat.....2
- " qualificat.....3
- Quadre entremig.....4
- Administratiu.....5
- Autònom.....6
- Comerç.....7
- Professió Liberal.....8
- Professió Dirigent.....9

Col. 8 .- Estudis realitzats

- Sense estudis.....1
- Elementals.....2
- Primaris incomplets.....3
- Primaris ^{complets} ~~complets~~.....4
- Secundaris (B.U.P-C.O.U.)...5
- Professionals.....6
- Superiors.....7
- Altres.....8

Col. 9 .- Té subsidi d'atur?

- Sí.....1
- No.....2

Col. 10.- Temps d'inscripció a l'oficina de l'INEM

- més d'un any.....1
- entre 6 m. i 1 any...2
- entre 2 i 6 mesos....3
- entre 1 i 2 mesos....4
- menys d'un mes.....5

3.2 Les dificultats pràctiques d'accés a la feina: consulta als joves sobre la realitat d'una inserció laboral viscuda

3.2.1 La intencionalitat de la consulta

Ja és un tòpic l'atribuir molts dels mals de la joventut d'avui als problemes familiars i socials generats pel cada dia més pronunciat atur juvenil; potser no és més que la dificultat d'entendre, explicar i interpretar gran part de les reaccions i maneres de fer de la nostra joventut.

En una recerca com la nostra que pretén fonamentalment posar en una hipotètica relació l'atur juvenil amb la dinàmica delictiva -aquesta com a conseqüència d'aquell- a la comarca de l'Anoia i, més concretament, a Igualada i el seu entorn; no es podia deixar de cap manera a un cantó la consideració pràctica de les dificultats d'accés a la feina per part dels joves. I, per a això fer, se'ns feia indispensable veure i escoltar el drama real dels mateixos joves quan, accedint a l'edat laboral, es proposaven anar a la persecució d'una feina concreta, o per a satisfer les seves naturals apetències de realització personal, o per a trobar una inserció social desitjada i reconeguda, o simplement per a assegurar-se un futur professional que els permetés afrontar la pròpia realitat amb una certa disponibilitat econòmica i amb un mínim de seguretat inviolable.

La nostra petita i laboriosa anàlisi és un original i adient complement al conjunt dels aspectes analitzats sobre l'atur: L'anàlisi de les dades dels joves que s'han inscrit a l'Oficina d'atur local que acabem de veure i les possibilitats reals d'empleu juvenil a les empreses de la Conca de l'Anoia que veurem a continuació.

No es tracta pas aquí i ara de la dada bruta, simplement quantificable, que permet certes explicacions sobre el fenomen analitzat; sinó que es tracta, per a dir-ho senzillament, de la dada viva, viscuda, que produeix reaccions afectives favorables o desfavorables i que ens permet desembocar en una interpretació des de dintre del procés viscut per un jove de qualsevol dels municipis de la Conca de l'Anoia. La tasca que ara ens proposem, precisament per l'apassionament que implica, es basa en unes dades verbalitzades i explicades que, al marge de la generalització que la visió col·lectiva ens obliga ~~de~~ ~~dir~~, no pot ser oblidada l'impressionant drama familiar i personal que mantes vegades comporta.

Voldríem que l'aportació d'aquest apartat, precisament per la

Escola	1976-1977			"	1979-1980			"	TOTAL		
	nois	noies	total		nois	noies	total		nois	noies	total
Escola Pia	64	--	64	"	46	--	46	"	110	---	110
Montclar	--	25	25	"	--	28	28	"	---	53	53
Garcia Fossas	30	26	56	"	37	35	72	"	67	61	128
M.Diví Pastor	--	43	43	"	--	39	39	"	---	82	82
Mowgli	8	8	16	"	13	12	25	"	21	20	41
Gabriel Castellà	32	23	55	"	33	28	61	"	65	51	116
Emili Vallès	54	49	103	"	30	52	82	"	84	101	185
S.Josep Esc.Pia	--	72	72	"	--	89	89	"	---	161	161
Jesús i Maria	14	9	23	"	9	14	23	"	23	23	46
Vilanova del Camí	41	50	91	"	52	32	84	"	93	82	175
Maristes	93	--	93	"	60	--	60	"	153	---	153
Sta.Marg.Montbui	18	27	45	"	30	25	55	"	48	52	100
Ramon Castelltort	4	1	5	"	13	15	28	"	17	16	33
TOTAL	358	333	691	"	323	369	692	"	681	702	1383

En aquests llistats, només ens han quedat fora quatre escoles de les que no s'ha pogut obtenir la informació necessària al seu degut temps. Són: l'Escola Nacional d'Òdena, l'Acadèmia Igualada, Nestral i Donalco.

A part aquestes absències, es pot afirmar que anualment o, més ben dit, per cada curs acadèmic, hi ha més de 700 infants en els quatre municipis que ens afecten que acaben el període d'escolaritat obligatòria. Ens sembla una dada prou important per a tenir-la en compte.

D'aquests llistats d'escoles, exclosos prèviament els que no residien als quatre municipis de la Conca de l'Anoia, en vam anar escollint (de cada paset un); és a dir, decidirem que, en funció de les nostres possibilitats econòmiques i d'altres, interrogaríem un col·lectiu de 200 persones.

Després de confeccionar la llista de les 200 persones a interrogar i de posar a punt el qüestionari que fem constar a la plana següent, l'Ajuntament d'Igualada contractà cinc enquestadors que anaren als domicilis per a trobar les persones que es determinaven en el sorteig. Hi hagué una sessió instructiva prèvia amb els enquestadors.

L'anàlisi que segueix intenta donar una síntesi del depullament i elaboració feta d'aquest qüestionari i intentem atènyer-nos únicament a les dades que efectivament ens interessin, prescindint deliberadament de les immenses possibilitats que ofereix el contingut global de les respostes. És a dir, les possibilitats que oferien aquests qüestionaris eren més àmplies del que aquí s'ha elaborat.

Atur juvenil i delinqüència a Igualada, Vilanova del Camí, Santa Margarida de Montbui i Odena.

Nom Cognoms
Adreça Població

Característiques	Pare	Mare	Fill 1	Fill 2	Fill 3				
Nascut a									
Sexe									
Edat									
Anys residència Conca de l'Anoia									
Professió o ni- vell escolar									
Ram treball o de- pendència de l'es- cola									
Estudis realit - zats									

- Itinerari d'estudis des de l'acabament d'EGB
(consigneu, a més de l'any d'acabament d'EGB, si ha fet o està fent FP,BUP, COU o altres estudis. Especifiqueu quins)
- Itinerari de treball fet des de l'acabament d'EGB
(expliqueu la història laboral, incloent-hi els treballs d'aprenent, feines eventuais, canvis d'empresa, treballs fixos, tipus de treball i temps de duració de cadascun d'ells)
- Com s'ha accedit al treball actual?
(expliqueu els camins d'accés al treball actual -oficina de col.locació, amistats, coneixences familiars...- i la preparació que s'ha requerit o exigit per a arribar-hi)
- Quins són els teus projectes o quines expectatives tens de cara al futur? Quines possibilitats tens de realitzar-ho?
(no solament el futur sinó la possible crítica de la seva situació actual)
- Observacions

3.2.3 Qui ha respost al nostre qüestionari?

3.2.3.1 Dades referents a la família

3.2.3.1.1 Els pares

L'edat dels matrimonis, presenta una distribució, en certa manera, lògica, tractant-se d'infants que excedien ja l'edat dels 14 anys. Es manifesta d'aquesta manera:

<u>Edats</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
35-45 anys	81	45'3
45-50 anys	56	30'6
+ 50 anys	41	22'4
difunts	5	<u>2'7</u>
no consta	12	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Es tracta de persones més aviat joves. Potser caldria dir que, per a cadascuna de les famílies van agafar com a criteri l'edat mitja del matrimoni entre la de l'home i la de la dona.

Pel que fa a l'origen dels pares, la nostra distribució és molt simple: matrimonis catalans, mixtes i no catalans. És aquesta:

<u>Origen dels pares</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
parelles catalanes	72	39'3
parelles mixtes	29	15'8
parelles no catalanes	82	<u>44'8</u>
no consta	12	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Hi predominen a la nostra mostra les famílies o no catalanes o, almenys, amb un membre no català. Per tant, ens trobem davant una població majoritàriament no catalana.

I quan temps fa que resideixen a l'Anoia?

sempre	49	28'6
+ 20 anys	51	29'8
15 - 20	46	26'9
10 - 15	14	8'2
5 - 10	9	5'3
-5 anys	2	<u>1'2</u>
No consta	24	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Només el 15 % de les nostres famílies resideixen a la comarca des de fa menys de 15 anys; això ens revela que, en general, es tracta d'una immigració que ja porta un assentament força notable a la comarca.

Pel que fa al nivell d'instrucció dels pares, la distribució és la següent:

<u>nivell d'instrucció</u>	<u>Pares</u>		<u>Mares</u>	
	<u>Nombre</u>	<u>%</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
Sense estudis	24	13'2	27	15'4
Primaris incomplets	38	27'2	31	17'7
Primaris	92	50'8	98	56'-
Nivell BUP-COU	10	5'5	4	2'3
Formació professional	4	2'2	2	1'1
Estudis Superiors	4	2'2	5	2'8
Altres estudis	9	<u>4'9</u>	8	<u>4'6</u>
No consta	14	100	20	100
No s'ha trobat	<u>5</u>		<u>5</u>	
	200		200	

Vista la distribució precedent de les edats, no ens sorprèn pas els baixos nivells d'instrucció generalitzats: la selectivitat econòmica dels estudis que s'operava els anys 50 encara era més discriminatòria que l'actual i, per tant, l'assolir uns estudis que superessin els primaris era veritablement una excepcionalitat.

Potser, però, el que ens crida més l'atenció són aquests relatius elevats percentatges d'analfabetisme, tenint ^{en} compte que per a tot Catalunya, aquest analfabetisme es situava el 1980 a 7'2 %.

Si resumim, doncs, aquestes variables que afecten els pares dels nostres entrevistats, direm:

- es tracta de matrimonis generalment joves
- amb un predomini relatiu d'oriunds de fora de Catalunya
- amb força anys de residència a la comarca de l'Anoia
- i amb uns nivells d'instrucció relativament baixos.

3.2.3.1.2 Dades referents als germans

Prescindint del lloc que ocupa l'interessat entre els germans, dada que tractarem posteriorment, hem volgut analitzar aquí i ara el nombre absolut de germans més grans de 16 anys, els que d'entre aquests estudiaven o estaven parats i el nombre de germans més petits de 16 anys.

<u>Tenen germans més grans de 16 anys</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
Un germà	55	38'7
Dos germans	51	35'9
Tres germans	20	14'1
Quatre germans	11	7'7
Cinc germans	1	0'7
Sis germans	3	2'1
Set germans	1	<u>0'7</u>
Són fills únics o no en tenen	53	100
No s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

La majoria dels nostres entrevistats tenen germans més grans de 16 anys sense comptar-s'hi ells.

Molts d'aquests estan estudiant; heus aquí la distribució de referència:

Quants d'aquests majors de 16 anys estudien?

un germà	61	72'6
dos germans	18	21'4
tres germans	4	4'8
quatre germans	<u>1</u>	<u>1'2</u>
	84	100

Quants d'aquests majors de 16 anys estan parats?

un germà	31	79'5
dos germans	<u>8</u>	<u>20'5</u>
	39	100

En síntesi, doncs, hem de dir que el conjunt dels nostres entrevistats aplega un total de 291 germans majors de 16 anys, l'activitat dels quals és la següent:

-estàn estudiant	113	(38'8 %)
-estàn treballant	129	(44'3 %)
-estàn parats	<u>49</u>	<u>(16'8 %)</u>
	291	(100' -%)

Indirectament, doncs, hem accedit a una ^{dada} que és reveladora: els nostres interlocutors presenten ja una estructura de germans més grans de 16 anys dels que un 16'8 %, quasi la quinta part, estan parats. La resta es distribueix de manera força semblant entre els que continuen estudis i els que han accedit ja a una feina. El que no sabem és la proporció dels que continuen estudis i que ho fan per

la raó de no haver trobat una feina.

Anem a veure ara el nombre absolut de germans més petits de 16 anys que tenen els nostres entrevistats, prescindint encara del lloc que ocupa l'interlocutor en l'escala dels germans. És aquesta:

<u>Tenen germans més petits de 16 anys</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
Un germà	54	38'3
Dos germans	52	36'9
Tres germans	22	15'6
Quatre germans	9	6'4
Cinc germans	4	<u>2'8</u>
Són fills únics o no en tenen	54	100
No s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Així mateix, hem de dir que molts dels nostres entrevistats tenen germans més petits de 16 anys. En conjunt, totalitzen 280 germans. La majoria d'aquests, evidentment, són encara estudiants.

Entre els uns i els altres, els majors i els menors de 16 anys, el conjunt de les nostres 195 famílies apleguen 591 fills que, afegint-hi els 195 enquestats, fan un total de 786 fills; a raó d'una mitja de 4 fills per família. Hem tocat, doncs, sobre les famílies més nombroses de la Conca de l'Anoia. (1)

3.2.3.1.3 Status econòmic de la família

Per a arribar a un indicador aproximat de l'estatus familiar, juguem aquí amb quatre variables importants: la professió i el ram del pare, la professió i el ram d'activitat de la mare, el nombre de sous ingressats per la família i les càrregues familiars pel que fa al nombre de membres de la llar.

Per a seguir un ordre lògic d'exposició, començarem per l'elaboració de la distribució de les professions respectives del pare i de la mare.

(1) A l'elaboració demogràfica feta més amunt, hem pogut veure que l'índex de membres per família a la nostra contrada excedia lleugerament les 3 persones. És per això que podem afirmar que l'índex trobat pel que es refereix als germans, ens situa en un estàndard de famílies particularment i relativament nombroses.

<u>Professió</u>	<u>Pares</u>		<u>Mares</u>	
	<u>Nombre</u>	<u>%</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
Parat	9	5'-	2	1'1
peó	7	3'9	2	1'1
obrer de fàbrica	65	36'5	41	21'8
obrer en general	42	23'6	--	--
les feines de la casa	--	--	122	64'9
funcionari	1	0'5	--	--
administratiu	14	7'8	2	1'1
independent	16	9'-	3	1'6
botiguer	15	8'4	13	6'9
tècnic	6	3'4	--	--
professió liberal	3	<u>1'7</u>	3	<u>1'6</u>
no consta	17	100	17	100
no s'han trobat	<u>5</u>		<u>5</u>	
	200		200	

No arriben a la quarta part dels homes (22'5 %), i excedeixen una mica la desena part de les dones (10'1 %) les professions que evoquen una certa categoria professional. Pel que fa a la resta, es tracta de famílies que viuen d'un salari més aviat modest.

El ram d'activitat en el que treballen és el següent:

<u>ram d'activitat</u>				
tèxtil	53	29'6	37	61'7
curtits	21	11'7	2	3'3
arts gràfiques	7	3'9	--	--
construcció	31	17'3	--	--
metall	15	8'4	--	--
alimentació	14	7'8	4	1'7
activitats diverses	32	17'8	12	20'-
invàlid	4	2'2	--	--
jubilat	2	<u>1'1</u>	2	<u>1'3</u>
no consta	16	100	133	100
no s'han trobat	<u>5</u>		<u>5</u>	
	200		200	

Els rams d'activitat guarden, a grans trets, la distribució general que observaven per a tota la comarca. Podem dir, doncs, que els ingressos familiars, partint de la distribució d'aquests rams d'activitat, es mantenen dintre l'estàndard mig de la Conca de l'Anoia.

I, quants sous ingressen aquestes famílies? Heus aquí una distribució altament interessant:

<u>nombre de sous ingressats</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
cap	1	0'5
un sou	63	34'4
dos	75	40'9
tres	26	14'2
quatre	11	6
cinc	4	2'2
sis	2	1'1
set	1	0'5
no consta	12	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

A Igualada i el seu entorn, ens hem trobat, doncs, amb un bon nombre de famílies que ingressen més d'un sou setmanal per família. Aquesta dada no res d'estrany si tenim compte no solament la tradició treballadora de la comarca, sinó també el fet que les nostres famílies siguin, com deiem més amunt, força nombroses.

La mitja global de sous per família de la nostra mostra és de 1'88, o sigui, quasi dos sous per família. 44 famílies, o sigui, 22'6 % disposen de més de dos sous, prescindint absolutament de l'embalum dels mateixos.

I quants membres tenen aquestes nostres famílies?

<u>membres/família</u>	<u>nombre</u>	<u>%</u>
tres persones	15	8'1
quatre	49	26'3
cinc	53	28'5
sis	32	17'2
set	12	6'4
vuit	16	8'6
nou membres	9	<u>4'8</u>
no consta	9	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

El 37 % de les nostres famílies tenen més de cinc membres. La població total que atony el conjunt de les famílies entrevistades és de 910 persones, a una mitja de 4'7 membres/família.

Només hi ha 9 famílies que tinguin un o dos membres que no per-

tanyin al nucli del que s'entén per família nuclear: es tracta de 13 persones entre avis, tius o d'altres familiars pròxims. No podem pas dir que les ~~relacions~~^{relacions} passives siguin excessives: 0'06 membres no familiars.

Del conjunt d'aquestes informacions, podem dir el següent:

-l'estatus socioeconòmic de les nostres famílies no és pas massa elevat, puix que la majoria d'entre elles depenen d'un sou a salari; es tracta de famílies força nombroses i ingressen com a terme mig vora dos sous per família. En tota aquesta valoració, no s'ha pas tingut compte de la categoria professional dels mateixos.

3.2.3.1.9 Els joves directament afectats pel problema laboral

3.2.3.1.9.1 El sexe, l'edat, el municipi de residència i la naturalesa o origen

La distribució dels qui han respost al qüestionari segons la dicotomia sexual és la següent:

Homes	99	51'8 %
Dones	96	<u>49'2</u>
No s'han trobat	<u>5</u>	100
	200	

Pel que fa a l'edat, la distribució és aquesta:

14-15 anys	85	45'4 %
+ 16 anys	98	<u>52'4</u>
no consta	12	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Els municipis de residència respectius:

Igualada	133	69'6 %
Vilanova del Camí	31	16'2
Sta.M.Montbui	21	11'-
Odena	6	<u>3'1</u>
no consta	4	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

I pel que fa a l'origen o la naturalesa dels interlocutors:

nascuts allà mateix	140	76'5
nascuts a Catalunya	14	7'6
oriunds de fora de Cat.	29	<u>15'8</u>
no consta	12	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Aquesta informació ja ens fa veure que

-hi ha un sensible equilibri de sexes

-hi predominen lleugerament els qui es troben en edat laboral

-hi ha una representativitat relativa dels quatre municipis que ens afecten

-i la gran majoria d'aquests infants són nascuts ja a Catalunya.

Amb tot, encara hi ha un 16 % que són residents a Catalunya des de fa relativament poc temps.

Per a matisar aquesta darrera dada, preguntàvem també quant temps portaven resident a la comarca de l'Anoia. Heus aquí la distribució de referència:

<u>anys de residència a l'Anoia</u>	<u>nombre</u>	<u>%</u>
sempre	148	81'9
entre 10-15 anys	21	11'5
entre 5-10 anys	9	4'5
menys de 5 anys	5	<u>2'7</u>
no consta	12	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Podem, doncs, afirmar que la majoria d'entre ells han pràcticament nascut a la comarca; només 7'2 % porten menys de 10 anys de residència a la comarca. En contrast amb la naturalesa dels matrimonis, que vèiem més amunt, ens atrevim a afirmar que la població escolar de la nostra mostra és molt catalana.

3.2.3.1.5.2 Lloc que ocupa entre els germans

Aquesta dada caldrà posar-la en relació amb el col·lectiu dels germans que estudiàvem més amunt. La distribució és aquesta:

el gran o l'únic	76	41'5
el segon	56	30'6
el tercer	33	18'-
el quart	9	4'9
el quint	4	2'2
el sisè	3	1'6
el setè	2	<u>1'1</u>
no consta	12	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Els nostres entrevistats ocupen un lloc relativament elevat din-

tre l'escala dels germans; això té la seva lògica del fet que ens interessàvem per uns entrevistats que tenien 14 anys o més.

Ja vam veure anteriorment que el 72'8 % dels nostres entrevistats tenien germans més gran de 16 anys i 72'3 % en tenien de més petits. Se'ns confirma plenament el fet que la majoria dels interlocutors ocupen, doncs, el bell mig de la taula.

3.2.3.1.9.3 Activitat que realitzen en aquests moments

I quina activitat és la que realitzen ara?

estudien.....	120	65'6 %
BUP-CCU	65 (54'2 %)	
FP	52 (43'3 %)	
Altres	3 (2'5 %)	
treballen.....	39	21'3 %
Fix	24 (61'5 %)	
Eventual	11 (28'2 %)	
Esporàdic	4 (10'2 %)	
estudien i treballen.....	3	1'6 %
no fan res.....	21	<u>11'5 %</u>
no consta.....	12	100
no s'han trobat.....	<u>5</u>	
	200	

Els qui d'una manera o altra exerceixen ja una activitat laboral no arriben pas a la quarta part. Per altra banda, crida l'atenció aquest 11'5 % que no exerceixen cap mena d'activitat; és ^{en} aquests específicament ^{en qui} ens interessem per a saber exactament qui són.

Heus aquí algunes indicacions al respecte:

- hi ha una proporcionalitat semblant de nois i de noies
- així mateix es conserva una relació del seu lloc de residència respecte a la distribució general
- les tres quartes parts han nascut ja a Catalunya
- la majoria d'entre ells tenen més de 16 anys
- pertanyen singularment i notòriament a famílies de més de cinc membres (66'7 %)
- la major part són fills de no catalans (95 %)
- i les activitats professionals dels pares de família es distribueix significativament entre els parats, els peons, els obrers o, senzillament, el pare ja és mort.

Ens sembla que, en conjunt, són dades prou reveladores per a deixar

entreveure el risc elevat de desviació de conducta en aquests menors. Efectivament, a la seva situació actual de no fer res s'hi afegix el tenir una edat en la que la manca de treball o d'activitat és ja un risc per si mateixa, l'abundància de germans a la llar suposa una dificultat de control per part de la família, els aspectes de desarrelament causats per la immigració poden ésser detonants i, finalment, pertanyen a famílies de les que la professió del pare és, en general de molt baixa qualificació.

Ja només des del punt de vista estadístic, tenim aquí i ara uns elements que suposen un risc real a la desviació de conducta.

3.2.3.1.9.4 Historial escolar dels nostres interlocutors

Abans d'entrar directament al despullament de les preguntes que més ~~directament~~ immediatament afectaven a la intencionalitat del nostre qüestionari, volem ara veure encara estadísticament quatre variables símmament interessants: l'escola que freqüentaren en el període d'ensenyament obligatori, els canvis d'escola operats durant els estudis, la titulació efectivament obtinguda i la duració total d'aquest període escolar.

<u>tipologia d'escola a la que han assistit</u>	<u>nombre</u>	<u>%</u>
pública	93	51'1 %
privada	89	<u>48'9</u>
no consta	13	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	
<u>han fet un canvi d'escola durant la bàsica?</u>		
sí	59	42'5 %
no	83	<u>58'4</u>
no consta	53	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	
<u>titulació efectivament obtinguda</u>		
certificat d'estudis	65	34'5 %
graduat escolar	123	<u>65'4</u>
no consta	7	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

anys de duració de la bàsica

7 anys	4	2'5 %
8 anys	123	78'3
9 anys	28	17'8
10 anys	2	<u>1'3</u>
no consta	38	100
no s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Hi ha una proporcionalitat relativa semblant de joves que han assistit a l'escola pública i la privada; però són molts els que han fet un canvi d'escola durant els períodes de l'ensenyament obligatori. De fet, una mica més de la tercera part han obtingut únicament el certificat d'estudis i, encara, quasi la quinta part (19'1 %) ha necessitat més dels vuit anys per a completar els seus estudis.

Es sobre aquests darrers que es centra la nostra atenció. Volem saber la relació entre l'excés d'anys de duració dels estudis, amb l'escola a la que han assistit, si hi ha hagut un canvi d'escola i la titulació final que obtingueren. Heus aquí aquesta relació:

- el 60 % van estudiar a l'escola pública
- el 56'7 % van obtenir només el certificat d'estudis
- i el 50 % no van canviar d'escola.

Cal pensar que aquests 30 alumnes de la mostra es van assenyalar com alumnes particularment dificultosos a l'hora de fer els seus estudis obligatoris.

3.2.3.1.5 L'itinerari d'estudis dels qui han respost al qüestionari

Com es pot veure al qüestionari, teníem prevista la relació dels estudis ja realitzats o en curs de realització per a cadascun dels nostres interlocutors. Podem encara fer una elaboració estadística pel que afecta a aquesta pregunta. Heus aquí la distribució:

Estan		<u>fan altres estudis</u>
Han acabat l'EGB	39	4
No han ni acabat l'EGB	6	2
Estudien BUP	62	14
Fa BUP i FP alhora	1	-
Està fent COU	13	2
Està fent FP	59	8
Fan altres estudis	--	<u>4</u>
	180	34

Només se'ns acuden dues observacions sobre la distribució prece-

dent. La primera és que hom se'n adona i, de fet, sorprèn, l'observar com el jovent cerca una continuació dels seus estudis a l'acabar la bàsica. La segona, per altra banda, és que hi ha un cert equiparament entre les sortides cap al BUP o la FP.

Cal dir també que hi ha un 16'7 % d'alumnes que simultanegen la prosecució dels seus estudis amb d'altres aprenentatges escolars o pràctics. En aquests estudis complementaris, hi ha una clara gradació de preferències; o sigui:

9 estudien mecanografia

7 estudien anglès

4 "corte" i confecció

3 música

2 administratiu

2 francès

2 programació

2 auxiliar de clínica, i un d'algunes dedicacions a vegades insòlites: detectiu privat, estéticcionne, disseny i perruqueria.

Des de la perspectiva única de l'itinerari d'estudis, cal dir, doncs, que s'observa en principi una verdadera fallera en la prosecució d'uns ensenyaments marginals als estudis migs i a la formació professional.

Cal afegir, finalment, algunes generalitzacions que ~~responen~~ ^{reflecteixen} molt sumàriament l'estat d'ànim d'aquests itineraris d'estudis:

- sovintega molt l'abandó dels estudis ~~estudiants~~ ^{mitjans} o professionals sense acabar el curs escolar natural. Adés pot ésser reflexe o conseqüència d'un cert desànim, adés pot comportar un cert fatalisme com el que expressa la dita: "tinc ganes d'acabar; però haig d'esperar encara tres anys".
- aquest abandó dels estudis es dona també en molts casos d'alumnes que, durant la bàsica, havien simultanejat altres aprenentatges. Generalment, es tractava d'estudis fets en horaris extraescolars. Pot ésser potser un indicador d'un cert cansament?
- es nota també una tendència que ens atrevim a generalitzar a fer estudis en règim nocturn o, inclús, per correspondència; no precisament pel seu caràcter d'excepcionalitat aquests estudis tenen el segell de garantia d'una continuïtat. Les expressions són molt curioses al respecte: "no li agrada seguir estudiant", "em vaig limitar a començar la informàtica".

- en el cas d'algunes noies, hi ha també qui ha estat obligada a deixar els estudis perquè els pares volien que treballés. En no trobar feina, aquests exalumnes han acabat cuidant el germà petit, mentre la mare treballa.
- hi ha alguns casos en els que l'abandó dels estudis fou per causes circumstancials, esporàdiques i imprevisibles: expulsions a mig curs per no assistir a classe, aconteixements familiars excepcionals, etc.
- hi ha també algunes persones l'herència de les quals és de tot punt indubtable: aprenentatges fets els fins de setmana i per vacances, o en circumstàncies adverses per causa de l'oposició oberta per part dels pares...
- Finalment, hi ha encara qui s'ha anat pagant en part els estudis per medi de la realització de feines esporàdiques i puntuals; per exemple, donant classes particulars o fent "canguros" ocasionalment.

3.2.3.1.5 L'itinerari de treball dels nostres interlocutors

Com una primera aproximació, anem a quantificar el que de veritat és molt difícil de reduir a uns nombres. Heus aquí una distribució:

Sense itinerari	89
Sempre en negocis familiars	18
Realització de treballs eventuals (no S.S.)	37
Possessió d'un treball fix	29
En situació d'atur	1
Contractes temporals	18
No té cap treball	3
No s'han trobat	<u>5</u>
	200

Ens sentim profundament incòmodes del fet de la mala traducció que fa aquesta distribució de la realitat veritablement patida per aquests adolescents. És per això que intentarem reproduir alguns models de les situacions reals sentides i viscudes emotivament pels nostres interlocutors. Aquesta breu síntesi és només i únicament el reflex del va-i-ve patit per un escolar quan pretén accedir al món laboral.

Aquestes situacions que segueixen són un ventall, segurament que incomplet, de punts generalitzables que hem trobat en el conjunt de les diferents respostes. Cal tenir ^mcompte que la nostra inducció ha passat per un doble filtratge: la transcripció de la situació verba-

litzada pel jove i traduïda en un paper per l'enquestador respectiu i la lectura feta per nosaltres. Ambdues situacions, la de l'enquestador i la nostra, tenen el risc real de donar una interpretació inadequada del contingut emotiu expressat pel jove interrogat. Malgrat aquesta dificultat, pensem que l'exposició analítica que segueix és d'un interès molt punyent i que posa en evidència el drama viscut pels joves a l'hora de la recerca d'un treball.

a) Referit indistintament a ambdós sexes, hi ha una primera situació expressada de la manera següent: "he cercat feina arreu i no en trobo". Cal reconèixer que hi ha darrera la frase un sentiment inclús vergonyant i justificatiu del fet que se l'interrogui sobre el seu itinerari laboral.

Es tracta senzillament d'una primera situació que ens permetem generalitzar o elevar a constant en els joves interrogats.

b) No són pas pocs els casos de joves o adolescents d'ambdós sexes que simultanegen la seva vida estudiantil amb una activitat laboral feta generalment de qualsevol manera.

Aquí hi trobem el noi que treballa de repartidor a un supermercat de 5 a 9 del vespre i comptant amb un salari basat únicament amb les propines i que acaba anant a un taller a fer hores sense cobrar "per a aprendre almenys alguna cosa"; hi trobem també el noi que va a un taller particular que realitza feina per una fàbrica, evidentment sense cap mena de contracte; hi trobem encara el qui treballa de paleta i estudia el BUP nocturn o la noia que alterna els seus estudis amb les classes particulars o fent d'aprenent a un supermercat.

c) Una altra tipologia, la tercera, seria la que es manifesta només en els menors de 16 anys que, del fet de no tenir l'edat legalment establerta, no troben qui els confïi una feina determinada, sigui la que sigui.

d) No són pas pocs els nois o noies que realitzen una feina eventual només en període de vacances. La pregunta que ens podem formular és la de dir: és perquè encara són estudiants? No ho sabem pas ben bé, encara que sembli que no és pas veritat.

Les feines realitzades durant les vacances són molt diverses: ajudar al bar d'un amic, treballar en el negoci de casa, fer hores en una empresa de corseteria, o en una fàbrica tèxtil, o fer un aprenentatge de forner o de mecànic.

e) No són pas pocs els qui, al no trobar feina, es dediquen a ajudar a la fàbrica, negoci o^{bo} /tiga de casa. En certa manera, es tracta de persones que tenen, fins a cert punt, la feina assegurada, prescindint completament de la preparació o vocació professional de cadascun d'ells. A vegades és el magatzem, d'altres és el bar, sovint és el treball artesanal... en definitiva, la sortida és sempre la seguretat de trobar un lloc en la col.laboració amb la família o, més sovint, en la feina que realitza el cap de la família.

hem ja apuntat algun element positiu (la seguretat) i algun de negatiu (la no resposta a la preparació o vocació personal); però el que és del tot evident és que la condició laboral d'aital sortida no és pas del tot gratificadora.

f) Un cas generalitzable i que ve a ésser una variant del precedent, és el dels nois i noies que, després d'un itinerari laboral més o menys accidentat, acaben acceptant el treball de la família o el que l'oferta familiar els brinda.

És el cas de la noia que treballa cinc mesos al gènere de punt, passant posteriorment un mes a la confecció, fent posteriorment hores a una perruqueria i acabant a la botiga de casa; o també el del noi que treballa dos mesos de teixidor i acaba així mateix a la botiga de casa. Per no allargar els exemples, recordem també el d'aquella noia que fa "canguros" i actualment simultaneja l'ajuda al bar de casa amb unes suplències a l'hospital.

g) Una sèptima tipologia la constitueixen els qui, en una fal.lera de cercar feina, acumulen diverses tasques que no tenen res a veure les unes amb les altres.

Pensem, concretament en aquell noi que treballa a hores en una gestoria i fa de representant de ^{cuano?} ~~representant~~ [ahora.]

h) Un altre tipus, el constitueixen els nois i noies que fan feines eventuais els divendres-dissabtes, només uns dies, unes setmanes o uns mesos, unes suplències esporàdiques i que, en definitiva, s'agafen al que poden. Els exemples aquí i ara són molt nombrosos.

Hi ha qui treballa de teixidor de 8 del matí a la una, de perruquera a ^{est hores} ~~representant~~, al gènere de punt, al mercat, de planxador, d'empaquetador, a una ^{causada de rin} ~~representant~~, de 3 a 6 de la tarda en un taller mecànic, al mercat durant cinc setmanes... La constant de tots ells és que mai tenen contracte ni seguretat social.

i) Haurem d'evocar encara els qui fan feines no tant, de duració relativa, de gran diversitat i mai amb Seguretat Social. Es tracta d'una mena d'itinerari aberrant, que avui fa mirar aquí i demà orienta cap allà. Es tracta de quelcom distorsionador i amb una gran dificultat per a centrar-se en una professionalització determinada. Els exemples són molt diversos.

Per exemple, el noi que ha passat un temps a un quiosc de diaris, posteriorment, al Foment de Fires i Mercats, després "feinetes" a la Càmera Agrícola, fins que logra accedir a una feina bancària. I també la noia que ha fet canguros, passa a treballar a una botiga i acaba fixa en una fàbrica.

...

...

La panoràmica no és massa afalagadora. Una idea que podria resumir la complexa situació en què es troben els joves de la Conca de l'Anoia a l'hora de cercar una feina, és la de la desorientació total que xoca frontalment amb una mena de neguit o desig d'autoafirmació. El resultat d'aquests corrents diversos es tradueix en un diletantisme angoixant que es resolt, adés en una continuïtat optimista o ^spesimista dels estudis en espera de temps millors, adés en l'acceptació pura i simple de la primera oferta que cau a les seves mans.

A la distribució quantificada dels resultats d'aquests itineraris, ja hem vist que 45'6 % dels qui han respost no tenen cap experiència o itinerari laboral i que només 14'8 % tenen veritablement un treball fix; pel que fa a la resta del 39'6 % són els qui, d'una manera o altra, es troben en les situacions anteriorment descrites. Es tracta, ~~no obstant això~~, ^{prèviament} del 40 % dels alumnes que acaben la bàsica.

3.2.3.1.6.1 Com han accedit al treball els nostres joves?

Es demanava, aquí i ara, no solament els camins d'accés al treball que havia seguit cadascun d'ells, sinó també la preparació que s'havia requerit, ja d'entrada, per a dur-lo a terme. La distribució quantificada de les respostes és la següent:

A través de coneixences familiars	35	17'9 %
Per amistats personals o de la família	38	19'5
Per medi de l'Oficina d'ocupació	7	3'6
Per iniciativa personal de l'interessat	9	4'6
No consta o no té història laboral	105	53'8
no té ganes de treballar	1	0'5
	<u>195</u>	<u>100</u>

Cal dir que aquesta distribució no té ^{en} compte ~~en~~ matisos com, per exemple, les diferències d'accés que hi ha hagut en una mateixa persona pel que fa al primer o al segon treball aconseguit. En força casos, els camins concrets d'arribar a una feina són molt diversos segons es tracti del primer, segon o tercer treball; començant per una "palanca" familiar, passant per una amistat i acabant definitivament per una recomanació familiar.

Per altra banda, no són pas pocs els que diuen haver-se inscrit a l'Oficina de Col·locació i que, de fet, no els ha servit de res. Inclús, hi ha qui es permet dir que el millor camí d'accedir a una feina determinada és el de l'"enxufament" o el de l'"endoll".

El quadre anterior és prou explícit: són una minoria, que no arriben ni al 10 %, els que l'han trobat a través de l'Oficina de Col·locació o a través de l'esforç personal. La gran majoria, hi ha arribat a través de l'intermediari d'un familiar o d'un amic.

Pel que fa a la preparació requerida, només hem trobat el següent:

- en dos casos se'ls va exigir el graduat escolar (ambdós era per una feina d'auxiliar administratiu).
- també en dos casos se'ls ha demanat el certificat d'estudis (un per a treballar d'impressor i l'altre per a fer de venedora).
- un sol cas ha ~~hagut de~~ ^{hagut de} fer oposicions per a entrar en una banca.
- també un sol cas ha necessitat nocions de mecànica per a treballar en un taller.
- i un darrer cas ha necessitat nocions de càlcul, comptabilitat i informàtica per a fer la feina d'auxiliar administratiu.

La resta dels casos, o no expliciten si han necessitat una preparació determinada, o concreten que no n'han necessitat cap de preparació. Aquests darrers són, sobretot, integrats pels qui han accedit a una feina a través de coneixences i amistats familiars.

El quadre que acabem de relatar ens posa sobre la taula una problemàtica que ens sembla prou important: la manca de garanties que ofereix una titulació, la que sigui, per a tenir les portes obertes de cara al treball. Ens sembla que aquesta generalització és prou important per a explicar, almenys aproximativament, la desorientació i el diletantisme angoixant que observàvem suara entre els joves de la Conca de l'Anoia. El problema és extraordinàriament greu i posa sobre la taula la poca garantia de feina que suposa la possessió concreta d'un títol. Aquí hi juga tot, menys la preparació acadèmica adquirida en l'aprenentatge d'una aula.

3.2.3.1.5.2 Projectes i expectatives de cara al futur

A la pregunta nostra, hi havia dos extrems que calia definir amb precisió: d'una banda, les perspectives futures o els plans concrets a realitzar per part dels joves; d'altra banda, les possibilitats hipotètiques i concretes de realització personal i contextual d'aquests plans.

Heus aquí la distribució quantificada d'aquestes respostes:

<u>plans de cara al futur</u>	<u>Nombre</u>	<u>%</u>
-Fer estudis superiors i ho veuen possible	66	33'8
-Idem; però no ho tenen massa clar	19	9'7
-Simultanejar ja els estudis i el treball	6	3'1
-Acabar la FP i treballar tot seguit si possible	22	11'3
-Posar un negoci propi	3	1'5
-Resignar-se a treballar a l'empresa familiar	3	1'5
-Prosseguir en treball fix que ja realitza	14	7'2
-Ascendir fins a director de banc	1	0'5
-Fer la carrera policial	1	0'5
-Trobar una feina ben pagada (?)	33	16'9
-No m'agrada l'estudi i no sé si treballaré mai	5	2'6
-El meu futur és massa confós	6	<u>3'1</u>
-No contesten	16	100
-No s'han trobat	<u>5</u>	
	200	

Aquest quadre de situacions de futur expressades pels nostres interlocutors, encobreixen o no expressen prou la realitat de fons anímica que condiciona i pesa l'ànim real dels nostres joves. Vol-
dríem, a través d'algunes frases transcrites pels entrevistadors, matisar en més o en menys el sentit real d'aquestes respostes.

Per a fer-ho més clarament i didàcticament, hem intentat resumir uns gran apartats englobats d'una problemàtica concreta, per a passar ulteriorment a una exposició casuística d'una tipologia de situacions personals que revelen uns condicionants concrets i explícits.

a) Un primer gran apartat, l'integren els qui no podran realitzar uns estudis per causa de la condició econòmica familiar. Ve exemplificat per les expressions següents: "Dubto de poder fer els estudis superiors degut al que suposa el desplaçament", "Cal abans de tot cercar una feina per a pagar-me els meus estudis", "veig clar que no podré accedir a la Universitat per raons econòmiques",...

b) Hi ha un altre grup que manifesta una mena de complex de inferioritat davant el que suposa els estudis superiors: "em preocupa el nivell intel·lectual que em puguin exigir al magisteri", "crec que em serà suficient per a mi parar a COU. No dono per més",...

c) Hi ha encara els eterns optimistes que, sense portar un judici sobre la seva situació real, s'expressen amb molts matisos d'una manera esperançada: "la informàtica és la feina del futur... si se'n troba", "no em preocupa massa que, després d'estudiar el que m'agrada, no trobi una feina", "crec que psicologia és una carrera fàcil, perquè només són tres hores al dia", "estic segur que això canviarà", "tinc ganes de casar-me i no pensar en res més",...

d) N'hi ha força que la situació actual els fa patir i no troben cap més alternativa que seguir estudiant en contra del seu desig. Més o menys, ho diuen així: "Si trobés una feina interessant, deixaria d'estudiar tot seguit", "estudio per a poder ésser algú el dia de demà", "com que no trobo res, estudio la FP", "no m'agrada estudiar; però bé haig de fer quelcom", "almenys estudio quelcom que m'agrada. Ja que anem de cara a una societat programada", seria interessant incloure a nivell de BUP assignatures en vistes a aquest futur",...

e) Un gros capítol el constitueixen els grans pessimistes. Les expressions són molt diverses i variades: "és molt difícil trobar feina", "caldrà agafar el que es presenti", "tot ho veig difícil", "tot ho veig negre iestic confós", "no es donen massa facilitats ni per estudis ni per treball", "quan acabi, no podré pas fer les coses com voldria: tot està molt malament", "penso que molta gent anirà a l'atur i em fa por que es pogués acabar la feina" (treballa d'aprenent a la construcció), "les possibilitats de treball són degudes a l'atzar", "aniré fent el que podré tant amb els estudis com amb el treball", "com a darrer recurs, puc trobar feina a casa", "de projectes en tinc molts; però de possibilitats poques",...

f) Una postura molt generalitzada pel que fa als desigs és la que diu: "vul trobar un treball que es correspongui als estudis fets; altrament, un treball que em dongui per menjar",...

g) Fem al·lusió, finalment, a una reflexió feta per una mare:

"com vol que sense fer res no vingui fàcilment la delinqüència?".
O la del pare que diu: "amb el que li agrada l'electricitat, sembla extrany que no hagi tirat endavant".

Diem, fora de tota preocupació classificatòria, que es dóna encara tota una tipologia de situacions personals que revelen, en observacions marginals, uns condicionants personals, familiars i socials que expliciten encara més el drama d'aquests joves.

- "és un nano que ha participat en diversos grups "parroquials" i que a classe es mostrava interessat. Tot d'una, ha desaparegut de l'escola amb la conseqüent sorpresa per part de casa seva. En aquests moments, fa horari de carrer". (15 anys, fa formació professional i ajuda a la botiga de casa. Havia fet tres anys de mecanografia durant l'EGB).
- "fa sis meses que està casada i espera una criatura; però no pensa deixar de treballar: col·locarà l'infant a una guarderia. El seu marit treballa a "curtits", té 25 anys i ha cursat la primària" (18 anys, treballa al gènere de punt i també va fer mecanografia durant la bàsica. Té molta por de perdre la feina).
- "Voldria ésser metgessa. Després es casaria; però, si no es casés, aniria a missions, a l'Índia o l'Àfrica, per exercir la medicina" (15 anys, estudiant BUP i també va fer mecanografia durant la bàsica. Treballa a una carnisseria els divendres i els dissabtes).
- "M'agradaria arribar a director d'una sucursal bancària i, per això, cal caure simpàtic: és l'única manera que es puja. Crec que la gent jove comença a perdre esperances, encara que d'ambicions sempre se'n tenen" (19 anys i ha fet FP. Treballa en una banca).
- "M'agradaria treballar; però jo no tinc problemes mentre treballi el pare" (Observacions de l'entrevistador: "ha estat molt difícil localitzar-lo, perquè mai para a casa seva. Només hi va l'hora de dinar perquè hi ha el seu pare. Per altra banda, als pares se'ls veu molt angoixats per la situació actual del jovent que veuen ~~reflexionant~~ ^{reflexionant} en el seu fill. Els pares diuen que, juntament amb el seu germà, el noi freqüenta els bars haguts i per haver") (18 anys. Ha lograt el certificat d'estudis; però no li agrada estudiar. Actualment, es troba cobrant de l'atur perquè fou despedit quan va plegar l'empresa).
- "Confia que amb els estudis de FP trobarà feina d'electrònica, que és la seva especialitat" (14 anys. Fa primer de

formació professional i no ha treballat mai per manca de trobar feina).

- "M'agradaria estudiar per a no ésser un treballador qual-sevol" (18 anys. A més de la bàsica i el BUP, ha fet estudis de mecanografia i d'anglès).
- (Observacions de l'enquestador: "es lleva a les dotze del matí. Sè'n va i torna a les dues. Acabat de dinar va al bar i torna a les dotze o a la una de la matinada") (14 anys. Expulsat de la FP per no assistir a classe. No troba feina perquè no té l'adat).
- "M'agrada la feina que faig; però quan tingui setze anys, en buscaré una altra de més ben pagada" (Observacions de l'enquestador: "neno molt de carrer i molt poc interessat pels problemes familiars") (15 anys. Va treure el certificat escolar i treballa en una empresa privada que rep feina d'una fàbrica).
- "Tinc la completa seguretat d'ésser explotat en el treball. Guanyem molt poc pel que treballem: set mil pessetes a la setmana. Ara estem de sort a l'empresa i treballem fins i tot els dissabtes i els diumenges; però no tardarem a entrar en crisi. Em fan canviar a mi constantment de feina; d'aquesta manera faig feines que no són de la meua especialitat, que és plàxador, i estic cobrant molt menys ja que es va a preu fet. Tinc por de quedar sense feina quan vagi a la mili" (19 anys. Va treure el certificat escolar i va fer mecanografia a l'ensens que la bàsica. Alterna la feina a la fàbrica amb treballs de montador pel seu compte).
- "A començament de l'any vinent, montarem una perruqueria amb una amiga pel nostre compte. Tenim la il.lusió que ens sortirà bé. M'hagués agradat estudiar; però una hepatitis em va fer plegar abans d'hora. Ara em resultaria difícil tornar-hi" (14 anys. Va treure el certificat d'estudis. Treballa d'aprenent de perruquera).
- "No ho sé què faré; a veure quan vingui del servei militar" (17 anys. Després del certificat d'estudis, va treballar a un taller mecànic molt poc temps i encara tenia que pagar-se ell mateix el segurà. A les 10'30 encara estava dormint).

- "m'agradaria ésser esteticienne o perruquera; però la meua situació econòmica no m'ho permet" (16 anys. Té el certificat d'estudis i treballa a casa amb una màquina de remallar).

- "No sé què dir. No tinc més remei que seguir en el mateix. Està molt "jodida" la cosa. M'agrada la música i m'agradaria treballar en una discoteca" (18 anys. Té el certificat d'estudis i, després de treballar dos mesos de teixidor, ajuda a la botiga de casa).

- "Tinc un company que està tancat a casa seva perquè té vergonya de sortir i que li preguntin si té treball. Va tenir una feina; però el van despedir i adoptà aquesta actitud de tancament i de renegament de cercar un treball" (ho diu un noi^a de 18 anys, que ha fet administratiu i que treballa d'aprenent a la confecció).

- "Em casaré i seguiré treballant. El meu pare i el meu germà estan aturats i la desgràcia meua és que encara haig de fer la mili" (18 anys i amb la bàsica inacabada. Treballa d'aprenent de teixidor, feina que trobà pel seu compte).

...

...

...

De tota la informació que acabem d'aportar, voldríem, a manera d'inducció, fer una generalització que sigui vàlida per l'univers de la joventut de la Conca de l'Ancòia i que ens servís de panoràmica global al respecte.

- Hi ha un primer paquet important de jovent (a la nostra mostra és el 53'8 %) la inserció laboral del qual és remota o, almenys, posposada a decisions prèvies, adés es tracta d'estudis no acabats encara, adés de fets aleatoris que condicionen la ~~investigació~~ ^{recerca} d'una feina de manera immediata.

Aquí, caldria posar-hi aquest 33'8 % que seguirà certament estudis superiors. També, aquest 11'3 % que tenen el projecte concret d'acabar els seus estudis professionals i accedir immediatament a una feina en la mesura que aquesta sigui fàcilment trobable. Aquests són els qui encara estan en període d'estudis i veuen la inserció laboral ~~severa~~ molt llunyana.

En aquest primer gran capítol, caldria posar-hi així mateix

aquest 9'7 % de joves que voldria fer estudis, però que no ho veuen encara possible en aquests moments. Malgrat la tenebra i incertesa que plana sobre el seu futur ~~estudi~~^{d'estudi}, aquests tampoc es plantegen, de manera immediata, la recerca d'una feina.

-El 34'9 % de la nostra mostra o posaran un negoci propi, o treballen en el negoci de casa, o no saben pas què faran o, la majoria d'entre ells, somien afrosidíacament en trobar una feina ben remunerada.

Manden, tots ells, entre l'optimisme gratuït i el possibilisme més o menys remot. Són els qui veritablement es poden trobar amb el gran desencís de la dificultat immediata.

-La resta, a la nostra mostra 11'3 %, ~~tenen~~^{tenen} ja un treball fix en el que s'aferren, o ja el simultaneja amb els estudis o ~~tenen~~ una mena de seguretat llunyana i possibilista de trobar-lo.

Com podem veure, la panoràmica col·lectiva no és pas massa optimista ni falaciosa. Tenim la impressió que el conjunt de les informacions qualitatives i quantitatives que hem aportat ara, confirmen a bastament aquell diletantisme angoixant del que parlàvem més amunt. Certament, ésser adolescent o jove avui no és pas una ganga.

3.2.4 Les induccions més evidents de la nostra anàlisi

Cada any, són més ^{de} 700 els joves de la Conca de l'Anoia que intenten accedir a una ~~anàlisi~~^{col·locació}

Les característiques de les seves famílies, almenys en aquests moments, són ben singulars: hi ha uns elevats percentatges d'oriunds de fora de Catalunya, encara que faci molts anys que resideixen a la comarca. Els nivells d'instrucció respectius són extraordinàriament baixos; els típics d'una comunitat obrera dels anys 50 sense massa alternatives ni possibilitats d'accedir a un grau mínim d'instrucció.

L'atur juvenil ateny uns estàndards força elevats entre els joves de més de 16 anys i aquesta dada és particularment representativa del fet que les famílies analitzades són, pel seu embalum, de les més nombroses de la Conca de l'Anoia.

L'estatus familiar és modest, en general; però compensat substancialment pel nombre de sous ingressats per la família.

Hi ha més del 10 % d'aquests menors que no fan res, és a dir, no realitzen cap mena d'activitat. Molts són fills d'immigrats, de famílies nombroses i les qualificacions professionals dels caps de família són molt modestes. Totes aquestes condicions, ens fan pensar que es dóna en aquests casos un risc real de desviació de conducta en aquests menors; es fa necessari, però, excloure tot determinisme en aquesta qüestió, és a dir, no tot menor d'aquestes condicions, optarà fatalment per una desviació de conducta.

Hi ha encara un 20 % que ha necessitat més de vuit anys per a fer els seus estudis; es tracta, sobretot, d'alumnes d'escola pública, generalment van acabar aconseguint només el certificat d'estudis i la meitat d'entre ells havien canviat d'escola. Es tracta, doncs, de joves en dificultat d'aprenentatge a l'escola normal.

Amb tot, s'observa una fal.lera general tant en la continuïtat dels estudis com en l'acumulació d'aprenentatges diversos.

Al referir-nos a l'itinerari laboral s'observa un 40 % que o no ha accedit a cap feina per no trobar-ne o no tenir encara l'edat legalment establerta, o que encara que hagi trobat una feina específica la realitza sota unes determinacions d'explotació i d'anormalitat que són alarmants: eventualitats, períodes de vacances, incontrol de tasques sovint fetes alhora, treballs esporàdics i d'una diversitat molt complexa i aberrant... Els camins d'ingrés al treball són principalment, les palanques familiars o amicals, quedant excepcionals les vies de l'Oficina d'atur o el de la recerca pel propi compte.

El futur d'aquests joves és angoixós, almenys en una tercera part d'entre ells. El trobar una sortida professional és un fet aleatori o una idea ~~accaronada~~ lligada a les amistats personals o familiars.

Heus aquí, en síntesi, el que es desprèn d'aquesta anàlisi i que posa sobre la taula la situació real dels joves de la Conca de l'Ancioia a l'hora d'afrontar un ~~problema~~ col.laboració.

3.3 L'oferta de treball juvenil des del punt de vista de l'empresa

Introducció

Per l'anàlisi de l'atur registrat a partir de les dades de l'Oficina d'Empleu comarcal i veure encara les dificultats pràctiques d'accés a la feina a partir dels mateixos joves demandants d'un empleu, malgrat tenir un interès real, ens deixa un considerable buit si no accedim a la font del qui ha de facilitar aquest empleu; és a dir, l'encarregat del personal o el qui directament ha de procurar cobrir les necessitats de mà d'obra dintre l'empresa.

No ignoràvem pas les greus dificultats que comportava l'intentar entreveure el punt de vista de l'empresa pel que fa a ~~l'ocupació~~ ^{l'ocupació} juvenil; és innegable que no en sabem gaire res de les infinites suspicàcies que es generen a l'hora d'entaular un diàleg amb un responsable ~~de col·laboració~~ ^{de col·laboració} sobre les motivacions i la conducta de l'empresa entorn de la situació de fet de ~~l'ocupació~~ ^{l'ocupació} juvenil. I aquestes suspicàcies es podien agreujar en gran manera si aquest diàleg es feia per escrit.

Malgrat les dificultats, algunes d'elles ja previstes, ens era altament necessari arribar al cor mateix de qui pot fer viable l'accés dels joves a un aprenentatge laboral i, en definitiva, a un lloc de treball més o menys estable. És per això que vam decidir que, malgrat els recels que es generessin, havíem de completar el ventall de la nostra anàlisi amb aquesta perspectiva empresarial.

Metodologia de l'aproximació a l'empresa

Disposàvem ja d'algunes anàlisis prèvies que ens donaven uns (1) índexs sobre les grans empreses i uns llistats corresponents a les mateixes; ens calia, doncs, veure quines variables ens era necessari manejar per tal d'arribar a una mena d'estratificació aproximada de la indústria igualadina, per tal de garantir una certa representativitat de la mostra definitiva que necessitàvem. Ni cal dir com la superespecialitat de la dinàmica industrial igualadina simplificava extraordinàriament la nostra tasca.

(1) Pere Lleonart, Els atractius industrials de 29 ciutats de Catalunya, Servei d'Estudis de Banca Catalana, Barcelona, 1980, pp. 211-223.

Decidírem, d'entrada, que la nostra consulta s'adreçaria a un centenar d'empreses de la Conca de l'Anoia i posàvem dues condicions prèvies a la nostra mostra: que hi hagués una representació de les més grans de 50 treballadors i així mateix de les inferiors als 50 treballadors i, encara, que hi hagués una representació proporcional, la més aproximada possible, a la importància relativa de tots els rams de producció en funció de la xifra relativa de població activa ocupada en cadascun d'ells.

Es tractava, doncs, d'arribar a una mostra ponderada on hi entressin en joc tantes variables com fos necessari per a donar una veritable representativitat a la nostra mostra. El gènere de punt, els teixits i acabats, les pells adobades, les arts gràfiques i la metal·lúrgia ens venien donats per les anàlisis referides i, per la nostra banda, hi afegírem els rams de la construcció, l'alimentació i les activitats diverses.

El quadre que segueix, concreta la línia del nostre discurs:

<u>Sectors</u>	<u>% ocupació/ total indústria</u>	<u>% ocupació empreses +50</u>	<u>% ocupació empreses -50</u>
G.punt	54	60	40
Teixits	14	95	5
Pell	10	47	53
A.Gràfi.	5	45	55
Metall	7	70	30
Constr. //			
Aliment. //	10	--	100
Act.Div. //			

Tenint ^{en} compte, doncs, aquestes tres variables, cadascuna d'elles ens donaria una distribució que ponderaria la participació a la mostra de cadascun dels diversos rams considerats pel que fa a les empreses de menys de 50 treballadors, puix que per a les més grans, el llistat ja ens venia donat per la informació de la que parlàvem.

Malgrat tot, pel que fa al ram dels teixits i acabats, donat que les empreses de més de 50 empleats ja acaparen el 95 % de la mà d'obra del sector, decidírem no prendre'l en consideració a l'hora de cercar una proporcionalitat relativa d'empreses de menys de 50 treballadors.

El quadre que segueix pretén donar compte dels percentatges induïts de les distribucions precedents i de la composició definitiva de la nostra mostra.

sectors	Distribucions relatives				Composició de la mostra empreses		
	(a)	(b)	(a+b)	(a+b/100)	+50	-50	TOTAL
G.punt	62'7	14'1	76'8	38'2	20	21	41
Teixits	--	--	--	--	9	-	9
Pell	11'6	18'7	30'3	15'3	8	8	16
A.gràf.	5'8	19'4	25'2	12'7	4	6	12
Metall	8'1	10'6	18'7	9'4	8	4	10
Constr.//					-	5	5
Aliment//	11'6	35'4	47'-	23'7	-	3	3
Act.Div//					-	4	4
Total	100	100	198	100	45	55	100

Llegenda:

- (a) aquest percentatge és el que correspon a la proporció d'ocupació del sector sobre el total de la indústria.
- (b) aquest percentatge és la proporció relativa d'ocupació en empreses de menys de 50 treballadors.
- (a+b) és la suma dels dos precedents.
- (a+b/100) és la reducció a percentatges de la suma precedent.

La composició, doncs, de la mostra d'empreses serà la simple suma de les empreses que ja teníem de més de 50 treballadors i les de menys de 50 que ens ve donada pel resultat de les distribucions relatives a dalt esmentades.

El llistat de les empreses de menys de 50 treballadors el vam confeccionar aleatòriament, segons cadascun dels rams referits, a partir de les llistes de la Càmera de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, completant les referències domiciliars amb les dades telefòniques de l'anuari de la província de Barcelona corresponent als quatre municipis objecte del nostre estudi. L'anuari, a més, ens permeté verificar i actualitzar algunes referències importants.

Es confeccionà una carta de presentació i un qüestionari que hem fet constar a l'apèndix d'aquest apartat, així com el llistat definitiu de les empreses sobre les que es fonamenta aquesta anàlisi.

A partir del 20 d'abril d'aquest any es començaren a rebre les primeres respostes; però, gràcies a la insistència per telèfon i al reenviament, quan era necessari, hem arribat a atènyer la meitat de la mostra i segurament que és una àmplia meitat, perquè algunes de les empreses escollides havien desaparegut i algunes altres s'havien fusionat. Heus aquí, estadísticament, el quadre que explicita la composició real dels qui han respost a la nostra consulta:

<u>branca d'activitat</u>	<u>composició mostra</u>	<u>respostes definitives</u>
gènere de punt	41	22
teixits i acabats	9	3
pellis adobades	16	9
metal.lúrgia	12	6
arts gràfiques	10	6
construcció	5	1
agricultura	3	1
actívitats diverses	4	1
<u>Total</u>	100	49

En apèndix, hem fet constar el llistat complet amb el nom i l'adreça de les empreses que integren les respostes i, per tant, la substància de l'anàlisi que segueix.

3.3.1 Especificitat concreta de la dedicació d'aquestes empreses

Ens limitem, aquí i ara, a fer una simple descripció de la dedicació concreta de cadascuna d'aquestes branques d'activitat.

Pel que fa al ram tèxtil: 22 són del gènere de punt, una fa confecció, una fibres sintètiques i una teixits i acabats. Dintre del ram de la pell: cinc es dediquen als ~~adobats~~^{adobats} i quatre al tractament de cuiros majors.

El ram del metall es concreta en quatre empreses dedicades a la fabricació de maquinària industrial o ceràmica i dues que són tallers de reparacions.

Les arts gràfiques són molt diversificades: dues fan impresos, una es dedica al cartró ondulat i tres fabriquen caps de cartró.

L'empresa de la construcció es dedica a formigons.

La d'alimentació es dedica a olis.

I la d'activitats diverses fa transport.

És una panoràmica prou diversificada com per a fer més fiable la seva representativitat.

3.3.2 Dimensionat de les empreses

Pel nombre de treballadors, la dimensió de les empreses és la següent:

Empresa familiar	1
------------------	---

menys de 5 treballadors	3
entre 5-10 "	6
entre 11 i 25 "	7
entre 26 i 50 "	10
entre 51 i 75 "	5
entre 76 i 100 "	2
més de 100 "	<u>15</u>
	49

Tenim, en total, 27 empreses de menys de 50 treballadors i 22 més grans dels 50 treballadors; però el que més tranquil·litza és observar que hi ha una representació de tots els intervals considerats.

La distribució sectorial d'aquests treballadors, és la següent:

<u>branca d'activitat</u>	<u>treballadors</u>	
	<u>absolut</u>	<u>%</u>
gènere de punt	3.855	72'7
teixits i acabats	472	8'9
pell	501	9'4
metall	455	8'6
arts gràfiques	408	7'7
construcció	9	0'2
alimentació	25	0'5
activitats diverses	<u>15</u>	<u>0'3</u>
Total	5.740	100

Malgrat que aquesta distribució no guarda pas una exacta proporcionalitat de la repartició proporcional de la població activa real, almenys sí que es pot dir que els sectors més forts de la producció igualadina hi estan significativament representats. Pensem que aquests 5.740 treballadors representen el 29'9 % de la població activa de l'any 1975; hem treballat, doncs, amb unes empreses que representen quasi la tercera part de la població treballadora.

3.3.2.1 Funció o qualificació professional dels treballadors

Aquests treballadors tenen les funcions següents:

Tècnics.....	434
Personal administratiu.....	724
Personal d'ofici.....	4050
Peons.....	214
Aprenents.....	<u>76</u>
	5505

Hi ha hagut set empreses que no ^{han} explicitat les categories i que totalitzen 235 treballadors.

Pel que fa al nombre d'empreses que tenen un interval determinat de cadascuna d'aquestes categories de treballadors, tenim la relació següent:

<u>Nombre</u>	<u>Personal tècnic</u>	<u>Personal administratiu</u>
No respon	8	8
cap	3	1
entre 1 i 5	23	17
més de 5	<u>15</u>	<u>23</u>
Total	49	49

Evidentment, l'especialització del personal tècnic, no permet pas tenir-ne empleats massa, és per això que la freqüència modal es troba a l'interval entre 1 i 5 persones. Amb tot, hi ha una empresa que en té 63 i ^{quatre} altres que en tenen, respectivament, 49, 48, 43 i 43.

Pel que fa al personal administratiu, ~~en~~ el pes fort es troba a més de cinc treballadors, hi ha una empresa que n'arriba a tenir 109 i dues altres que en tenen, respectivament, 69 i 53.

<u>Nombre</u>	<u>Personal d'ofici</u>	<u>Peonatge</u>
No respon	7	13
cap	1	7
entre 1 i 10	6	23
entre 11 i 20	3	3
més de 20	<u>32</u>	<u>3</u>
Total	49	49

El personal d'ofici és sempre superior en nombre als que fan una funció de peonatge. L'empresa que té més personal d'ofici en té 561 i la que la segueix 553. Pel que fa al peonatge, la que en té més es mou en els 53 peons i la que la segueix en els 25.

<u>Nombre</u>	<u>Aprenents</u>
No respon	13
cap	11
1 a 3	19
4-8	3
9-10	1
més de 10	<u>2</u>
Total	49

L'admissió d'aprenents, que per l'objecte de la nostra recerca és el que més interessa, és el més escàs en aquests moments a les empreses de la Conca de l'Anoia. Cal senyalar, com a veritable excepció, que hi ha dues empreses que arriben a tenir, respectivament, 19 i 12 aprenents i la que en té més, només té 56 treballadors a la plantilla; pel que fa a la resta, com es pot veure a la distribució de més amunt, es mou a l'interval modal entre 1 i 3 aprenents. Més tard, haurem de revenir sobre aquesta qüestió.

3.3.2.2 El sexe dels treballadors

Heus aquí la distribució de referència:

Tots són homes	11
el 80 % són homes	9
hi ha un 50 % equitatiu	2
el 80 % són dones	16
Tots són dones	3
No respon	<u>8</u>
Total	49

Això dóna idea de la importància de mà d'obra femenina a la Conca de l'Anoia: hi ha pràcticament un equilibri de les empreses en les que dominen els homes i les que la majoria són dones.

3.3.2.3 Els treballadors de menys de vint-i-cinc anys

Anem ara a entrar plenament en el fons del problema que ens interessa: les possibilitats d'inserció laboral dels joves en aquests moments a les empreses de la Conca de l'Anoia; concretament, l'oferta de treball juvenil.

Heus aquí el quadre que resumeix la totalitat del treball juvenil en aquestes ⁴⁹ empreses de la nostra mostra:

Edats	Tècnics		Administratius		Oficials		Peons		Aprenents		Total
	H	D	H	D	H	D	H	D	H	D	
-18 anys	-	-	-	1	1	2	-	-	39	30	73
18-21	4	-	15	43	107	367	46	6	8	6	572
22-25	10	5	72	84	348	438	26	9	1	-	963
	14	5	87	128	456	807	42	15	48	36	1608

No tenim pas pocs elements de reflexió sobre la distribució d'aquesta taula. I anem a fer la nostra anàlisi per parts.

Aquesta població juvenil és el 28'5% de tots els treballadors efectivament empleats ^{en} les empreses incloses dintre la mostra. En principi, aquesta xifra relativa és important; però cal matisar-la, altrament ens podria portar a un cert miratge.

1. Diem, primer de tot, que la distribució per edats d'aquesta població juvenil treballant a les empreses considerades, és la següent:

- 4'5 % tenen edats inferiors als 18 anys,
- 35'6 % es troben entre un grup ^{de} 18-21 anys i
- 59'9 % tenen entre 22 i 25 anys.

Es evident la poca representativitat relativa dels menors de 18 anys, sobretot, quan considerem que són només 4'5% de tot el col·lectiu de treballadors considerat.

2. La distribució de les funcions o qualificacions per a cadascun dels grups d'edat considerats és la següent:

<u>Edats</u>	<u>Tècnics</u>	<u>Administratius</u>	<u>P.d'ofici</u>	<u>Peons</u>	<u>Aprenents</u>	<u>Total</u>
- 18 anys	-	1'3	4'1	-	94'5	4'5 (73)
18 - 21	0'7	10'1	82'9	3'8	2'4	35'6 (572)
22 - 25	1'5	16'2	77'5	3'5	0'1	59'9 (963)
Total	1'2	13'4	76'1	3'5	5'8	100 (280)

La pràctica totalitat dels menors de 18 anys són aprenents i la tendència dels altres grups d'edat és a les altres categories de treballadors.

3. La distribució per sexes és la següent:

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
- 18 anys	56'2	43'8
18 - 21	26'2	73'8
22 - 25	44'3	55'7
Total	38'4	61'6

Sembla que les més perjudicades són les dones, puix que la proporció de dones que accedeixen al treball abans dels 18 anys és inferior als homes, quan pels altres grups d'edat aquesta proporció és força superior en el cas de les dones.

4. Anem a veure aquesta mateixa distribució segons els rams d'activitat. Ens limitem a una descripció per a cadascun d'ells.

<u>Anys d'admissió</u>	<u>gènere de punt</u>	<u>altres branques</u>	<u>Total</u>
abans del 1973	6	5	11
del 1973-1977	8	11	19
després del 1977	7	9	16
Total	21	25	46

Una tercera part (34'7 %) de les empreses de la nostra mostra ha admès treballadors entre 16 i 25 anys amb posterioritat a l'any 1977. Ens sembla que encara hi ha un esboç de possibilitats. Relativament, la balança es decanta més, pel gènere de punt que per les altres branques on únicament els ^{articles} ~~esports~~, els cuiros majors i els tallers de reparacions tenen alguna significació al respecte.

Pel que fa a les empreses que han admès treballadors joves després d'aquesta data, n'hi ha dues que tenen menys de cinc treballadors, tres que en tenen entre 11 i 25, cinc que en tenen entre 26 i 50, una que en té entre 51 i 75 i una altra entre 76 i 100 i quatre que ~~en~~ té més de 100 treballadors. En total, doncs, 10 que tenen menys de 50 treballadors i 6 que en tenen més de 50; el que ens fa pensar que no són pas necessàriament les empreses més grans les que recentment han admès a les seves plantilles treballadors joves.

3.3.3 On cerquen les empreses els nous empleats?

Aquesta interessant pregunta ens revela la verdadera font dels nous empleats des del punt de vista de l'empresa. És aquesta:

	<u>gènere de punt</u>	<u>altres branques</u>	<u>Total</u>
Coneixement personal	2	13	15
Escola professional	-	1	1
Oficina ^{de Col·locació} de Col·locació local	12	11	23
Altres	2	-	2
No respon	6	2	8
Total	22	27	49

Malgrat que aquestes distribucions siguin petites en nombre, ja ens permeten treure algunes induccions. Cal dir el següent:

-la font de nous empleats és molt diversa, segons es tracti del gènere de punt o de les altres branques d'activitat. Concretament, pel gènere de punt, l'Oficina ^{de Col·locació} ~~de Col·locació~~ local mereix manifestament les seves preferències; en canvi, les altres ^{branques} ~~branques~~ d'activitat comparteixen aquesta mateixa font amb el coneixement personal de la persona que han de contractar.

-hi ha dues empreses que tenen altres mètodes de contractació que els previstos en el nostre qüestionari; es tracta, senzillament, d'una empresa que practica un test psicotècnic a més d'una entrevista personal i d'una altra que contracta la gent a través de la publicació d'una sèrie d'anuncis a la premsa local igualadina.

Si tenim ^{en} compte el dimensionat de les empreses pel que respecta a les que usen l'Oficina ^{de Col·locació} local, tenim la distribució següent:

- en el gènere de punt: 7 tenen més de 100 treballadors, una en té entre 51 i 75, dues entre 26 i 50 i una entre 11 i 25.
- a les altres branques d'activitat: una en té més de 100, 5 entre 26 i 50, 2 entre 11 i 25 i una menys de 5 treballadors.

Malgrat es vegi una tendència de les empreses més grans a recórrer a l'Oficina ^{de Col·locació}, no es pot dir que sigui veritablement un costum adquirit en un embalum determinat de les empreses; concretament, no sembla pas que hi hagi una relació determinada entre el dimensionat de les empreses i l'hàbit de recórrer a l'Oficina d'Empleu.

En canvi, l'altra font de contractació significativa, el coneixement personal, feta la correlació, es manifesta clarament ésser una tendència de les empreses més aviat de petita dimensió, almenys que rarament superen el nombre dels 50 treballadors.

3.3.4 Condicions que s'imposen a l'hora d'admetre un nou treballador.
Temps d'aprenentatge requerit.

La distribució és la següent:

	<u>gènere de punt</u>	<u>altres branques</u>
que conegui l'ofici	3	10
tres mesos de prova	3	8
que hagi estat a l'atur	5	5
que no hagi treballat mai	2	-
un certificat d'estudis	1	2
altres	1	-
no consta	6	2
	<hr/>	<hr/>
Total	22	27

La condició de que hagi estat a l'atur, que pesa força en el cas del gènere de punt (28'6 %) i una mica menys per les altres branques d'activitat (14'3 %), presenta certs avantatges per les

empreses en tant que suposa certes bonificacions en les cotitzacions a la Seguretat Social. La legislació actual és la següent:

- per l'anomenada ^{ocupació} ~~ocupació~~ juvenil (entre 16 i 24 anys), entre els que s'hi troben tant els que no han treballat mai com els que estan cobrant de l'atur, se'ls fa un contracte entre sis mesos i dos anys i les bonificacions durant la permanència d'aquest contracte inicial, és del 75 % pels primers i del 50 % pels qui ja estan a l'atur.
- per l'edat entre 25 i 39 anys, es fa una oferta nominativa d'un contracte entre els 4 mesos i els 2 anys. La condició és també que encara estiguin cobrant de l'atur i la bonificació respectiva és del 50 % de les cotitzacions mentre duri aquest primer contracte.
- hi ha encara altres tipus de bonificacions pels més grans de 40 anys; però no fan al cas pel que estem considerant en aquests moments.

Quin temps d'aprenentatge es requereix a les empreses considerades? La distribució és la següent:

<u>Temps d'aprenentatge requerit</u>	<u>gènere de punt</u>	<u>altres branques</u>
- 3 mesos	-	1
3-6 mesos	3	3
6-12 mesos	7	5
+ 12 mesos	6	16
no consta	6	2
Total	22	27

Sembla que el gènere de punt no requereix tanta preparació pel que fa al temps d'aprenentatge; en canvi, per la resta de les branques, 59'2 % demanen més de l'any d'aprenentatge. Les empreses que més temps d'aprenentatge requereixen són: 4 dels curtits, 2 dels cuiros majors, 3 de la fabricació de ^{capses} ~~capses~~ de cartró, 2 d'impresos, 3 de la fabricació de maquinària i un taller de reparacions i una de la confecció.

Es pot dir, per tant, que la indústria de la pell, el metall i les arts gràfiques són les que demanen més temps d'aprenentatge.

Diem, finalment, que hem trobat tres empreses que tenen una escola professional pròpia. Totes tres són del ram del gènere de punt i superen els 200 treballadors de plantilla.

Conclusions

Hem lograt unes respostes que ~~reflexen~~ ^{reflecteixen} una panoràmica força diversificada de l'activitat industrial igualadina i, pel que es refereix al dimensionat d'aquestes empreses, n'hi ^{ha} també de totes dimensions. Ens tranquil·litza certament pensar que els sectors més forts de la indústria igualadina hi són perfectament representats.

El poc relleu que tenen els aprenents, és una dada que ja determina, en certa manera, l'escassetat ^{d'ocupació} ~~de ocupació~~ juvenil.

Per altra banda, cal veure el gran relleu que a les empreses de la Conca de l'Ancòia hi té la mà d'obra femenina.

A l'hora de parlar de ^{d'ocupació} ~~de ocupació~~ juvenil, hi ha quatre constants que són molt indicatives de cara a l'objecte de la nostra recerca:

- la poca relevància relativa que tenen els treballadors de menys de 18 anys
- la força monopolitzadora que tenen aquests a ocupar les places d'aprenents (segurament que aquesta relació és lògica)
- la inferioritat de la dona a l'hora d'accedir a un ^{ocupació} ~~ocupació~~
- la quasi exclusivitat del gènere de punt a l'hora d'admetre menors de 18 anys

Una font important dels nous empleats és l'Oficina ^{d'ocupació} ~~social~~ local, aprofitant les bonificacions atorgades per l'INSS quan es tracta d'un treballador aturat. Per altra banda, s'exigeix un temps relatiu d'aprenentatge pel gènere de punt; però molt més per la indústria de la pell, la del metall i la de les arts gràfiques.

FundacióJaumeBofill

Barcelona, 13 d'abril del 1981

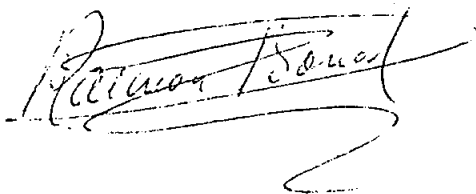
Senyor Cap de Personal

Estimats senyors meus:

Aquesta Fundació està interessada en fer una recerca sobre la possible relació existent entre l'atur juvenil i la delinqüència. Per això fer, a més de moltes informacions de diverses procedències, ens interessa conèixer l'oferta real de llocs de treball a les empreses d'Igualada i de la Conca de l'Anoia.

Confiem que tingui l'amabilitat de respondre el qüestionari adjunt per tal de poder treballar les dades que, en el seu conjunt, poden ésser extraordinàriament interessants.

Esperant no ésser un destorb en la seva tasca diària i poder comptar el més aviat possible amb la seva informació, rebí una afectuosa salutació i el testimoni incondicional del nostre esperit de servei.

Qüestionari a les empreses de la Conca de l'Ancòia

- 1. Activitat principal de l'empresa (tèxtil, pell, metall, construcció, agricultura, activitats diverses...)
-
- 2. Quina és la producció concreta de l'empresa? (confecció, gènere de punt, tractament de cuirs majors, extracció de guix...)
-
- 3. Nombre total de treballadors

	<u>treballadors</u>
Personal tècnic.....	
" administratiu..	
" d'ofici.....	
Peonatge.....	
Aprenents.....	
Total	

4. Especifiqueu, si us plau, el nombre, sexe i categoria dels treballadors que s'indiquen

	<u>Tècnics</u>		<u>Administratius</u>		<u>Oficials</u>		<u>Peons</u>		<u>Aprenents</u>	
	<u>H</u>	<u>D</u>	<u>H</u>	<u>D</u>	<u>H</u>	<u>D</u>	<u>H</u>	<u>D</u>	<u>H</u>	<u>D</u>
Menys 18 anys..										
Entre 18-21....										
Entre 22-25....										

5. Podríeu determinar l'any d'admissió d'aquests treballadors? (16-25 anys)

	<u>treballadors</u>
Abans 1973.....	
1974	
1975	
1976	
1977	
1978	
1979	
1980	
1981	

6. Quin camí segueix l'empresa per a cobrir nous llocs de treball?

- coneixement personal 1
- escola professional 2
- oficina d'empleu local 3
- altres:

7. S'imposa condicions a l'hora d'admetre un treballadors d'aquestes edats?

- que conegui l'ofici 1
- tres mesos de prova 2
- que hagi estat a l'atur 3
- que no hagi treballat mai 4
- que no tingui antecedents penals 5
- un certificat de.....
- altres:

8. Quant temps d'aprenentatge requereix un jove per a passar a la condició de treballador d'ofici?

- menys de tres mesos 1
- de tres a sis mesos 2
- de 6 mesos a un any 3
- més d'un any 4

9. Disposen vostès d'una escola d'aprenentatge a l'empresa?

- si
- no

C O N C L U S I O N S

1ª.- En una recerca portada a terme per nosaltres mateixos l'any 1979 a la ciutat de Mataró (La delinqüència juvenil, avui. El cas de Mataró, Publicacions de la Fundació Jaume Bofill, Barcelona) i en una de les conclusions que al·ludia al problema que hem intentat analitzar a la Conca de l'Anoia, dèiem:

"Ens sembla que la panoràmica general de les històries de vida sobre delinqüents juvenils a Mataró, posa sobre la taula un gravíssim problema laboral que afecta de manera molt especial la joventut. No voldríem caure en el simplisme d'atribuir a això un cert determinisme sobre la conducta desviada; però certament que hi juga un paper de primer ordre" (plana 119).

La correlació entre atur i conductes desviades no és pas fàcil de fer, puix que no és susceptible d'ésser quantificada ni tampoc es pot fer mínimament una relació matemàtica entre ambdues variables. Però si ens atenim a la connexió d'ambdós fenòmens, dintre del concepte molt més ampli de procés, no saltres arribem a la constatació d'una sèrie de fets que posen en evidència una relació determinant entre l'atur juvenil i la desviació de conducta. No hi ha pas una relació causal entre l'una i l'altra; però el que sí ens atrevim a dir és que, donades les condicions reals de la situació a Igualada i el seu entorn, la desviació de la conducta pot ésser molt bé una conseqüència de les circumstàncies gravíssimes que origina la dificultat d'accedir a una primera feina o l'adopció del paper d'aturat.

Aquest lligam es basa en els fets i les constatacions següents; que intentem reproduir textualment:

-L'atur juvenil ateny uns estàndards força elevats entre els joves de més de 16 anys i aquesta dada és particularment representativa del fet que les famílies analitzades són, pel seu embalum, de les més nombroses de la Conca de l'Anoia".

-Hi ha més del 10 % d'aquests que no fan res, és a dir, no realitzen cap mena d'activitat. Molts són fills d'immigrants, de famílies nombroses i les qualificacions professionals dels respectius caps de família són molt modestes. Totes aquestes condicions ens fan pensar que es dona en aquests casos un

risc real de desviació de conducta en aquests menors. Es fa necessari, però, excloure tot determinisme en aquesta qüestió; és a dir, no tot menor en aquestes i d'aquestes condicions, optarà fatalment per una desviació de conducta".

-Hi ha encara un 20 % que ha necessitat més de vuit anys per a fer els seus estudis bàsics; es tracta, sobretot, d'alumnes d'escola pública, que generalment van acabar aconseguint només el certificat d'estudis i que la meitat d'entre ells inclús havien canviat d'escola. Es tracta, doncs, de joves amb dificultats d'aprenentatge a l'escola normal".

-Al referir-nos a l'itinerari laboral s'observa un 40 % que o no ha accedit a cap feina per no trobar-ne o no tenir encara l'edat legalment establerta, o que encara que hagi trobat una feina específica la realitza sota unes determinacions d'explotació i d'anormalitat que són alarmants: eventualitats, períodes de vacances, incontrol de tasques sovint fetes alhora, treballs esporàdics i d'una diversitat molt complexa i aberrant. Per altra banda, els camins d'ingrés al treball són principalment les palanques familiars o amicals, quedant excepcionals del vies de l'Oficina d'Atur o el de la recerca d'una feina pel propi compte".

-El futur d'aquest joves és angoixós, almenys en una tercera part d'entre ells. Trobar una feina és un fet aleatori o una idea acaronada lligada a les amistats personals o familiars".

Aquestes condicions laborals reals, no són ja de per si mateixes una verdadera desorganització social? Si aquests joves no troben una font de lliberació i d'ingressos, on l'han de cercar?

2ª.- Pensem que cal resituar aquest greu problema de la inactivitat juvenil per manca de feina en el context més ampli de la Conca de l'Anoia. ^{Es a dir} ~~Concretament~~, la crisi econòmica mundial, nascuda aproximadament l'any 1973, en aquesta comarca es va deixar sentir molt més tard, per causa de la diversificació de les activitats productives i, per tant, es va produir una certa compensació. Concretament, volem dir que una crisi del tèxtil afecta majoritàriament només les dones, els ^{adobats} ~~adobats~~ ^{surpen} ~~surpen~~ quasi exclusivament homes, el cotó dones, la construcció homes, etc... Des d'aquest punt de partida, quan es va començar a notar la crisi en un sector, els

altres anaven tirant i a les famílies sempre hi entraven uns recursos.

L'empresariat, per la seva banda i de manera molt general, ha viscut molt de renda i no pensava en la seva renovació. En aquesta perspectiva, quan ha sobrevingut la crisi, els ha agafat una mica d'improvís. La renovació en llenguatge empresarial vol dir tecnificació i, per tant, menys llocs de treball; però aquesta reducció de les possibilitats reals de llocs de treball, es compensa, per la seva banda, per una més intensa producció que fa girar, vulguis que no, la dinàmica productiva general. La creació de llocs de treball està sotmesa i condicionada a aquest cercle o roda que gira a l'entorn de renovació (tecnificació)-producció-increment de la dinàmica productiva general-dinamització de la vida laboral.

En aquests moments, la dinàmica industrial igualadina es troba greument afectada per les dificultats ~~actuals~~ de la crisi econòmica actual i sense una clara perspectiva de relleu per causa d'una pobresa de recursos (sense oblidar les contradiccions inherents a la política econòmica vigent al nostre país).

La resultant és que hi ha una important mà d'obra vinguda la dècada dels 60 que no troba medis de subsistència propis i que es troba forçada a l'atur amb l'agravament que aquest atur s'incrementa anualment pel que fa als joves amb la incorporació de les noves fornades que han acabat els seus estudis i que esperen trobar una feina. I mentre la indústria es trobi com ara, hi ha ~~serioses~~ ~~difficultats~~ dificultats a incorporar aquests joves al mercat de treball.

A la nostra consulta a les empreses de la Conca de l'Anoia, hem trobat alguns elements que són molt indicatius d'aquesta problemàtica que estàvem evocant suara. Dèiem en el text:

- "el poc relleu que tenen les xifres absolutes dels aprenents treballant a la indústria igualadina és una dada que ja determina, en certa manera, l'escassetat d'empleu juvenil".

- A l'hora de parlar de l'empleu juvenil, hi ha quatre constants que són molt indicatives de cara a l'objecte de la nostra recerca:

- a) la poca ~~importància~~ ^{importància} que tenen a les empreses igualadines els treballadors de menys de 18 anys,
- b) la força monopolitzadora que tenen aquests menors quan es tracta d'ocupar les places d'aprenents,
- c) la inferioritat manifesta de la dona a l'hora d'accedir a una ~~ocupació~~ ^{ocupació}, i

d) la quasi exclusivitat del gènere de punt a l'hora d'admetre menors de 18 anys que, per altra banda, és el ram que menys exigeix un procés d'aprenentatge, a l'hora d'admetre un nou treballador".

3ª.- I què passa exactament en el món del noi o de la noia que, havent abandonat l'escola, pretenen accedir al treball?

El 1975 fou inaugurada l'escola de formació professional d'Igualada amb una inscripció de 38 alumnes. El 1977 n'hi havia ja uns 400 i aquest curs, 1981-1982, es sobrepassa la xifra dels 700 alumnes. Aquest increment tan exagerat s'explica només i únicament per la crisi i la manca de feina; a mesura que la crisi s'incrementa, els joves sortits de l'escola van apuntant-se a la formació professional.

Quin tipus d'alumnes és aquest que acudeix a l'escola professional? "Es un personatge que s'arrossega fins que no trobi una feina i, quan l'ha trobada, abandona tot seguit els seus estudis. Es una mena de passatemp i el pitjor és que els joves tenen plena consciència de que vénen a passar el temps. No hi veuen en els estudis cap mena de promoció; precisament els qui tenen alguna aspiració de promocionar-se, són els que acudeixen a l'Institut Nacional d'Ensenyament Mig", ens diu ^{en} informants autoritzats, professors i mestres de l'escola professional.

Es en aquest sentit que l'escola professional està fent una funció com de guarderia infantil; funció que s'acabarà el moment de l'accés a una feina o a l'acabament del seu curriculum professional.

Aquesta capacitat de retenció de l'escola professional és molt més pertinent en el cas dels nois que ^{en} el de les noies; a les aules de l'escola professional hi ha la proporció de 8 noies sobre uns 35 alumnes. Aquesta diferència en funció del sexe "s'explica -diuen els nostres informants- perquè les nenes ajuden a casa mentre esperen la col·locació definitiva i, a més, la nena sempre té més recursos (fer de canguro, treballar a casa amb una màquina com fa la mare, etc.)".

Dels nois que vana a l'escola professional i la simultanegin amb un treball, arriben escassament al 6 %. Algunes d'aquestes feines són estables; però la gran majoria no tenen pas un treball fix.

La població adolescent que acudeix a l'escola professional sol

ésser amb una preparació bàsica molt deficient. Diuen els nostres informants que "generalment han fet l'EGB a trompicons i acaben molestant a les escoles i, també, provenen d'un ambient familiar molt poc estimulador".

Inclús s'intentà una experiència, que durà dos anys, d'habilitar una aula per a fer una mena de curs pre-professional on recuperaven als alumnes nou-vinguts nocions que ja havien de tenir. I a aquest curs se l'anomenà primer.

Els mateixos mestres van acabar desistint de l'experiència amb l'argumentació i exigència de què els alumnes que passin a segon han de tenir uns mínims que no garantien, de cap manera, l'experiència esmentada. Sense cap anàlisi prèvia, s'els va anul·lar i aquest fou el gran fracàs d'aquest curs preparatori.

Actualment, molts d'aquests nens difícils, passen a l'aula-taller de l'escola Àuria sobre la que es va fer una ampliació. Aquesta aula-taller, es vulgui o no, és una escola o un centre de sub-normals i es dóna en aquests moments la barreja dels "bordelines" amb uns adolescents que presenten totalment una altra problemàtica i que neix de la seva relació amb l'EGB, la família i l'ambient. Ha estat aquesta solució una veritable marginació més a afegir a la que ja patien.

Lògicament, aquest fracàs de la bàsica afegit a una oferta d'un treball barat, s'ha traduït en un increment d'alumnes en l'escola de formació professional.

Cal preguntar-se, encara, com ho feia un empresari, si la formació professional a Igualada, tal com està plantejada, es troba directament en funció del mercat de treball. Els joves estan omplent un temps fatal d'inactivitat; però quan la indústria hagi sortit de l'impàs, no hi haurà gent efectivament preparada per a treballar a les empreses de la zona, és a dir, per a satisfer realment una demanda de mà d'obra molt especialitzada. "D'una societat feudal, s'ha passat a una societat capitalista i possiblement anem de cara a una societat de l'oci -deia el nostre interlocutor- i encara no sabem què ens depararà el futur!"

Tot plegat crea en els nanos i les nenes una mentalitat de por davant el treball, traduït en un sentiment d'inseguretat i en una recerca desesperada de sortides. Els professors ens deien: "Es viu entre els nanos l'atur com un primer problema. Certament, hi fan "conya"; però de la resta en passen molt. Es tracta d'un passotisme

més per reacció o per omissió que no pas per acció".

Els alumnes parlen habitualment de la droga; però fins a quin punt és un fet real en la seva vida? Efectivament, no s'ha pas vist massa des de l'escola. "Hi ha un descampat al costat amb símptomes i indicis; però no es pot pas dir res des de la perspectiva de la mateixa escola professional".

Amb aquest afer de la droga, el que és cert és que Igualada és una zona forta de droga i hi ha uns espais neuràlgics que es presten efectivament a aquest intercanvi (certs bars particularment senyalitzats i indiscutiblement còmplices).

El que sí és cert és que els adolescents gasten molt i el curiós és que, ~~viu~~^{vivint} ~~deficitàriament~~, manegen diners. Hi ha unes dèries dels nanos clares: la moto, l'alcohol quan fan una festa, les màquines, els caramels, les pipes, etc... S'adapten perfectament als motllos socials i han interioritzat plenament la societat de consum.

Aquesta interiorització és molt clara: hi ha uns components masculistes perfectament adoptats com a models; així no es pot demanar a un noi que escombri perquè això no s'acorda al seu rol i és fins a cert punt natural per a elles ésser coquetes i optar postures de captivació i atracció. Les nenes, a més, en aquestes edats són més experimentades i espabilades i tenen més mundologia i, per tant, saben jugar el seu paper social amb molta més habilitat que els nens que sempre són més infantils. Val a dir que el món de les discoteques no és pas aliè a aquest tarannà global: s'observa en les noies una desviació de la conducta sexual rendible i utilitarista; més que el que en treu sexualment, és el que la coneixença anònima i circumstancial l'hi proporciona.

No es pot parlar a l'escola de casos dramàtics de desviació de conducta; més aviat la tònica general és aquesta.

El jove necessita diners per a les seves coses, diners considerats indispensables i cal que se'ls procuri. El pare n'hi donarà fins que pugui; però, quan el pare no pot, és quan l'adolescent es troba en un real perill de desviació. A vegades, i aquesta és una actitud corrent entre les famílies de la classe mitja, els pares prefereixen donar diners, tot i sabent que se'ls pategen, abans que pensar que el seu fill podria anar a robar. El fill de família obrera, en canvi, es veu acorralat sense diners ni feina. Segurament que el lligam entre atur i delinqüència juvenil és una connexió força real.

Fèiem al·lusió suara al fet del passotisme en aquests adolescents i ens deien els mestres que aquest és més una reacció que una acció social amb una verdadera justificació. Entre els adolescents, efectivament, no hi ha una il·lusió de canvi ni una fe en una hipotètica acció comunitària. És per pura reacció que l'adolescent porta "pegatines" de tots colors i ideologies, que porta papers de propaganda, carnets d'en Tejero, etc.

Comparant amb èpoques juvenil pretèrites, el canvi més gros que s'ha operat és el nivell de consum: necessiten molts diners. En aquest context, "Força Nova" va muntar un campament per Setmana Santa i hi van anar molts nanos. El fet és que ells passen de tot això més aviat.

El que sí cal notar com a verdadera deficiència és la manca de lluita pedagògica dels partits i, al mateix temps, els moviments de joventut són molt minoritaris. Val a dir, per exemple, que Igualada està molt bé de grups d'esplai; ~~és una queleu~~, però, no extès pas als barris i aquest és un oblit inconfessable.

Caldria fer un plantejament educatiu a suburbi. Si a l'adolescent parat la societat li demana consum, què ha de fer?

4ª.- El passotisme del que hem fet esment està immers en una filosofia de la vida que comporta una postura clara de "no tenir res a perdre". El conflicte entre societat i joventut, afecta més profundament ~~amb~~ els més joves i els més dèbils.

Aquest conflicte on més es posa en evidència, en aquests moments, és en el mercat de treball. La situació de permanència a l'atur o les dificultats de trobar una primera feina produeix en els joves un sentiment de fracàs personal i social, quan no de desesperació. La inseguretat, la culpabilitat i el fracàs es tradueixen fàcilment en un rebuig de tot.

A vegades, com hem tingut ocasió de contemplar, el conflicte es resol pel subempleu o una subtil explotació; situació que han d'acceptar perquè tenir un lloc de treball significa una mena de privilegi.

Paral·lelament, el conflicte entre societat i joventut, té una expressió evident en el desfase i la manca d'adequació entre el sistema educatiu i el procés productiu.

I encara, una manifestació més del conflicte rau en el cercle viciós infernal del fet que s'exigeix una preparació i una experièn-

cia al jove que no pot obtenir per manca de possibilitats efectives. I aleshores la distància que es produeix entre el moment en què el jove acaba la seva formació i l'accés al primer treball cada vegada és més perllongada. L'estructura educativa acaba acomplint aquella cèlebre frase, que ja és un tòpic: és una fàbrica d'aturats.

I quins problemes de "salut social" genera efectivament aquesta realitat? Una notable frustració, una gran sensació d'abandó, unes molt ^{poc}estímulants condicions de treball... marquen profundament els joves en el seu passatge de la vida familiar i escolar al món del treball. Es tracta d'una transició que va des d'una vida relativament permissiva on la discussió i la revisió dels valors admesos és possible a una vida marcada per la jerarquització i una forta competitivitat i on la disciplina i la seva observació és el primer punt de partida.

Es dona una mena d'impossibilitat de sotmetre's a normes que no es comprenen o es fan insuportables. Les alteracions més freqüents són les neurosis, les depressions, els desequilibris emocionals, etc... i, qui sap si, en darrer terme, la desviació social.

5ª.- En aquesta situació real no és pas estranya la desviació. No podem dir que hi hagi una relació de causa a efecte; sinó que es tracta d'una relació carregada de "sentit", en el sentit que Max Weber donava a aquesta paraula. O sigui, que la desviació o, concretament, la delinqüència està carregada de significació en un context personal i social que es fa senyalar per la seva progressiva degradació. Aquesta és la nostra conclusió definitiva.

I quines alternatives cal que es plantegin els ajuntaments de Santa Margarida de Montbui, Vilanova del Camí, Òdena i Igualada?

Nosaltres pensem que, des de la perspectiva dels serveis socials, hi ha una grossa i important tasca a fer: la de cubrir una necessitat sentida i viscuda de pedagogia preventiva, incidint particularment en els "punts negres" evidenciats en aquestes poblacions. No es poden ni s'han de fer uns serveis socials educatius selectius; precisament el que cal fer és atacar el problema en les seves arrels, agafar "el ^{terro} ~~terro~~ per les banyes", com diem en català.

La tasca obscura i no recompensada dels serveis socials municipals, dintre d'aquesta perspectiva alternativa que acabem de pro-

posar, potser no rebaixin els índexs d'inseguretat ciutadana sentida, ni facin que hi hagi menys expedients de menors en el tribunal tutelar de menors, ni ~~de menors~~ ^{de menors} tampoc que ^ales fitxes de la policia municipal igualadina desapareguin els menors.

Un treball preventiu és sempre una inversió a llarg ~~abast~~ ^{termini}; és una inversió la rendabilitat de la qual no es palparà si no és amb una profunda fe de què la tasca a realitzar és precisament aquesta. La reinserció o recuperació social no és un problema de comptabilitat i de ~~taules~~ ^{números} o taules estadístiques, sinó una tasca obscura i cega els fruits de la qual no es podran constatar si no és amb una perspectiva àmplia i més enllà del període històric que vivim.

Això vol dir ^{una} prèvia formació d'educadors i monitors del temps lliure, vol dir instrumentalització dels serveis indispensables que abracin tota la vida de l'adolescent: des dels grups d'esplai als serveis assistencials d'ajuda a la família, des del control i gestió de la vida escolar local fins a la formació de tallers d'aprenentatge laboral amb una real incidència en la dinàmica productiva de la Conca de l'Anoia. Vol dir, doncs, una mínima voluntat de cobriment exhaustiu de tot el cicle de la vida juvenil. Creiem que és només d'aquesta manera que la prevenció serà veritablement compresa com un fenomen social total al qual cal no regatejar-hi esforços.

Creiem, sincerament, després del que hem analitzat, que aquest és l'únic camí possible per a fer veritablement un treball eficient. I ~~si~~ si aquesta tasca es pot arribar a dur a terme d'una manera mancomunada pels quatre municipis en qüestió, l'eficiència de la prevenció serà molt més eficaç i fecunda.

Empreses sobre les que es fonamenta
la nostra anàlisi

Gènere de punt:

1. Manufacturas Ciclope S.A. - San Carlos 67
2. Fabrilmalla S.A. (Jim i Miss) - P^o Verdaguer 116
3. Solé i Moncunill (Solbrú) S.A. - Clos 3
4. Industrias Valls S.A. (Punto Blanco) Av. Balmes 14
5. Pepa Marti S.A. Travessa Joan Maragall 6
6. Calivantros S.A. P^o Verdaguer 152
7. Colom Bisbal S.A. P^o Verdaguer 43
8. Joan Rojas S.A. Caresmar 174
9. Industrias Salinas Sabat S.A. (Ocean-Jantzen) Roca 11
10. Viuda de Jose Biosca S.A. (Escorpion) Caridad 60
11. Mivats S.A. (Pierre Cardin) Caridad 71
12. Ignasi Carner (Morgat) Vares 7
13. Agramunt i Belfort S.L. Caridad 53
14. Teresa Ferran S.A. Llimona Gabarró 39
15. Fibad S.A. S. Josep 78
16. Marcel·li Enric Gabarró
17. Castelltort Gassó S.A. Germanes Castells 54
18. Josep Canet Vila - Antequera 40
19. Francesc Ferrer Riera - Sor. R. Mercader 33
20. Josep Llorech Aribau - Sant Magi 12
21. Josep Valls Enrich - Castilla 6
22. Lumen S.A. (Josep Casellas Just) - Sta. Paula 6

Tèxtil

1. Polifibra S.A. - ctra. Nacional EE s/n km.559
2. Acabatex S.A. Pl. M. Segura 1
3. Vives Vidal S.A. - Lleida 3

Pell

1. Curtits Farrés S.A. - Pl. Maragall
2. Industries Pere de Carma S.A.- Arenys de Mar s/n
3. Fontanellas i Marti S.R.C. - Creueta 36
4. Taner S.A. - S. Lluís s/n Vilanova del Camí
5. Marti Jubert - Varietats 6
6. Vivapel S.A. - Acequia 14
7. Enric Llop S.A. - Castilla 36
8. Vidal Bosch S.A. Bida. S. Antoni de Pàdua 75
9. Miret i Cia S.A. (Belinda) - Baixada Unió 7

Arts Gràfiques

1. Josep Cortadellas - Odena 37. Ap. 418
2. Cartonajes Pagés S.A. Av. - Av. Balmes 26
3. Cartonajes Sabat S.A. - Sant Ant. Mª Claret 40
4. Jorba S.A. - Rubio 10
5. Grafopak S.A. Crta. Nacional II km. 560 (Odena)
6. Imprenta Codorniu - Rbla. Gral Vives 25

Metall

1. Jaume Tàsias Valls - ctra. Travessia Exterior s/n
2. Tallers Felip Verdes S.A. - ctra. Igualada a Sitges (Vilanova del C.)
3. Seveco S.A. - ctra. Vilanova a Sitges (Vilanova del Cami)
4. Josep Sirvent Ribas - Minerva 44
5. Suarez i Soler S.A. - Soletat 117
6. Tecnoceràmica - Apartat 244

Agricultura

1. Segarra Bascompte S.A. - ctra. Madrid a França Ap. 247 (Odena)

Construcció

1. Horbesa S.A. - Sta Catalina 79

Activitats Diverses

1. Agència de transports Tarragó S.A. - Sant Jordi 7